

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Kiadó:
Az Országos Erdészeti-Egyesület.

Szerkesztő:
Bedő Albert.

Megjelenik minden hónapban.

Huszonötödik évfolyam. XII. füzet. 1886. Deczemberhó.

Előfizetési díj egy évre 8 frt. Az Országos Erdészeti-Egyesület azon alapító tagjai, kik legalább 150 frt alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is a 8 frt évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Oly alapító tagok, kik 150 frtnál kevesebbet alapítottak 3 frt kedvezményi árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca, 10. sz., II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltetnek.

Előfizetési felhívás

az

„ERDÉSZETI LAPOK“

1887-dik évi,

huszonhatodik évfolyamára.

Lapunk az 1887-ik évvel pályafutásának második negyedszázadát kezdi meg. Ugy hisszük tehát, szerénytelenség nélkül hivatkozhatunk hosszú és eredményes multjára, midőn az új év alkalmából tisztelt ügybarátainkat előfizetéseik megújítására és újabb ügybarátok szerzésére kérjük fel.

Részünkről ígérjük, hogy az eddig követett irányhoz a jövőben is hivek leszünk, lapunk eddigi rovatait kivétel nél-

kül fentartjuk s általában igyekezni fogunk oly szakközlönyt adni az erdészeti ügyek iránt érdeklődő közönség kezébe, mely felmerülő gazdasági kérdéseink megismerésére és megítélhetésére mint eddig, úgy ezután is, kellően alapos tájékozással szolgálhasson.

Előfizetési díja lapunknak egy évre azok számára, kik az Országos Erdészeti Egyesületnek nem tagjai, 8 frt. Az egyesület azon alapító tagjainak, kik legalább 150 frtot alapítottak, ingyen jár; míg azoknak, kik ezen összegnél kevesebbet alapítottak, az illető alapítványi kamat beküldése mellett ára csak 3 frt. Rendes tagoknak a 8 frt évdíj fejében szintén ingyen küldetik meg. A ki eddig nem volt az egyesületnek tagja, de e lapokat mint olyan kívánná járattatni, sziveskedjék e szándékát az összesen 8 frtot tevő tagsági- és lapdíjnak befizetése mellett, az egyesülethez intézendő levél útján kijelenteni.

Az előfizetések legczélszerűbben postautalvány által „Az Országos Erdészeti-Egyesület pénztárához Budapestre“ (Alkotmány-utca, 10. szám, II. em.) intézendők.

Budapest, 1886. deczemberhó.

Az „Országos Erdészeti-Egyesület“,

mint kiadó.

Bedő Albert,

szerkesztő.

Gróf Tisza Lajos elnöki beszéde az Országos Erdészeti Egyesület 1886-ik évi rendes közgyűlésén.

Folyó hó 9-én mult 20 éve annak, hogy az országos erdészeti egyesület a Köztelken, az országos gazdasági egyesületnek e végre testvéries szivélyességgel átengedett helyiségében megalakult és helyébe lépett az 1851-ben — nagyrészt idegen ajku erdőtisztek által létre hozott — úgynevezett „magyar erdészeti egylet“-nek, a mely, bár eleinte kivált, az erdészet érdekében nagy buzgóságot igyekezett is kifejtteni, de idegenszerű iránya, német nyelven szerkesztett szakközlönye által, nem volt képes az országban maga és az általa felkarolt ügy iránt rokonszenvet ébresztetni; úgy hogy a 60-as évek elején a magyar erők mind inkább félre vonultak, s a magyar erdészeti irodalom úttörői: Divald Adolf és néhai Wagner Károly (a társulati német szakközlönytől külön válva) az „Erdészeti Lapok“-at megalapították.

Az ezen lapok által életre hívott irányt úgy a magyar szakemberek, mint az országos gazdasági egyesület magukévá tévén, mind nagyobb mérvet öltött a mozgalom, mely végeredményében az úgynevezett „magyar erdészeti egylet“ elárvulására és az országos erdészeti egyesület megalakulására vezetett.

Ez utóbbi felszívta magába az előbbiből mind azt a mi abban életképes volt, míg a heterogén elemek teljesen kiváltak és félre vonultak, s az úgynevezett „magyar erdészeti egylet“ mintegy 100 frt összes vagyonát és az 50-es évek kormánya által megerősített alapszabályait átengedvén az új társulatnak, teljesen feloszlott.

20 évvel ezelőtt volt tehát az egyesületnek alakulásakor: vagyona circa 100 frt, tagjainak száma 653.

Magyar erdészeti irodalom, a fentemlített és sok nehézséggel küzdő „Erdészeti Lapok“ néhány füzetét kivéve (mely magánvállalat volt), általában nem létezett.

Ez volt a kiindulási pont. Ma az „Országos Erdészeti Egyesület“ tőkevagyonra (az egyesületi széképület értékét és az alapítványokat számítva) kerekszámban 224.000 ft.

A tagjainak száma 796 alapító, 872 évdijas, összesen 1668.

Az irodalmat illetőleg önérettel mutathat, kezdve az időközben megszerzett „Erdészeti Lapok“-nak, mint egyleti folyóiratnak mind tartalmasabbá vált füzetein, azon magyar szakmunkákra, melyek az elmúlt husz év lefolyása alatt az egyesületnek részint közvetlen, részint közvetett befolyása folytán a magyar erdészeti irodalmat gazdagították.

Minek tulajdonítható ezen 20 év alatt elért eredmény?

Első helyen azon szellemnek, mely magát az új alakulást szülte, s az egyesületet azon időtől fogva folyton átlengi, és a mely számára a magyar erdőtulajdonos és gazdaközönség rokonszenvét megszerezte.

Továbbá az alakuló gyűlésen szerencsésen megválasztott tiszti kar buzgóságának.

Gróf Keglevich Béla, a társulatnak ekkor választott elnöke, az újja alakult egyesületnek minél szélesebb körben való ismertetése és szerény alaptőkájének gyarapítása érdekében, a tánczmulatság rendezésén kezdve, a legtekintélyesebb férfiaknak az egyesület érdekeinek való megnyeréséig, fáradhatatlan buzgalommal kezdte meg és folytatta munkásságát, támogatva az igazgató-választmány, de kivált az egyesület buzgó titkárának (ki eleinte kivált titkár, pénztárnok, irodaigazgató, iktató, kiadó, irnok, majd lapszerkesztő volt egy személyben) közreműködésével.

A 20 év lefolyása alatt természetesen változtak a tisztviselői állásokon a személyek, de nem változott az akkor érvényre jutott szellem. Az egyesületnek nem csak tisztviselői, de tagjainak nagy része is versenyez egymással ma is, hogy az egyesület érdekét előmozdítsa.

Nem kis része van végül az eredmény elérésében azon önmérsékletnek, melylyel az egyesület, daczára folyton gyarapodó bevételeinek a kellő óvatossággal gyakran kedvezésménekeket valóztatását is eltudta évekre odázni, hogy anyagi erejét idő előtt — s a tőke veszélyeztetésével — el ne forgácsolja.

Hogy azonban a most említett szellem és buzgóság nem csak anyagi gyarapodásra vezetett, de az egyesület azon helyzetben van, hogy nem egy eredményt mutathat fel a nemzeti közérdek előmozdításának terén, ezt főleg köszönheti azon szerencsének, hogy megalakulása után csakhamar létrejött a nemzet történetében korszakot alkotó 1867-iki politikai átalakulás, mely a nemzetet visszaadta önmagának.

Csakis a nemzeti érdekeket felismerő törvényhozásnak és a magyar kormánynak támogatása vezethetett megvalósulásra az egyesület kebelében felmerült és általa kifejtett nem egy egészséges eszmét.

Az egyesületnek a lefolyt 20 év alatti munkásságát illetőleg, nem akarok elébe vágni azon alapos és részletes emlékiratnak, melyet a mai alkalomra az egyesület érdemes titkára összeállított s a melynek felolvastatását kérni fogom, csak röviden kívánok rá mutatni az egyesületnek az erdő-törvény és a vadászati törvény létrejövetelében való közreműködésére, továbbá az erdő ügyek központi intézésének czélszerű szervezése, a községi erdők fentartása, az erdő megadóztatására vonatkozólag méltányos kulcs megállapítása, czélszerű vasuti szállítási tarifák behozatala, az erdőőri tan-

folyamok és iskolák felállítása, a selmeczi akadémián újabb tanszékek és ösztöndíjak felállítása körül kifejtett — és egy esetben sem eredménytelen — tevékenységére.

Az erdészeti magyar szakirodalom fejlesztésére és buzdítására 10.000 frt tőkével megalapította a „Deák Ferencz“ alapítványt.

Részt vett több nemzetközi országos és vidéki kiállításokban és mindannyiszor kitüntetések aratott.

Végül, hogy az erdészeti szakszolgálatban állók és azok családainak anyagi helyzetéről való gondoskodás sem kerülte el figyelmét, bizonyítják:

a) az özvegyek és árvák segélyezésére szolgáló és ma mintegy 8000 frt tőkével bíró „Wagner“ alapítvány és

b) a magyar erdőtisztek és altisztek segélyezésére szánt és kerekzámban 17.000 frt tőkével bíró alapítvány.

Midőn ezekben vázlatosan előadtam volna az egyesület működésének 20 évi eredményét, 20 év előtti és jelenlegi anyagi helyzetét; kiváló öröömre szolgál az országos erdészeti egyesület tagjait immár saját székházukban üdvözölhetni.

Beszédem záradékaul legyen szabad azon reményemnek kifejezést adni, hogy az a szellem, az az ügyszeretet és az az óvatosság, mely lehetővé tette, hogy az egyesület rövid 20 év alatt ily szellemi és anyagi eredményeket volt képes felmutatni, továbbra is, szent ereklyeként, meg fog őriztetni, a magyar erdészeknek és az országos erdészeti egyesület tagjainak nagy családjában és abban fíról-fíra szálland s az általunk elvetett magból százados terepély tölgyet fog nevelni.

Adatok az Országos Erdészeti Egyesület keletkezésének és 20 éves fennállásának történetéhez.

Az 1886-ik évi közgyűlésén előadta Horváth Sándor.

Az „Országos Erdészeti Egyesület“ 1866. dec. 9-én, tehát ezelőtt épen 20 évvel alakult meg Pesten, a magyar földbirtokos osztály és az erdészeti és mezőgazdasági szakaránylag véve kevés számú, de buzgó képviselőinek kezdeményezésére.*)

Tulajdonképen nem új egyesület alakult meg e napon, hanem az addigi „Magyar Erdészeti Egylet“ alakítottát az országos erdészeti egyesületté, a nélkül, hogy a régi egylet megelőzőleg feloszlott volna. Tagjainak kötelezettsége, legalább névleg, továbbra is fenmaradt, vagyona is átment az új egyesület tulajdonába, sőt alapszabályok sem alkottattak újak, hanem csak a régiéket módosították. De mindezek dacára, ha a körülményeket közelebbről vizsgáljuk, ezt az átmenetet egyikből a másikba csak a formában találjuk meg, a lényegre nézve oly tökéletes volt az átalakulás, hogy összefüggést, közösséget ma már hiába keresnénk a két egyesület között, akár működésük szellemét és irányát vizsgáljuk, akár azt a közönséget tekintjük, melyre támaszkodtak és melyre hatni igyekeztek.

A magyar erdészeti egylet, mely 1851-ben alakult meg, néhány főur kivételével az erdészeti szakmivelőiből állott, kiknek nagy része csak rövid idővel előbb költözvén be kül-

*) Az alakuló gyűlésen, mely az országos magyar gazdasági egyesület Köztekén folyt le, összesen 43-an vettek részt, köztük gróf Keglevich Béla, Tisza Lajos, Tisza László, Ragályi Ferdinánd, Ivánka Zsigmond stb. erdőbirtokosok. Divald Adolf, Wagner Károly, Bedő Albert erdészeti szaktekintélyek és Lónyay Gábor, Korizimics László, Hideghéty Antal stb. mezőgazdák, kik az országos magyar gazdasági egyesület erdészeti szakosztályában buzgókodtak megelőzőleg az erdészeti ügyek iránt.

földről, idegen nyelvet beszélt s oly eszméket követett, melyek az országban nem verhettek gyökeret. Bár célja és feladata a magyarországi erdők érdekeinek előmozdítása volt, ez egy-let soha sem gyakorolt hatást arra az osztályra, melynek érdekeit tulajdonképen képviselni és védelmezni lett volna hivatva.

Pedig a magyar erdőbirtokosok ebben az időben már nem voltak többé közömbösök az erdőgazdasági ügyek iránt. Miután a 48-iki törvények a jobbágyok kezében levő földet felszabadították s a közterhek viselését általánossá tették, a földbirtokosnak is okvetetlenül gondoskodni kellett, hogy megadóztatott erdei jövedelmet is hajtsanak, s hogy azon érdekei, melyek az erdőbirtokhoz fűződtek, minden irányban védelemben részesüljenek. Bizonyára nem volt oka tehát megtagadni rokonszenvét és támogatását egy olyan mozgalomtól, mely a közigazdaság ezen ágának emelését tűzte ki céljául.

És a „Magyar Erdészeti Egylet“ még sem tudta megszerezni e rokonszenvet, daczára annak, hogy ebben az időben a földbirtokos osztály egész tevékenysége a gazdasági érdekek cultiválásában összpontosult. Ellenkezőleg az által, hogy az erdőgazdasági ügyeket nem a hazai viszonyok és érdekek szempontjából tekintette, hanem idegen mintákat követett és céljainak elérésére idegenséget keltő eszközöket használt, még a szakembereknek azon részében is elégedetlenséget keltett, a kik, mint e hazának szülöttei, a magyar erdőgazdaság és erdészeti irodalom fejlesztését remélve, jóhiszeműleg csatlakoztak hozzá. Nem lehet tagadni, foglalkozott és pedig behatóan sok fontos kérdéssel, de német nyelven tartott tanácskozásai nem keltettek szélesebb körben viszhangot, s ritkán vezettek gyakorlati értékű eredményre. Német nyelvű folyóiratával, melyre sokat áldozott, s mely

még sem emelkedett fel soha sem arra a színvonalra, hogy a nagy német irodalomban számot tehetett volna, keveset hatott az erdőgazdasági ismeretek népszerűsítésére; az a különben üdvös törekvése pedig, hogy az okszerűen vezetett erdőgazdaságban nélkülözhetetlen alsóbbrendű műszaki személyzet nevelésére tanintézeteket állítsanak fel az országban, mindvégig sikertelen maradt, mert német nyelvű iskolák felállítására az érdekeltek között senki sem volt hajlandó áldozni. Így aztán e közel 1000 tagot számláló egyesület számos tehetséges és buzgó tag munkás tevékenysége daczára is alig lendített valamit 17 évi pályafutása alatt a magyar erdőgazdaság ügyén s ezért egészen természetes volt, ha már a 60-as évek elején elégedetlenség és szakadás támadt kebelében, mely hiveinek egy részét a kiválásra, a magyar erdészeti irodalom első uttörőit pedig, Divald Adolfot és néhai Wagner Károlyt, az „Erdészeti Lapok“ megalapítására indították.

Ezen időtől kezdve míg egyfelől a magyar erdészeti egyesület működésében lassanként teljes pangás állott be, addig az alapítók által nagy anyagi áldozatokkal fentartott s nehézségeket nem ismerő odaadással ápolt „Erdészeti Lapok“ körül egészen új mozgalom támadt, mely a magyar szakemberek és sok tekintetben az országos magyar gazdasági egyesület támogatása mellett 1866-ban végül az országos erdészeti egyesület megalakulására vezetett.

Az országos erdészeti egyesület tehát nemcsak nem örököse a régi magyar erdészeti egyesületnek, hanem ellenkezőleg létesülése éppen azon ellentétekre vezethető vissza, melyek a 60-as évek elejétől kezdve az egyesület iránya és a közvélemény között nyilvánulni kezdtek s a melyek az erdészet iránt érdeklődő hazai elemeknek az „Erdészeti Lapok“ körül való csoportosulását előidézték.

Egyébiránt nem szabad figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy az a vagyon, melyet az új egyesület a régítől átvett, mindössze 84 frt 17 kr készpénzből és 56 frt 73 kr követelemből állott. A mi pedig azt illeti, hogy a magyar erdészeti egyesület formálisan nem oszolván fel, tagjainak neve egyideig bennmaradt az új egyesület névsorában is, ez a körülmény szintén csak látszólagosan képez összefüggést a két testület között, mert a tagok azon része, mely az új iránynyal nem rokonszenvezett, rövid idő alatt tényleg is visszavonult.

Ily előzmények után és körülmények között alakult meg 1866-ban az országos erdészeti egyesület, mely ez évi közgyűlésével működésének huszadik évét fejezi be.

Első elnöke gróf Keglevich Béla volt, ki az egyesület ügyeit teljes odaadással és teljes sikerrel vezette 1875-ig, midőn az egyesület székhelyéről történt eltávozása folytán ezen tisztről lemondván, helyét az akkori első alelnöknek, Tisza Lajosnak adta át, kit az egyesület egyhangulag választott meg elnökévé s ki azóta megszakítás nélkül vezeti az egyesület ügyeit.

Az I. alelnöki állásra az alakuló gyűlés gróf Pálffy Istvánt (a magyar erdészeti egyesület utolsó alelnökét) választotta meg. Gróf Pálffy azonban e tisztről nemsokára lemondott és helyébe az 1868-iki debreczeni közgyűlésen Tisza Lajos választotta meg. Utána 1875-ben, midőn ő alelnöknek választotta meg, Wagner Károly, 1880-ban pedig az egyesület jelenlegi alelnöke, Bedő Albert következett.

A második alelnöki széket 1876-ig Wagner Károly, ettől az időtől kezdve pedig 1878-ig báró Podmaniczky Géza, 1878-tól 1885-ig gróf Bánffy Béla és azóta báró Bánffy Dezső töltötték be.

A titkári teendőket a megalakulástól kezdve 1881-ig Bedő Albert, ezóta Horváth Sándor látták el.

Az egyesület mindjárt megalakulásakor a legközelebről érdekelt erdőbirtokos osztály megnyerésére fektette a fősúlyt. S hogy ennek és a közvéleménynek mennyire megnyerte a rokonszenvét és támogatását, eléggé bizonyítja az az egy körülmény is, hogy már a megalakulás idejében jelentékeny összegre rugó alapítványok bocsáttattak rendelkezésére,*) úgy hogy a szervezkedésre következő 1867. évi első közgyűlés idejében elnökének és igazgató választmányának buzgólkodása folytán már 17.000 frtot meghaladó alaptőkével birt. Munkálkodását tehát ebben a tekintetben zavartalanul kezdhette meg az alkotmányos kormány által jóváhagyott alapszabályok alapján.

Hogy miféle feladatok megoldására törekedett az egyesület megalakulásának első idejében, arra nézve az alapszabályok adhatnak általánosságban felvilágosítást, melyek az erdőbirtokhoz fűződő érdekeknek képviselőtét és védelmét, az erdőgazdaság fejlődésének útjában álló akadályok elhárítását, az erdészeti ismeretek terjesztését, a szaktudomány és gyakorlati szakképzettség emelését és a magyar erdészeti irodalom gyarapítását tüzték ki az egyesület céljául. De hogy ezen célok elérésére miféle nehézségek leküzdése, miféle kezdeményezések voltak szükségesek, s ezen szükségességnek mily irányban, minő eszközökkel és mennyiben igyekezett megfelelni az egyesület, azt csak az akkori viszonyok ismerete s az egyesület első időben kifejtett tevékenységének számba vétele mellett lehet megítélni.

Bizonyos tekintetekben kétségkívül kedvező viszonyok között kezdte meg az egyesület munkálkodását. Megalakulása

*) Ilyen volt többek között a pesti ifjak 500 forintos alapítványa, mely az alakuló közgyűlés alkalmából megtartott táncmulatság tiszta jövedelméből tétett le.

épen arra az időre esett, midőn Magyarországon a közügyek vezetését a magyar kormány vette át, mely sok irányu fontos elfoglaltsága mellett is rokonszenvvel fogadott minden mozgalmat, mely társadalmi uton a közérdekek valamelyik ágának emelését tűzte ki feladatául.

Az Országos Erdészeti Egyesület is tehát bizton számíthatott arra, hogy közédekü javaslatai figyelemben, kezdeményezései pedig támogatásban részesülnek, annyival is inkább, mert az érdekelt birtokos osztálynak és a közgazdasági ügyek iránt érdeklődő közönségnek — mint említve lőn — teljesen birta rokonszenvét.

Maga az erdőgazdaság akkori helyzete azonban s az ezzel összefüggő viszonyok annál több tenni valót adtak a velük foglalkozóknak. A megelőző időből fenmaradt erdészeti törvények részint nem feleltek meg a változott viszonyoknak, részint ellenszenvre találtak ugy a közönség körében, mint a végrehajtásra hivatott hatóságoknál, melyek sok irányu elfoglaltságuk miatt különben is kevés időt szakíthattak az akkoriban kevés figyelemben részesített erdőügyeknek.

Az erdőbirtokosra teherként vissza maradt szolgalmak megváltása lassan haladt elő, az erdei károsítások esetei aggasztó mérvben szaporodtak, a nélkül, hogy a bejelentett esetek nagyrésze letárgyaltatott volna. Általában a nép az erdőt ebben az időben oly közvagyonnak tekintette, melyet mindenki büntetlenül pusztíthat. E miatt különösen a községi erdők, melyeknek nagyrésze felügyelet nélkül állott, rohamos pusztulásnak indultak. A nagyobb birtokok helyzete sem volt sokkal kielégítőbb, a mennyiben az okszerű értékesítés, egyfelől a közlekedési eszközök elégtelensége s másfelül a szakavatott kezek hiánya folytán, sok erdőbirtokban még kezdetét nem vette, ugy hogy tekintélyes birtokok még az adót is

nehezen viselték el, melynek aránytalansága ellen különben is sokféle panasz hangzott fel.

Az erdőgazdasági ügyeknek ez az állapota tehát elég sok és nehéz teendőt rótt a munkálkodását megkezdő egyesületre s mindenesetre igen érdekes ma, midőn az egyesület tevékenységének 20-ik évét fejezi be, visszatekinteni arra, hogy miként kezdett hozzá nehéz feladatának megoldásához.

A viszonyok kifolyásaként egészen természetesnek található, hogy munkásságát mindjárt a 67-iki közgyűlésen egy korszerű s az ország tényleges viszonyainak megfelelő új erdő-törvény alkotásának erélyes sürgetésével kezdte meg, s hogy másfelől az állami erdőfelügyeletnek és az erdőügyek központi intézésének megfelelő szervezését követelte. Abban az időben ugyanis az erdészeti ügyek a központban három külön minisztérium tárczájába voltak beosztva. Míg a kincstári erdők a pénzügyminisztérium kezelése alatt állottak, addig a magánosok és jogi személyek erdei felett a felügyeletet a földmívelési minisztérium gyakorolta, a közalapítványi erdők kezelését pedig, miként jelenleg is, a vallásügyi minisztérium vezette. Azonban magában a pénzügyminisztériumban is a kincstári erdőknek csak egyrésze tartozott a szakemberekből alkotott tulajdonképeni erdészeti osztály ügykörébe, az ugynevezett bányaerdők ellenben oly osztályba osztattak be, melyben egyetlen szakember sem volt alkalmazva, ép úgy, mint a földmívelési és vallásügyi minisztériumnak azon osztályaiban sem, melyek ott az erdészeti ügyeket intézték. Az egyesület ezeknél fogva míg egyfelől indokolt feliratban *) az erdészeti ügyek vezetésének egyöntetűvé tételét, nevezetesen az összes erdészeti ügyeknek a kellő szakerőkkel rendelkező pénzügyminisztériumban való egyesítését kérelmezte, addig másfelől intézkedett, hogy az

*) A feliratot egy ötös bizottság készítette, s Tisza Kálmán, gróf Keglevich Béla és Inkey József írták alá.

óhajtott erdőtörvény megalkotásának előmunkálatai mielőbb megtörténjenek. E végből az országos gazdasági egyesülettel egyetértőleg már 1868-ban kész törvényjavaslatot terjesztett be a kormányhoz, mely hosszú tárgyalásokon keresztül menve, első alapját képezte a ma meglévő erdőtörvénynek.

E javaslat keretében kiterjesztette az egyesület figyelmét az állami erdőfelügyelet külső szervezésére is s e fontos kérdést akként vélte legcélszerűbben megoldhatónak, hogy minden megyében egy-egy erdőfelügyelő alkalmazását javasolta. Hasonlóképen elenyésztetni igyekezett a javaslatban azon nehézségeket is, melyek az erdei szolgalmak megváltásának lassu előhaladásából az erdőgazdaságra háromoltak, úgy intézkedvén tervezetében, hogy a szolgalmak megváltására határidő tűzessék ki. Az első javaslat, mint tudva van, csak módosítással ment át a törvénybe, az utóbbi pedig mint ideiglenes intézkedés egészen kimaradt abból; de ezért téves volna azt hiúni, hogy az egyesület ezen kezdeményezése eredménytelen maradt; ellenkezőleg kétségtelen, hogy üdvös és siettető befolyással volt azon törvény létrejöttére, mely az 1871. évi LIII. törvény-cikkben az 1848-ik évi törvények által megszüntetett urbéri kapcsolatból fenmaradt jog- és birtokviszonyok rendezéséről alkotott s mely többek között azon fontos intézkedést is tartalmazza, hogy az urbéresék erdőilletőség fejében nyert erdőterületei, erdőként továbbra is fentartandók. Hasonlókép még 1867-ben behatóan foglalkozott az egyesület az erdőadó kérdésével is, nagy tekintélyü emberekől összealkotott bizottságot *) küldvén ki egy az erdőadó méltányos kivetését szabályozó törvény tervezetének elkészítésére s bár ezen irányban kifejtett munkássága közvetlen sikerre nem vezetett, kezdeményezésétől még sem lehet eltagadni azt az eredményt, hogy

*) Elnöke Ghyecz Kálmán volt.

befolyással volt azon későbbi törvényes intézkedésekre, melyek ezen a téren történtek s melyek meghozatalánál később is közreműködött, oda törekedvén, hogy az erdőadó méltányosan s az erdők valódi jövedelmezésének arányában állapíttassék meg.

A vadászati jogviszonyok rendezése körül kifejtett munkálkodása már közvetlenül is eredményre vezetett, a mennyiben az általa beterjesztett törvényjavaslat képezte alapját az 1872-ben alkotott és 1883-ban módosított vadászati törvénynek. *)

Ezen nagy fontosságú kérdések mellett kiterjesztette figyelmét sok más kevesebb jelentőséggel bíró kérdésre is. Így a vadászati törvényjavaslat elkészítésével egyidőben felszólalt a halászati jog szabályozása érdekében és sürgette, hogy a rovarokat pusztító hasznos madarak védelme törvény által biztosíttassék. Felhívta a kormány figyelmét a községi erdők állapotára s javasolta, hogy addig is, a míg az erdő-törvény létre jön, azok kezelése hatósági felügyelet alá helyeztessék. Felszólalt ezzel kapcsolatban annak az érdekében is, hogy a városi és nagyobb községi erdők erdőtisztjei élet-hossziglan választassanak meg. Lépéseket tett több ízben annak kieszközlésére, hogy az erdei termékek hazai vasutainkon méltányos árakon szállíttassanak, s kieszközölte, hogy abban az időben, midőn az erdei munkások megszerzése a birtokosokra nézve nehézségekkel járt, a csapatokban utazó erdei munkások vasuti szállítására nézve kedvezmények engedélyeztettek.

Az erdőgazdasági ismeretek népszerűsítése és a szaktudomány előbbre vitele érdekében elhatározta, hogy közgyűléseit lehetőségig az ország különböző vidékein tartja meg s ezeken úgy az erdőgazdaság helyi viszonyainak megbeszélésére, mint

*) A javaslatot Tisza Lajos elnöklete alatt egy 12 tagból álló bizottság készítette, melynek jegyzője Bedő Albert volt.

a koronként felmerülő közérdekű kérdések előkészítésére és megoldására alkalmat nyújt.

Ugyanezen célból eleinte évkönyvet adott ki, később pedig megszerezvén az Erdészeti Lapok tulajdonjogát, állandó közlönyre tett szert, melylyel míg egyfelől törekvéseinek megismertetésére és népszerűsítésére hathatott, addig másfelől a magyar erdészeti irodalom fejlesztésére is tért nyitott.

Az erdészeti szaktudományok magyar irányban való fejlesztését a hazai erdőgazdaság előre menetelének elmellőzhetlen feltételeként tekintvén, örömmel üdvözölte a megalakult magyar kormány azon intézkedését, hogy a selmeczi akadémián az erdészeti tudományok előadási nyelvét mindjárt kezdetben magyarrá tette, de egyidejűleg felszólalt annak érdekében is, hogy az erdészetnek ezen egyetlen hazai tanintézete, az újabb kor igényeinek megfelelő szervezettel és kellő számú tanerőkkel is láttassék el. Ugyancsak a selmeczi akadémia érdekében 1870-ben kieszközölte, hogy a törvényhozás az erdészeti hallgatók számára fennállott ösztöndíjak számát jelentékenyen megszorította. Később pedig azon célból, hogy ne csak a tulajdonképeni erdészeti pályára készülők képezhessék ki magukat a selmeczi akadémián hivatásuk folyton növekvő igényeinek megfelelően, hanem az erdőbirtokosok és azon osztályok is, melyek a közigazgatás különböző ágaiban az erdészeti ügyek intézésére fontos befolyást gyakorolnak, megismerkedhessenek tanulmányaik végzése közben az erdőgazdaság belső természetével: mozgalmat indított meg annak érdekében, hogy a hazai tudományos egyetemeken az erdészeti tudományok számára is egy-egy tanszék állíttassék fel.

A tanügy és egyszersmind az erdészeti irodalom érdekeit igyekezett előmozdítani az által is, hogy az első nagyobb magyar erdészeti munkát, Illés Nándor Erdőtenyésztéstanát, mely első sorban a selmeczi erdőakadémia számára volt írva,

anyagi viszonyainak kezdetlegessége daczára is jelentékeny áldozattal, saját költségén kiadta.

Az erdészeti ismereteknek a kisbirtokosok és nép között való terjesztését és az erdőgazdaságban oly fontos szerepet vivő segédszemélyzet képzettségének fejlesztését szintén ilyen módon kísértette meg, pályázatot irván ki az előbb említett osztályok érdekében még 1867-ben egy erdészeti kézikönyvre, az erdőőri személyzet érdekében pedig 1868-ban egy erdészeti kistükörre. S hogy ezen kezdeményezése mily üdvös volt, bizonyítja az, hogy míg az első pályázat a „Közérdész“ czimű hasznos munkával gazdagította a fejlődésnek indult magyar erdészeti irodalmat, addig a második, Bedő Albert „Erdőőr“ czimű munkájában oly szakkönyvet hozott létre, mely ma is kizárólagos alapját képezi az erdőőrök szakoktatásának.

A szakképzettség ezen ágának emelése céljából befolyt különben arra is, hogy az erdőőri szakvizsgálatok intézménye a hazai viszonyoknak megfelelő szervezetet nyerjen, s foglalkozott több ízben és behatóan az erdőőri szakiskolák szervezésének kérdésével is, tanácskozásainak eredményét kimerítő emlékiratokban bocsátván a kormány rendelkezésére.

Hogy ezen, a közügyek intézésével többé-kevésbé összefüggő közérdekű dolgok mellett az erdőgazdaság tulajdonképeni szakkérdéseiről sem feledkezett meg az egyesület, azt alig szükséges említeni. Meggyőző tanúságot tesznek erről az ország különböző vidékein tartott közgyűlések jegyzőkönyvei, melyeknek mindenike egy-két fontos erdőgazdasági kérdés beható megvitatásáról tudósít. Sőt arra is lehet idézni példát ezen jegyzőkönyvekből, hogy az egyesület, nem elégedve meg a kérdések tisztázásával s a tanácsadással, cselekvőleg is megkísértette a magyar erdőgazdaság egyik legfontosabb feladatának, a futóhomok megkötésének, előbbre vitelét, elhatározván 1870-ben, hogy az Alföld valamelyik alkalmas helyén

nagyobb terjedelmű futóhomok-területet vásárol s azt befásítva, tényleges példaadással buzdít másokat is a vállalkozásra. Ezen tervét ugyan a könnyen megérthető nehézségek miatt nem vihette ki, daczára azon áldozatkész ajánlatnak, melyet gróf Festetich Pál 1.000 hold futóhomok-terület ingyen átengedésével tett, mindamellett már maga a kezdeményezés is elég bizonyíték arra, hogy mekkora odaadással foglalkozott az egyesület a magyar erdőgazdaság fontosabb kérdéseivel.

Körültekintő éberségének bizonyítékául hozható fel az is, hogy a fenyőfa-burkolat a fővárosban az ő sürgetéseire vétetett alkalmazásba Budapest főbb utczáin.

Végül nem hagyható említés nélkül, hogy az országos erdészeti egyesület már megalakulása idejében melegen érdeklődött az erdészeti szak szolgálatában állók anyagi helyzete iránt. Az a nagyszabású terve azonban, hogy különösen a magán birtokosok szolgálatában álló erdészeti személyzet anyagi megélhetésének minden eshetőséggel szemben való biztosítására egy az országos erdészeti egyesülettel kapcsolatban álló nyugdíj- és segélyegyesületet alkosson, csak utóbbi időben, szerényebb határok között és az eredeti eszmétől eltérő alakban valósúlhatott meg.

Ezek főbb vonásokban azok a kérdések, melyek az országos erdészeti egyesületet fennállásának első idejében foglalkoztatták.

Nagy részük, mint az előadottakból is kitűnik, csak kezdeményezés jellegével bír, s mint csak ezután megoldandó kérdés maradt vissza a későbbi időkre.

De ezen, eredményt csak részben felmutató munkásság is elég bizonyítékot szolgáltathat arra nézve, hogy az országos erdészeti egyesület kitűzött feladatához méltón, minden irányban s minden rendelkezésre álló eszközzel megkísértette a magyar erdőgazdaság előbbre vitelét.

Hogy mennyiben felelt meg az egyesület később ezen kezdetben kifejtett programnak s a változott viszonyok újabb követelményeinek, arra nézve az utóbbi évek története adhat biztos felvilágosítást. De tájékozást nyújt a tekintetben már maga az az összehasonlítás is, mely az erdészeti ügyek jelenlegi állapota és azon viszonyok és helyzet között tehető, melyek között az egyesület működését megkezdette. Mert ha elvitázhatatlan igazság is az, hogy azon széles alapokra fektetett nagy alkotások, melyek az erdészet terén az utóbbi öt év alatt létesültek s az a pezsgő s már is nagy eredményeket felmutató tevékenység, mely az erdőügyek gyökeres rendezése körül ez idő szerint oly örvendetesen tapasztalható, első sorban az arra hivatott fórumnak, a törvényhozás és kormányhatalom bölcs intézkedéseinek és erélyes munkásságának tulajdonítható, — úgy az is kétségtelen, hogy a felmutatható siker elérésére az országos erdészeti egyesület is minden időben megtett mindent, a mit egy testület társadalmi uton megtehet.

Igy senki nem fogja kétségbe vonni, ki az utolsó évtized történetét ezen a téren ismeri, hogy abban, miszerint az újabb idők legfontosabb vívmánya, az erdőtörvény, mely minden elért sikernek a kútforrását képezi, már 1879-ben megalkottatott, nagy és kiváló érdeme van az országos erdészeti egyesületnek. Az egyesület tevékenységéről szóló közlemények minden évfolyama tanuságot tehet arról, hogy azon idő óta, midőn 1868-ban az első törvényjavaslatot illetékes helyre beterjesztették, nem mult el 1879-ig egy év sem, hogy annak a törvényhozás elé leendő terjesztését ne sürgettük, ne kérelmeztük volna, és nem folyt le egyetlen tanácskozás sem, melyben az országos erdészeti egyesület leghivatottabb képviselőivel részt nem vett volna. Tény tehát, hogy valamint az első kezdeményezés tőle eredt, úgy a törvényjavaslat

kidolgozása is az előkészítő munkálatok minden fázisában az ő közvetlen közreműködésével ment végbe, egész a törvénynyé emelésig.

És hasonló szerepe volt ezzel összeköttetésben az egyesületnek azon üdvös átalakulásban is, mely a törvény végrehajtásának a törvényhez méltó szervezését lehetővé tette: az erdészeti ügyek központi vezetésének az egyedül illetékes földmivelési ministerium kebelében való egyesítésében. Mert a mint ismeretes, hogy az erdészeti ügyek központosításának eszméje az egyesülettől indult ki, midőn még 1867-ben az összes erdészeti ügyek intézésének egy ministerium kebelében (akkor, czélszerűségü szempontból, a pénzügyministerium kebelében) való egyesítését kérelmezte, ép úgy az is való, hogy midőn 1879-ben az erdőtörvény létre jött, ő volt az első, ki felszólalt annak érdekében, hogy a kincstári erdészet központi vezetése a pénzügyministeriumból a földmivelési ministeriumba helyeztessék át.

Az erdőőri szakoktatás szervezésének kérdésénél nem elégedett meg a kezdeményező lépés megtételével, hanem sürgető felszólalásaival és szakszerű javaslataival továbbra is oda hatott, hogy az illetékes körök kellőleg informáltassanak s végül megnyeressenek azon intézkedéseknek, melyek e téren a legutóbbi években történtek.

Hasonló figyelemmel kísérte a felsőbb szakképzés ügyét is, és befolyással volt maga is arra, hogy a selmeczi akadémia szervezete és különösen annak tanterve, a tanszabadsággal tett sikertelen kísérlet után, ismét a hazai viszonyoknak megfelelően rendeztessék.

Az erdőadó ügyében történt törvényhozási intézkedéseknél megvédeni igyekezett az erdőbirtokosok méltányos érdekeit, kieszközölvén többek közt, hogy a földadó szabályozásával kapcsolatban kiadott kat. erdőbecslési utasításba, a legrosszabb

minőségű erdőtalaj tisztajövedelmének méltányos megállapíthatása végett egy VI. termőhelyi osztály is felvételre került.

Kezdeményezőleg és buzdítólag hatott több ízben az erdészeti kísérlet ügy megindítására, maga is osztván ki külföldi famagvakat egyes szakembereknek és intézeteknek.

Tanácssal, buzdítással és felvilágosítással előmozdította az időközben lefolyt kiállításokon a magyar erdészet kiállításainak sikerét s mint maga is kiállító, a magyar erdészeti irodalom termékeivel Bécsben elismerő okmányt, Párisban arany érmet és utólagosan Ő Felségeinek legfelsőbb elismerését, a székesfehérvári országos kiállításon pedig diszoklevelet nyert. A budapesti országos kiállításon a magyar irodalmi termékek mellett, a magyarországi erdőkről megjelent idegen nyelvű munkák gyűjteményével jelent meg, a mennyiben lehetséges volt összeállítván így a magyar erdők irodalmának teljes gyűjteményét.

Az erdészeti irodalom érdekében ezen kívül is sokat tett az egyesület. Az „Erdészeti Lapok“-on kívül, mely 1867 előtt mint már említve volt, az Országos Erdészeti Egyesület megalakulásának előkészítője, azután törekvéseinek buzgó támogatója, 1873 óta pedig, midőn tulajdonjogát megszerezte, munkálkodásának mostanáig legfontosabb segédeszköze volt, megindította 1881-től kezdve, mint állandó irodalmi vállalatot, az „Erdészeti Rendeleték Tárát“ és kiadja évről-évre az „Erdészeti Zsebnaptár“ című segédkönyvet.

A tudományos becsesel bíró nagyobb önálló szakművek gyarapítására megalkotta a 10.000 forint tőkével bíró Deák Ferencz alapítványt, melynek évi kamataiból eddig öt 100 aranyos és egy 200 aranyos pályadíjat tűzött ki s tényleg két, ezidő szerint általánosan elterjedt jeles szakmunkát jutalmazott egyenként 100 arannyal, az Erdőbecsléstan kézikönyvét, melyet Sóltz Gyula és Fekete Lajos tanárok irtak és az Erdő-

használatlan kézikönyvét, melynek Szécsi Zsigmond selmeczi tanár a szerzője. Ez utóbbit és ezen kívül Illés Nándor főerdőtanácsosnak a futóhomok megkötéséről irt hasznos munkáját, melyet más alaphól szintén 40 darab aranynyal jutalmazott, saját költségén adta ki az egyesület.

Végül, hogy az egyesület sok más irányban kifejtett tevékenységének mellőzésével arról is számot adjunk, a mit az első évek kísérletei után az erdészeti pályához tartozók anyagi helyzetének biztosítása érdekében tett, meg kell említenünk, hogy bár az a nagyszabásu terve, hogy ezen czélból egy nyugdíj- és segély-társégyületet alkosson, a kivitel utjában álló akadályok miatt, nem nyerhetett valósulást, az egyesület — szűkebb határok között ugyan — ebben az irányban is becsülettel teljesítette köteleességét.

Az „Erdészeti Lapok“ egykori szerkesztőjének és az országos erdészeti egyesület későbbi buzgó alelnökének, néhai Wágner Károlynak emlékéért ugyanis azzal vélte az egyesület legméltóbban fentartani a jövő nemzedékek számára, hogy elhalálózása idejében az „Erdészeti Lapok“ akkori és mostani érdemes szerkesztőjének gyűjtéséből tekintélyes alapítványt tett le azon rendeltetéssel, hogy annak kamataiból az egyesület kötelékében állott elhunyt erdőtisztek és altisztek özvegyei és árvái évenként segélyben részesíttethessenek. Ez az alapítvány, mely ép oly humanus intenióknak megvalósítására szolgál, mint a minők életében azt vezérelték, a kinek nevét viseli, ma már 8067 frt tőkével bír s már eddig is 1880-ban egy, 1881-ben 3, 1882-ben 5, 1883-ben 9, 1884-ben 9, 1885-ben 9, és a folyó évben 9 elhalt egyesületi tag özvegye és árvái részesíttethettek az alap erejéhez mért, de mindenesetre jótékony segélyben (összesen kiadott 1885-ig 1780 frt).

Mint a Wágner Károly alapítvány méltó kiegészítője, következett ez után az egyesület azon második alapítványa,

mely a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapja néven 1882-ben alkottatott meg azon rendeltetéssel, hogy az esedékes kamatokból elaggott, vagy betegség avagy balesetek miatt munkaképtelenné vált erdőtisztek és erdészeti altisztek nyerhessenek segílyt, a mennyiben erre anyagi helyzetük által utalva vannak. Az alap egyes nemeskeblü adományozók hozzájárulásából s az egyesület évenként megtakarított összegeiből, ma már 17.163 frtra emelkedett s jótékony működését még 1882-ben megkezdte, abban az évben és 1883-ban egy-egy, 1884. és 1885-ben két-két és a folyó évben megint egy munkaképtelen erdőtiszt nyervén belőle segílyt.

Ezekben foglalható össze főbb vonásaiban az országos erdészeti egyesület munkássága az 1867. december 9-ike óta letelt 20 év alatt. Hogy mennyiben eléghetik ki az elért eredmények a méltányos igényeket, azt legjobban megítélhetik azok, kiknek érdekeit képviselni hivatva van az egyesület: az erdőbirtokos osztály, az erdészeti ügyek intézésére hivatott hatóságok és a magyar erdészek szakközönsége.

Annyi azonban mindenesetre áll, hogy ha ezen köröknek az egyesülettel szemben táplált véleményére nézve azt vesszük irányadóul, hogy az egyesület a birtokos osztálynak és a szakközönségnek fennállása különböző szakaiban mily mértékben tudta megnyerni és később megtartani szellemi és anyagi támogatását, akkor ezen ítélet ha szigoru is, kedvezőtlen nem lehet, mert ugy a tagok számának, mint az egyesület vagyonának gyarapodása azt mutatja, hogy az egyesület az érdekelt közönség hajlamait évről évre nagyobb mértékben nyerte meg.

A tagok száma ugyan a megalakulásra következő évben látszólag hanyatlást mutat, ez azonban egyszerűen azon már

említett körülménynek a kifolyása, hogy a régi magyar erdészeti egyesületnek azon tagjai, kik az országos erdészeti egyesülethez tulajdonképen nem csatlakoztak, a névjegyzékből csak később töröltettek ki.

Tényleg a tagok létszáma 1867-től 1870-ig 653-ról 717-re, 1875-ig 760-ra, 1880-ig 975-re és ezen időtől kezdve mostanáig folytonos emelkedéssel 1663-ra emelkedett. És a mi legörvendetesebb a létszám ezen változásánál, az az alapító tagok számának gyors emelkedése. Mig ugyanis a megalakulás idejében az egyesületnek csak 4 alapító tagja volt, addig ezek száma 1867-ben már 113-ra, 1870-ig 194-re, 1875-ig 290-re, 1880-ig 512-re emelkedett, jelenleg pedig 796 az alapító tagok s illetőleg az egyesület részére letett kisebb-nagyobb, de 100 forintot kivétel nélkül meghaladó alapítványok száma.

Még kedvezőbb arányokat mutat az egyesület vagyonának gyarapodása mely

1867-ben kerekszámban 17.000 forintot

1870-ben „ 43.000 „

1875-ben „ 54.000 „

1880-ban pedig 124.000 forintot tett ki, melyből 62.000 frt magánkötvények által, 62.000 frt pedig értékpapírok és készpénz által volt képviselve.

Ezen időtől kezdve már valóban rohamosan emelkedett az egyesület tőkevagyonja, mert

1881-ben már kerekszámban 140.000 forintból,

1882-ben „ „ 161.000 „

1883-ban „ „ 178.000 „

1884-ben „ „ 195.000 „

1885-ben „ „ 216.000 forintból állott, jelenleg pedig ha az egyesületi házba tényleg befektetett összegeket is számításba vesszük 224.533 frt 74 krt tesz ki,

mely összegből csupán 73.408 frt 16 kr esik a magánkötelezvényekre.

Az anyagi viszonyoknak ez a kedvező állása részben az egyesület bölcs takarékoskodásának, főleg azonban és első sorban azon önzetlen és más hazai testületek történetében alig előforduló támogatásnak köszönhető, melyben az egyesületet az erdőbirtokos-osztály, s különösen az egyesület köré sorakozó szakemberek szűk anyagi viszonyok között is, mindenha részesítették.

Ennek, a legteljesebb mértékben elismerést érdemlő áldozatkészségnek köszönhető, hogy az országos erdészeti egyesület munkálkodásának első 20 évét, egy olyan örök tulajdont képező székház felavatásával fejezheti be, mely míg egyfelől méltán helyet foglalhat a főváros egyik legszebbnek ígérkező pontján emelkedni kezdő diszes épületek között, addig az egyesületnek is minden igényt kielégítő helyiségeket nyújt a zavartalan munkálkodásra, s egyszersmind oly állandó jövedelmet biztosít részére, mely a befektetett tőkének teljesen megfelel.

A házszerzés eszméjével különben már a megelőző időkben is többször foglalkozott az egyesület; többek között még a 70-es évek elején elhatározván, hogy az akkor megnyílt sugáruton készpénz tőkéjéből alkalmas telket vásárol s arra törlesztési kölcsönrel diszes palotát épít. A telkek árának aránytalan magassága azonban és az építésre nézve különben is kedvezőtlené vált viszonyok akkor megakadályozták e terv kivitelét s az egyesületet arra indították, hogy a házszerzést jobb időkre halassza el. Ezt a tartózkodó álláspontot foglalta el bölcs önmérséklettel azután az egyesület később is, midőn az eszme kívülről jövő ajánlatok folytán ismét és ismét felszínre került. Mig végre 1883-ban az egyesület vagyoni viszonyai és az építésre befolyással bíró külső körülmények,

valamint a fővárosnak az egyesület irányában tanusított azon előzékenysége, hogy a szükséges telket a becsáron engedte át az egyesületnek, kockázttatás nélkül is lehetővé tették, hogy az egyesület ezen régen táplált óhajtságának valóítását is komolyan tervbe vegye.

A terv azóta ténynyé vált, egyesületünk immár állandó tűzhelylyel bir e diszes házban, mely egyszersmind anyagi fennállásának is biztosítékát képezheti később, ha — a mit az Isten ne adjon — esetleg nehéz idők következnek be a jövőben.

Milyen lesz e jövő, nehéz volna ma megjósolni, de az kétségtelen, hogy azok, a kik az egyesület élén ügyeinket eddig vezették és azok, a kik törekvéseinket szellemi munkássággal és anyagi támogatással elősegítették, olyan alapot teremtettek a most bezáródó 20 év alatt egyesületünk számára, melyen mindenha szilárdan megállhat, ha hivatásának teljesítésében továbbra is az eddig követett irányban halad.

Titkári jelentés az Országos Erdészeti Egyesület 1886-ik évi közgyűlésén.

Előadta: Horváth Sándor.

Tisztelt közgyűlés! Miután mai közgyűlésünk nem csupán a letelt közgyűlési év munkásságának számonkérése végett jött össze, hanem azon örvendetes helyzetben van, hogy az új egyesületi székház felavatásával egyidejűleg, két más fontos eseményt is ünnepelhet, nem csak megengedhetőnek vélem, de ugy hiszem helyesen is járok el, ha köteles jelentésemet a mult évi közgyűlés óta történetekről, lehetőségig rövidre szabom.

Mellőzve tehát mindent a mi az elnökség és igazgató választmány tevékenységének megismertetéséhez nem okvetetlenül szükséges, csupán a tények felsorolására szoritkozom. Mindenekelőtt egy olyan intézkedését említvén meg az igazgató választmánynak, mely a tisztelt közgyűlésnek bizonyára általános helyeslésével találkozik.

Mint méltóztatnak emlékezni, kevéssel megelőző közgyűlésünk után, mult évi november 29-én az ország, mondhatni osztály- és pártkülönbség nélkül ragadta meg az alkalmat, hogy Magyarország miniszterelnöke előtt szerencsekívánatának és elismerésének adjon kifejezést kormányelnöki működésének tizedik évfordulója alkalmából.

Egyesületünk igazgató választmánya is a közóhajtásnak vélt tehát eleget tenni, midőn ez alkalommal megemlékezve azon fontos alkotásokról, melyek az ünnepelt 10 év alatt az erdészet terén történtek, maga is a tisztelgők hosszú sorába állott, hogy kifejezést adjon az országos erdészeti egyesület érzelmeinek.

A diszes felirat, melyet egy nagyszámu tagból álló küldöttség nevében egyesületünk tisztelt első alelnöke nyújtott át a kormányelnöknek és a kormányelnök ő nagyméltóságának kevés szóba foglalt, de nagyjelentőségű válasza egész terjedelmükben közöltettek az „Erdészeti Lapok“-ban, hogy később is tanúságot tegyenek egyfelől az egyesület őszinte érzelmeiről, s másfelől azon elismerésről, melylyel az ünnepelt kormányfő ez alkalommal egyesületünk törekvéseinek hasznosságát kiemelni kegyeskedett.

Az igazgató választmány munkássága egyébként a letelt közgyűlési év alatt is zajtalanul folyt le, s főképp azon feladatok megoldására volt irányozva, melyekkel a mult évi közgyűlés megbizta.

Első sorban kell ezek között megemlítenem mult évi s több más megelőző közgyűléseinknek azt az óhajtását, hogy az állami szolgálatban álló erdőtisztek anyagi helyzetének javítása érdekében kedvező alkalom kínálkozása esetében egyesületünk is lépéseket tegyen.

A körülmények ugyan, sajnos, a lefolyt idő alatt sem nyújtottak kilátást ezen méltányos óhajtás megvalósíthatására, sőt mint tudva van, viszonyaink e tekintetben még kedvezőtlenebbekké váltak mint voltak azelőtt, mindamellett a lehető ebben az irányban is megtétetett, s habár eredményt ez ideig elérni nem lehetett, az állami erdőtisztek még is valóban hálás elismeréssel viseltethetnek mélyen tisztelt elnökünk Ő nagyméltósága iránt, ki a képviselőház ez évi február hó 3-án tartott ülésében nem csak szerény kívánságaik méltányos voltáról győzte meg a magas kormányt és a törvényhozást, hanem nagyjelentőségű beszédével egyszersmind a közönség rokonszenvét és erkölcsi elismerését is jelentékenyen emelte az erdészeti szolgálat iránt.

Egy másik feladat, melylyel a mult évi közgyűlés az igazgató választmányt megbizta, a tervezett erdészeti muzeum ügyének előbbre vitele volt. Végleges berendezésről vagy ennek csak megkezdéséről is természetesen nem lehetett még szó, mivel székházunk, hol a muzeum helyet fog foglalni, csak most készült el. Az igazgató választmány ennél fogva főleg azon kedvező alkalom felhasználására törekedett, melyet egyes gyűjteménytárgyak megszerzésére a mult évi országos kiállítás nyújtott. Ezen célból tehát megkeresést intézett egyfelől a kiállítókhoz s intézkedett másfelől, hogy kedvező válasz esetében a felajánlt tárgyak egy bizottság által átvétessenek.

Ez meg is történt, még pedig teljesen kielégítő eredménnyel, mert habár egészen teljes gyűjtemények nem is voltak összeállíthatók, mindamellett már ezen alkalommal is

sok olyan tárgy jutott az egyesület birtokába, mely alapját képezheti lassanként kiegészítendő gyűjteményeinknek.

Miután az egyesület háza a kiállítás bezárása idejében még csak épülőfélben volt, az összegyűjtött tárgyak ideiglenes elhelyezéséről is gondoskodni kellett az igazgató választmánynak. Ez a kérdés azonban egész szerencsésen és az egyesület minden anyagi megterheltetése nélkül oldatott meg, a mennyiben a kereskedelmi akadémia tisztelt Igazgatósága a legszivesebb készséggel, és természetesen minden díj nélkül, engedte át ezen célra az új kereskedelmi akadémia szemben fekvő épületének egyik használaton kívül álló helyiségét. E sziveségért az igazgató választmány f. évi októberhó 8-án tartott ülésében, midőn tárgyaink az egyesületi székházba már átszállíthatattak, meleg köszönetét fejezte ki a kereskedelmi akadémia igazgatóságának, mit csak azért vagyok bátor felemlíteni, mert megvagyok győződve, hogy annak sulyát most a tisztelt közgyűlés is készséggel emelni fogja helyeslésével.

Az említett gyűjteménytárgyak jelenleg e ház souterrain helyiségében vannak elhelyezve, a rendezés munkájához azonban a helyiségek folytonos szellőztetésének szükségessége folytán tavaszig lehetetlen hozzáfogni. Egyébiránt az egyes gyűjtemények rendszeres összeállítása és kiegészítése csak akkor veheti kezdetét, ha az ezen célra szükséges szekrények elkészíttetnek és részint a kevésbé kényes tárgyak felállítására szánt souterrain helyiségekben, részint e termekben véglegesen elhelyeztetnek. Könyvtárunk szintén e termekben fog helyet foglalni s hogy azt vidéki tagtársaink is használhassák, az igazgató választmány határozatából ujonnan összeállított katalógusa legközelebről kinyomatik s lehető csekély összegért az egyesület minden tagjának rendelkezésére bocsáttatik. Mint-hogy ez némi költségekkel lesz összekötve, melyről a költségvetésben eddig gondoskodva nem lett, az igazgató választ-

mány intézkedett, hogy a fedezetre nézve az 1887. évi költségvetés letárgyalásánál indítvány tétessék.

Irodalmi munkásságunk a letelt idő alatt is az eddigi nyomokon haladt. Állandó irodalmi vállalatunk az „Erdészeti Lapok“, az „Erdészeti Zsebnaptár“ és az „Erdészeti Rendeletek Tára“ megjelentek a lefolyt évben is, sőt az utóbbinak eddig megjelent évfolyamaiból, miután az első kiadás teljesen elfogyott, a második kiadás előkészítése is elrendeltetett abban a reményben, hogy a szükséges költségeket a tisztelt közgyűlés utólagosan engedélyezni kegyeskedik. Hogy az igazgató választmány ezen intézkedésével nem várta be a mai közgyűlés felhatalmazását, annak oka egyedül az, mert e hasznos törvény és rendelet gyűjteményre, az erdőbirtokosoknak, a hatóságoknak és szakembereknek napról-napra szükségük van s ennél fogva miután az első kiadás már a múlt évben teljesen elfogyott volt, kívánatosnak látszott akként intézkedni, hogy a második kiadás minél előbb megjelenhessék, a mi legközelebről már meg is történik. Egyébiránt távolról sem foroghat fenn kétség az iránt, hogy a költségek e kiadás után is megtérülnek ép úgy, mint megtérültek azon kiadásaink, melyeket nem régiben az „Erdőhasználatlan“ és „Futóhomok megkötése“ című pályadíjjal jutalmazott munkák kiadására fordítottunk. Az utóbb említett munka tudvalevőleg még a múlt évi közgyűlés előtt kifizette magát, az először említett munka költségei pedig a folyó év elején térültek meg teljesen, úgy hogy a fölös példányok még az év közepén kiszolgáltatathattak a szerzőnek.

Eddigi kiadványaink ezen gyors kelete mindenestre biztató jelül szolgál arra nézve, hogy az erdészeti közönség napról-napra jobban érdeklődik s többet áldoz az irodalom termékeinek megszerzésére, s így egyesületünk is megnyugvással és kockáztatás nélkül elvállalhatja az időnként megjelenésre váró értékesebb szakmunkák kiadását.

A kebli ügyek között a lefolyt évben is legtöbb munkát az egyesületi ház építése adott az igazgató választmánynak, mely ma már — mint a tisztelt közgyűlés tagjai közvetlenül is meggyőződhetnek — egyes csekély részletek leszámításával, nagyjában befejeztetett. Vannak ugyan még most is egyes teendők hátra, mint például a lépcsőház kifestése, mely a falak tökéletes kiszáradása céljából tavaszra halasztatott el, de az épület egészben véve már július hóban használható állapotba hozatott, úgy, hogy a magán lakások — mint kezdetben tervezve volt — már augusztus hó elsejétől kezdve bérbe adathattak. Csak egy helyiség maradt mind ez ideig üresen, a III. emeleti 14. számú lakás, valószínűleg azért, mert a környékbeli utcák a legutóbbi időkhöz rendezetlenek voltak, s e miatt a nagyobb lakást kereső bérlők idegenkedtek e helytől. Ez a körülmény volt az oka annak is, hogy az első emeleti lakás a helyett, hogy mint tervezve volt bérbe adásra jelöltetett volna ki, már most átadatott rendeltetésének. Egyébiránt most már az előbb említett üres lakás bérbe adása is biztosítva van a jövő évi május vagy esetleg februárius hónaptól kezdve.

A folyó évben az egyesületi ház bérjövödelme összesen 2714 frtot tett ki, a jövő egész évben pedig 6123 frtra, s esetleg, ha t. i. a jelenlegi üres lakás már februártól kezdve kiadható lesz, 6355 frtra fog rugni, mely összeg később, ha az alkotmány-utca és környéke jobban benépesedik, mindenestre emelkedni fog. Egyébiránt ha az egyesületi czélokra használt helyiségek értéke is számításba vétetik, a bérjövödelem a jelenlegi bérekkel számítva is oly összeget képez, mely a befektetett tőkének a mostani viszonyok között teljesen megfelel.

A mi az építési ügy pénzügyi oldalát illeti, sajnós, az igazgató-választmány még nincs azon helyzetben, hogy a költ-

ségekre nézve végleges számadatokat terjeszthetne elő. A munkálatok egyes csekély részletei ugyanis mint már szerencsém volt említeni, még nincsenek befejezve, de különben is a nagyobb munkák vállalkozói még nem terjesztették be mind végszámlájukat, úgy hogy ennek folytán az építés felülvizsgálása és a költségek végleges elszámolása még nem történt meg.

Mindezek daczára már most is bizton remélhető, hogy az építés összes költségei nem fogják túlhaladni azt az összeget, mely a megelőző évi közgyűlések jóváhagyásával az első költségvetésbe felvétellett.

Az építés vezetőjének jelentése szerint ugyanis az összes kiadások, beleértve a telek árát, a műépítési tisztelet díjakat és az egyesületi helyiségek eddig elkészült butorzatát is, körülbelül 193—194 ezer forintra fognak rugni, tehát az engedélyezett 195.000 frtnyi hitelnél még valamivel kevesebbre. Mindenesetre remélhető, hogy e hitel nem fog tullepetni.

A mi a költségek fedezésének kérdését illeti, e tekintetben még kedvezőbbek az egyesület körülményei, mert míg a múlt évi közgyűlés idejében a 195.000 frttal előirányzott építési költségeknek az a része, mely az építkezés befejezése idejében csak kölcsön útján lett volna fedezendő, 58.000 frtra, s a törlesztés 10 évre számított, addig most úgy a hiány, mint a törlesztés ideje ezeknek majdnem csak a felére tehetők.

Az építési költségekből ugyanis mostanáig nem kevesebb mint 143.425 frt 58 kr fizettetett ki készpénzben. Ezenkívül van az egyesületnek a földhitelintézetnél még 7700 frt érték-papirja s mintegy 1000 frt készpénze, továbbá a folyó évi bevételek feleslegéből is előreláthatólag megtakarítható s az építés céljaira fordítható lesz legalább 2000 frt. Ezek szerint az év végeig kerekszámban körülbelül 154.000 forint lesz az építési költségekből kész értékekkel törleszhető, úgy,

hogy ha a 195.000 frtnyi hitel teljesen kimerítettik is, legfeljebb 41.000 frt marad fedezetlenül. Ebből is azonban szerződéseink szerint 8000 forint csak egy év múlva válik esedékessé s ez valószínűleg a jövő évi bevételek feleslegéből teljesen fedezhető lesz, úgy, hogy kölcsön utján legfeljebb 33—35 ezer forintról, tehát majdnem csak fél akkora összegről kell gondoskodni, mint a minőre a múlt évi közgyűlés idejében számítani kellett.

Pénzügyi viszonyainknak ezen kedvező alakulását, mely az építkezés nehézségeit egy rövid év alatt majdnem a felére szállította le, részben egyesületünk szigorú takarékoságának, részben pedig azon hajlandóságnak lehet köszönni, melyet az egyesület tisztelt alapító tagjai tanusítottak, midőn mélyen tisztelt elnökünk Ő excellentiájának egyszerű felhívására is egész készséggel fizették be kötelezvényben tett alapítványainak egy jelentékeny részét, ezzel is hozzájárulván ahhoz, hogy az építés költségeinek minél nagyobb része legyen kölcsön nélkül készpénzben fedezhető. Az első felhívás e nem remélt sikere mindenesetre remélnünk engedi, hogy ha a tisztelt közgyűlés felhatalmazásával egy újabb felhívás bocsáttatik ki, az is tekintélyes összeggel fogja apasztani, az építési költségek fennebb kimutatott fedezetlen részét.

De — a mit szintén nem szabad említetlenül hagynom — lényegesen hozzá járult anyagi erőnk fentebb ecsetelt gyarapodásának előidézéséhez az az áldozatkészség is, melylyel egyesületünk ezen kezdeményezését egyes nagyérdemű barátjai az erdészetnek támogattak.

Első sorban kell itt felemlítenem a Groedl testvérek valóban nagylelkű ajánlatát, melyben még a pécsi közgyűlés előtt kijelentették, hogy az egyesület házának egész fedélzetét ingyen elkészítették, s melyet azóta tényleg be is váltottak, azután igazgató választmányunk nagyérdemű tagjának

Luczenbacher Pál ur Ő méltóságának adományát, ki 1000 frttal járult hozzá az építési tőke növeléséhez, és a Thonet testvérek ajánlatát, kik az egyesületi termek felszereléséhez szükséges 1200 frt értékű székkészletet, 600 frtért, tehát a fél árért szállították, megemlítem továbbá Bikkal Nándor erdőigazgató ur gyűjtését, ki öt fakereskedő nevében 465 frt 56 krt küldött be az egyesületnek,

a Wuk Mihály és fiai adományát, kik	500 frtot,
Véssey Ferencz erdőfelügyelő urat, ki	10 „
Weisz Alajos földbirtokosét, ki	200 „
Herman Károly urét, ki	5 „
s végül a rétközi kezelő bizottságét, mely	100 „

ajánlt fel az építési alap növelésére.

Az adományozók eredményeinek méltatására ugy hiszem maguk a száraz szám adatok is bőven elégségesek, minden egyebet mellőzve tehát, kérem a tisztelt közgyűlést, hogy egyesületünk elismerését és köszönetét a nemeskeblű adományozók iránt jegyzőkönyvileg megörökíteni méltóztassék.

Az előadottakkal befejezván azt, a mit az építési ügy állásáról ez idő szerint előterjeszteni lehetett, tisztelettel kérem a közgyűlést, hogy az igazgató válaszmánynak ezen ügyben tett intézkedéseit jóváhagyólag tudomásul venni és az építkezés teljes befejezésére a további felhatalmazást kegyesen megadni méltóztatnék.

Egyesületünk tevékenységének kevesebb jelentőséggel bíró részleteit mellőzve, egész általánosságban megemlítem, hogy a lefolyt idő alatt is készséggel szolgáltunk tanácssal és felvilágosítással a hozzánk fordulóknak. Így a m. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság azon megkeresésre, hogy az ugynevezett Brittanica szivar számára szükséges ládácskák belföldön való készítése iránt tanácssal szolgáljunk, intézkedett a válaszmány, hogy ez üdvös kezdeményezés feltételei

egy bizottság által behatóan megvizsgáltassanak, s egyuttal az iránt is lépések tétessenek, hogy ne csak az említett, hanem más szivarládák is itthon készíttessenek.

Végül mielőtt vagyoni állapotunk számszerű válaszára áttérnék, legyen szabad röviden megemlítenem, hogy jótékony alapítványaink a múlt évi közgyűlés óta két ízben is módot nyújtottak az igazgató válaszmánynak arra, hogy néhány elaggott és munkaképtelen szaktársnak és számos özvegy és árvának kisebb-nagyobb segélyt nyújtson.

A magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjából ugyanis a múlt évben két erdőtisztnak, az idén pedig egynek adott az igazgató-válaszmány 65—80 frtnyi segélyt; a Wagner Károly alapítványból pedig ugy a múlt évben, mint az idén 9 özvegy nyert maga és árvái részére 30—40—60 frtnyi segélyösszeget.

Vagyoni állapotunk fejlődését a múlt évi közgyűlés óta a következő számadatok világítják meg.

A megelőző közgyűlés idejében törzsvagyonunk:

103.700 frt értékpapirból, 69.630 frt 73 kr értékű magánkötelezvényből és 30.759 frt 77 krnyi oly készpénzből állott, mely az építés céljára fordított; tőkevagyonunkat tehát akkor összesen 204.090 frt 52 krnyi érték képviselte.

Jelenleg van az egyesületnek	7.700 frt	— kr
értékpapirja,	73.408 „	16 „
magánkötelezvényekkel biztosított tőkéje		
s ezenkívül az építés költségeinek tör-		
lesztésére tényleg kiadott	143.425 „	58 krt.

Ennélfogva ha a ház értékét ezutal nem vesszük számításba, hanem e helyett az építésre kiadott összeget számítjuk, egyesületünk tőke vagyona 224.533 frt 74 krra számítható.

Törzsvagyonunk tehát a múlt évihez képest a lefolyt közgyűlési év alatt 20.443 frt 22 krral növekedett.

Ezen törzsvagyomból a külön rendeltetéssel bíró alapítványokra a következő összegek esnek:

a Deák Ferencz alapítványra	10.000 frt	— kr
a Wagner Károly	8.066 „	99 „
a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjára	17.162 „	62 „
s végül a székesfehérvári ismeretlen alapítványára	745 „	52 „
összesen	35.975 frt	14 kr.

Ezek közül a Deák Ferencz alapítvány le lévén zárva, a lefolyt idő alatt nem változott, a Wagner Károly alapítvány ellenben 61 frt 83 kr növekvést mutat, melyhez két tagtársunk járult hozzá adományával, a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapja pedig 1.074 forinttal szaporodott, mely szaporulatból 480 frtot az alap múlt évi kamatainak fel nem használt részéből 520 frtot az egyesület múlt évi bevételeinek feleslegéből, és 74 frtot két egyesületi tag adományából csatoltunk a tőkéhez.

A folyó évi pénztári kezelés eredményéről egészen röviden a következőket van szerencsém megemlíteni:

Bevételeink mostanáig összesen 20.732 frt 24 krt tesznek ki, ezekből 15.083 frt 83 kr a rendes bevételekre és 5.699 frt 41 kr a rendkívüliekre esik. Kiadásunk ez idő szerint 12.694 frt, melyből rendes kiadásnak 7.166 frt 89 kr, rendkívülinek pedig 5.527 frt 13 kr tekinthető.

Meg kell azonban jegyeznem, hogy kiadásainkban épen a legnagyobb tételek, például a nyomdai költségek még nincsenek bennfoglalva, ezek tehát a jelenlegi 8.038 frt 24 krnyi pénztári készletből és az ezután befolyó bevételekből fognak fedeztetni. A remélhető felesleg, mint eddig is történt, az

alaptökéhez fog csatoltatni, és pedig részben az építési költségek fedezésére leendő felhasználás végett, részben pedig a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjának növelésére.

Ezen alap ugyanis alapszabályaink értelmében mindaddig, míg a tőke a 20.000 forintot el nem éri, a bevételi feleslegekből évről-évre növelendő. Arra nézve, hogy a folyó év végén mekkora összeg használtassék fel e célra, bátor vagyok az igazgató választmány meghagyásából azt a tiszteletteljes javaslatot tenni, miszerint az összeg ezuttal 280 frttal állapítassék meg és pedig azon okból, mert ezen összeg az alap ez évi kamatainak fel nem használt és ennél fogva a tőkéhez csatolandó részét épen 1.000 forintra egészíti ki.

Szoros összefüggésben vagyonunk gyarapodásával egyesületünk erősbödését mutatják a tagok számát előtüntető adatok is.

Mig ugyanis egyesületünknek a mult évi közgyűlés idejében összesen 751 alapító, 778 rendes, 5 tiszteletbeli és egy pártoló tagja, együtt tehát 1477 tagja volt, addig ma az egyesületi tagok létszáma 796 alapító, 867 rendes, 4 tiszteletbeli és 1 pártoló tagból, összesen 1668 tagból áll. A tagok száma tehát a mult évi közgyűlés óta 45 alapító és 89 rendes taggal szaporodott.

Uj tagtársaink névsora a korábbi választmányi ülések jegyzőkönyveiben közzététettek, ezuttal tehát csak a tegnapelőtti választmányi ülés óta jelentkezettek neveit leszek bátor itt felsorolni.

Uj alapító tagokul jelentetett be gr. Bánffy Béla által b. Jósika Sámuel Kolozsmegye főispánja 200 frt alapítvány-nyal, kötelezvényben; továbbá rendes tagokká kívánnak felvétetni: Müller Sándor m. kir. számtanácsos és Szilágyi József.

Ezzel kimerítvén mindent a mit jelentésembe felvehetőnek véltem, még csak egy szomorú kötelességet kell teljesítenem, bejelentvén a t. közgyűlésnek azon súlyos veszteséget, mely egyesületünket több buzgó tagtársunk elhalálózása folytán érte.

Első sorban kell felemlítenem az elhunytak között néhai Korizmics Lászlót, egyesületünk tiszteletbeli tagját, továbbá báró Popper Lipót, báró Rudics József, Uray Bódog, Guha Károly, Perczel Mihály, Plech József, Schmidl Soma, Mester József, Gelinek Tivadar, Huzly Károly és Réti Alajos alapító tagok s végül Danielisz Ede, Schemmel Samu, Burián Ferencz, Kernpotich Nándor, Kajaba Lajos, Döllinger György és Grubern Ferencz rendes tagok.

Kérem a tisztelt közgyűlést, méltóztassék a felsoroltak elhunytá feletti részvétét, az eddigi szokásnak megfelelően, jegyzőkönyvileg kifejezni.

Egyesületi közlemények.

I.

(Az Országos Erdészeti Egyesület 1886. évi december hó 10-én tartott rendes választmányi ülésének jegyzőkönyve.)

Jelen voltak: Gróf Tisza Lajos elnök ő exczja; Balás Vincze, Eleőd Jósa, Garlathy Kálmán, Ghyeczy Emil, Havas József, Hoffmann Sándor, Illés Nándor, Luczenbacher Pál, Rónay Antal, Rutska Tivadar, Scholcz Rezső, Tisza László és Tomcsányi Gyula választmányi tagok, továbbá Almásy Andor, Balás Pál, Kondor Vilmos, Kovács Béla, Piso Cornél, Somkerekgy Gusztáv, Tomcsányi Gusztáv alapító és rendes tagok és Horváth Sándor titkár.

Széchi Zsigmond, Szabó Adolf és Kallina Károly választmányi tagok elmaradásukat előlegesen kimentették.

I. A pénztár állásáról a titkár a következő jelentést terjeszti elő.

Az egyesület összes bevétele folyó évi január hó 1-től a mai napig	20.732 frt 24 kr
kiadása ugyanezen idő alatt	12.694 „ — „
jelenlegi pénztári készlete tehát	8.038 frt 24 kr.

A 20.732 frt 24 kr összes bevételből 745 frt 94 kr múlt évi pénztári maradékot képez; 640 frt ujonnan tett készpénz alapítvány fejében; 3.607 frt 91 kr régi alapítványok törlesztésére, 20 frt a Wagner Károly alapítványra, 64 frt a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjára és 570 frt 56 kr a házépítési alapra folyt be.

A rendes bevételekre tehát ezen összegek levonása után 15.038 frt 83 kr marad.

Ellenben a kimutatott 12.694 frt — kr összes kiadásból 3.574 frt 85 kr oly összeget képez, mely az építés céljaira való felhasználás végett az alaptökének adatott át, 1.952 frt 28 kr pedig rendkívüli kiadásként az „Erdőhasználatlan“ című munka nyomdai költségeinek fedezésére fordított.

A rendes kiadások e két összeg levonása után összesen 7.166 frt 87 krt tesznek ki.

A kimutatott 8.038 frt 24 kr pénztári maradványból 7.300 frt a hazai első és az egyesült budapesti fővárosi takarékpénztárban van gyümölcözőleg elhelyezve, 738 frt 24 kr pedig az egyesület kézi pénztárában őriztetik.

Ezen pénztári maradványon kívül a kézi pénztár kincsi fiókjában őriztetik továbbá a letéti számadás szerint két 550 frtról, egy 1.000 frtról, egy 1.100 frtról és egy 1.360 frtról szóló takarékpénztári könyvecske is, melyekkel a Deák Ferencz alapítvány 1882., 1883., 1884. és 1885-ik évi, még ki nem adott

pályadíjai és az Erdészeti műszótár költségeire félretett összegek vannak gyümölcsözőleg elhelyezve; végül letétben őriztetik még a III. emeleti 14-ik számú lakásra föltételesen adott előlegként 50 frt készpénz is.

Tudomásul vétetett.

II. Az egyesület jótékony alapítványaiból adandó segélyek kiosztására kerülvén a sor, a titkár részletes előterjesztést tesz az alapítványok rendelkezésre álló kamatairól és a segélyért folyamodók körülményeiről.

A Wagner alapítványnál ezuttal összesen 400 frt 95 kr állott rendelkezésre, mely összegből 95 kr az 1885. évi kamatokból maradt vissza, 400 frt pedig a folyó évre irányoztatott elő.

Az alapítvány segélyéért összesen 19 özvegy folyamodott. Ezek közül kettő, névszerint özv. Kabdebó Jánosné és Bikkal Ignáczné nem találtatott a segélyezésre jogosultnak, mivel férje egyiknek sem volt tagja az országos erdészeti egyesületnek.

Négy más folyamodónőnek, névszerint özv. Kelemen Lajosnénak, özv. Jambriich Jánosnénak, özv. Guha Károlynének és özv. Uray Bódognének sem volt figyelembe vehető ezuttal a kérelme, mivel folyamodványukat a kitűzött határidőn túl, elkésve terjesztették be.

Hasonlókép nem vétethetett figyelembe a rendelkezésre álló összeg csekélysége folytán özv. Matuskovics Béláné, özv. Trattner Mihályné, özv. Pollák Hermilné és özv. Czizer Károlyné kérelme sem, mivel ezen folyamodónők jelenlegi helyzetükben kevésbé vannak ráutalva az alapítvány segélyére mint az alább következő kilencz folyamodónő, kik valamennyien nemcsak jogosultak, de egyszersmind anyagi helyzetüknél fogva érdemeseknek is találtattak a segélyezésre. Megszavaztatott Plech Józsefnének és 6 kiskorú gyermekének

60 frt oly feltétellel, hogy ezen összegből 28 frt alapítványi tőke és kamattartozás törlesztésére fordítandó; Makonyi Sámuelnének és két kiskoru gyermekének 50 frt; Ernhofer Ignácnénak 50 frt; Rónay Antalnénak és két kiskoru gyermekének 40 frt; Kolbenheyer Józsefnénak és két kiskoru gyermekének 40 frt; Marczelly Gusztávnénak három gyermekével 40 frt azon feltétellel, hogy a segély összegből mindenek előtt a férje által tett alapítvány hátralékos kamatai és a tőkének 10 frtnyi részlete törlesztendő; Perczel Mihálynénak 40 frt oly feltétellel, hogy abból a férje által tett alapítvány hátralékos kamatai és a tőkéből 20 frt törlesztendő; Révész Károlynénak 50 frt oly feltétellel, hogy ezen összegből 25 frt tőke- és kamattörlesztésre fordítandó s végül Fűzy Dénesnének és leányának 30 frt.

A fenmaradt 95 kr az alapszabályok értelmében a jövő évi kamatokhoz lesz csatolandó.

A magyar erdőtiszték és erdészeti altiszték segélyalapjánál ezuttal 800 frt kamat állott rendelkezésre, folyamodó azonban csak egy jelentkezett, Plecheisz János elaggott uradalmi főerdész, kinek a választmány az alapszabályok értelmében adható legmagasabb összegű segélyt, 80 frtot szavazott meg. A kamatokból fel nem használt 720 frtnyi részlet az alapszabályok értelmében a tőkéhez fog csatoltatni s egyszersmind a közgyűlésen indítvány tétetik, hogy ezen összeg a csatolás alkalmával az egyesület 1886. évi bevételi feleslegéből 1.000 frtra egészítették ki.

III. A tölgy és tenyésztése czimü pályamunka birálatának eredményéről a kiküldött bizottság nevében Horváth Sándor bizottsági tag a következő jelentést terjeszti elő:

Az Országos Erdészeti Egyesület azon pályázata, melynek 100 darab arany jutalmáért a bírálókat végezt kiadott pályamunka „Élj az idővel“ jelige alatt versenyez, egy népszerű nyelven irt munkát követelt, mely „a magyarhoni tölgyfajok rövid ismertetésével, hazánk tölgyeseinek jelenlegi állapotát és azok jó karba hozásának módjait, továbbá a tölgyesek apadásának okait, s ezen baj megakadályozásának és orvoslásának eszközeit röviden és világosan tárgyalja“.

A pályakérdés ezen határozott és világos szövegét tekintve, nézetünk szerint a következőkben lehet összeállítani azon főbb kérdéseket, melyeket a szerzőnek népszerű, világos nyelven tárgyalni és megoldani kellett.

Le kellett röviden írni a Magyarországon előforduló főbb tölgyfajokat, előadni tudományos alapon, de népszerű nyelven ismertető jeleiket és felsorolni az egyes fajok azon kiválóbb tulajdonságait, melyek természettani, erdőgazdasági és hasznosítási szempontokból különös figyelmet érdemelnek.

Azután meg kellett ismertetni Magyarország tölgyerdőit, kimutatva vidékek szerint, hogy hol, milyen kiterjedésben és minő állapotban találhatók azok jelenleg, hol és mekkora területeket foglaltak el a megelőző időkben és hol, milyen kiterjedésben és milyen állapotban kellene előfordulniok a jövőben, hogy viszonyaink e tekintetben úgy az általános nemzetgazdasági, mint Magyarország speciális erdőgazdasági érdekeinek is lehetőségig megfeleljenek.

És végül, miután állapotaink az ilyen gondos vizsgálat alapján felállitható követelményeknek kétséggkívül nem felelnek meg, rá kellett mutatnia azon főbb okokra, melyek a kedvezőtlen helyzetet: tölgyeseink nagy mérvű apadását, s a meglévőeknek jelenlegi rongált állapotba való jutását előidézték, kiválasztva ezek közül azokat, melyek csupán a birtokosok tájékozatlanságára, könnyelműségére és az okvetetlenül szükséges hatósági felügyeletnek a multban tapasztalt elmulasztására vezethetők vissza és érdem szerint kiemelve azokat, melyek esetleg mélyebben fekvő körülményekben, például társadalmi és közgazdasági viszonyaink többé-kevésbé kedvezőtlen helyzetében gyökereznek.

Végül viszonyainknak higgadt mérlegelésével elő kellett adnia azon módokat és orvosszereket, melyekkel egyfelől ezen károsan ható okok megszüntethetők, s másfelől tölgyeseink jó karba hozása és tenyésztése sikeresen eszközölhető, önként értetvén, hogy a szerzőnek, ha a pályázat feltételeinek megfelelni akart, műve ezen utolsó részében, — egész rendszerességgel és a szaktudomány összes segéd-eszközeinek felhasználásával — előadni kellett azon műveleteket és eljárási módokat is, melyeket a cselekvésre megnyert erdőbirtokosnak a tölgyesek megtelepítésénél, felnevelésénél avagy jó karba hozásánál követni lehet és kell.

Ezek, röviden összevonva, nézetünk szerint azok a feladatok, melyet a pályázatban résztvevőknek megoldani kellett. Ha ezekkel szemben már most azt a kérdést vetjük fel, hogy az „élj az idővel“ jelige alatt jelentkező szerző mennyiben felelt meg „A tölgy és tenyésztése“ című pályamunkájában ezen követelményeknek, egész röviden azt kell felelnünk: annyiban, a mennyiben a pályázat feltételei kifejezve vannak a munka címében.

„A tölgy és tenyésztése“ című pályamunka ugyanis egészen azt és csupán azt foglalja magában, a mi a címben kifejezve van.

Egy mindössze 6 irott oldalra terjedő rövid bevezetés után, leírja 50 oldalon a Magyarországon előforduló tölgyfajokat, felsorolva tudományos alapossággal, de a pályázat feltételeihez képest, talán nem eléggé népszerű előadással, nemi és faji jellegeiket, élettani sajátságait, technikai tulajdonságait, használati jelentőségüket, bajaikat és betegségeiket. Azután egy második, 116 oldalra terjedő fejezetben megismerteti a tölgyesek telepítését és felújítását mester-séges uton és egy harmadik, 30 oldalas fejezetben ugyanezen műveleteket természetes uton. A negyedik fejezetben, mely újabb 32 oldalra terjed, szakszerű utasításokat ad a tölgyesek felnevelésére és ápolására nézve, az V-ik és utolsó fejezetben pedig, mely 24 oldalra terjed, „Állabátalakítások“ címe alatt elmondja részletesen azokat az utakat és módokat, a melyek szerint a tölgyeket más fanemek közé beegyíteni, s a nem megfelelő üzemmódok szerint kezelt tölgyeseket célszerűbb üzemmódokra átvezetni lehet.

Végül egy 9 oldalra terjedő függelékben tapasztalati adatokat közöl az erdőszítési költségekről, egy külön füzetben pedig 76 sikerült rajzot csatol a szöveg könnyebb megértésére.

Ezek szerint a szerző — miként a tartalom ezen kivonatos ismertetéséből is kitűnik — a pályázatban megoldásra kijelölt kérdéseknek csak egyrészére, a tisztán szakba vágó feladatok megoldására terjedt ki, azt ellenben a mi a pályázatban a jelenlegi állapotok felderítésére s az ezekre befolyást gyakorolt és gyakorló körülmények megismertetésére, a nehézségek elhárítására s általában a tölgyesek kezelése körül észlelhető általános bajok orvoslására nézve követeltetett, egészen figyelmen kívül hagyja; csupán a bevezetésben érintvén ezen kérdéseket, de itt is csak röviden s inkább csak azon célzattal, hogy az olvasóban hangulatot keltsen.

Megemlíti például, hogy Magyarországnak körülbelül hány hold tölgy erdeje van, s hozzá teszi azt is, hogy ennél több is volt ezelőtt s több és jobb karban levőre volna szükségünk ezután, de azt, hogy ezen tölgyesek az ország mely vidékein, miként vannak felosztva s milyen állapotban fordulnak elő, meg sem kíséri ecsetelni.

Pedig ha a szerző bejárta és ismeri Magyarország tölgyes vidékeit, akkor azon nagy munka alapján, melyet a magyar állam erdősegeiről Bedő Albert országos főerdőmester nem régiben kiadott, mindezekről igen hü és tájékoztató képet nyújthatott volna művében.

Hasonló rövidséggel bánik el a szerző azzal a kérdéssel is, hogy mik okozták hazánkban a tölgyesek apadását és romlását és miként lehetne ezen okokat megszüntetni. Említ ugyan nehányat közülök, de a hosszú sorozatot távolról sem meríti ki, s a miről szól is, azon is csak átsuhan, a nélkül, hogy állításait megokolná, vagy a dolog jelentőségét kidomborítaná.

Igy például nem hagyja említés nélkül, hogy kipusztult és rongált állapotban levő tölgyeseink nagy része a kiméletlen legeltetésnek esett áldozatul, de azt a kérdést, vajjon a legeltetéssel elkövetett visszaélések csupán a nép tudatlanságára és könnyelműségére vezethetők-e vissza, a vagy vannak olyan esetek is, a hol ezek mellett az általános gazdasági viszonyokból folyó kényszerűség is közre játszott a bajok előidézésére, fel nem veti. Innen van aztán, hogy azokról a viszonyokról, a melyeket a mult időkben a birtokrendezéseknél elkövettek az által, hogy a volt urbéreseknek legelő illetőség fejében igen sokszor oly erdőterületeket hasítottak ki, melyek erre a célra absolute nem voltak alkalmasak, s melyek ép ezért a használatba vétel után rövid időre pusztulásnak indultak,

még csak meg sem emlékszik. Pedig a magyar állam erdőségeinek gazdasági és kereskedelmi leírása című előbb említett munka, mely az egyes megyék erdőterülete mellett a marhalétszámot és a rendelkezésre álló legelőterületeket is kimutatja, a legeltetés kérdésénél is igen becses adatokkal kínálkozott a feldolgozásra, melyekre támaszkodva minden nagyobb fáradság nélkül megvilágíthatta volna e tekintetben is a helyzetet, s hogy egyebet ne mondjunk könnyen és biztosan rámutathatott volna akkor megyénként azokra a vidékekre, a hol a legeltetés korlátok közzé szorítására a parancsszó is elég, s viszont a hol a fenforgó körülmények miatt, a bajok orvoslásánál mérsékletet és körültekintő eljárást kell követni. És ez a munkája a szerzőnek — ha nem is vesszük tekintetbe, hogy a pályázati feltételekben megköveteltetett — igen hasznos és legkevésbé sem lett volna felesleges, mert a mint mindenütt tapasztalni lehet, az erdei legeltetés korlátozása, még ha törvényes alapon és a viszonyok méltánylásával történik is, elégedetlenséget és zugolódást kelt nemcsak a népnél, de a birtokos osztály körében is, s ennél fogva üdvös és szükséges, hogy a hatósági intézkedések helyességéről, a mennyiben alkalmá nyílik rá, maga az irodalom is meggyőzni igyekezzék az érdekelteket.

Ezen, részben közgazdasági, részben adminisztratív természetű kérdésekre azonban, miként már említettük, a szerző nem terjeszkedik ki s miként a cím is elárulja, művében csupán a magyarhoni tölgyfajok leírásával és a tölgyesek tenyésztésével foglalkozik. Kétségtelen tehát, hogy a pályamunka, mint tulajdonképen csak egy töredéke annak a műnek, a melyet az országos erdészeti egyesület kívánt, nem felel meg teljesen azoknak a követelményeknek, melyek a pályázati feltételekben kitűzettek, s ennél fogva a bíráló bizottság ha ítéletét szigoruan ezen feltételek alapján kellene meghoznia, nem is ítélné érdemesnek a kitűzött jutalomra.

Másként áll a dolog azonban, ha a munkát önmagában, irodalmi becse és erdőgazdasági hasznossága szerint ítéljük meg, ha azt kérdezzük, milyen sikerrel oldja meg benne a szerző azt a feladatot, melyet a pályázati feltételek egy részének mellőzésével önmaga tűzött ki maga elé s miféle haszon háramolhatik az irodalomra és a hazai erdőgazdaságra abból, ha mint ilyen, napvilágot láthat. Ebből a szempontból vizsgálva szerző kéziratát, határozottan értékes és hasznos irodalmi terméknek kell azt kijelentenünk, mely ha meg-

jelenik, sok jó szolgálatot tehet az erdészetnek a tölgyesek jó karba hozatalának nagy munkájánál. Önálló kerek egészet képező munka, melyben mindent meg lehet találni, rendszeresen és a szaktudomány jelenlegi állásához képest kimerítően előadva, a mit a szakembernek és erdőbirtokosnak a tölgyek tenyésztésére alkalmas területek kiszemelésénél, az egyes fajok megválasztásánál és a tölgyesek megtelepítésénél és felnevelésénél, avagy rossz karban levő tölgyeseink jó karba hozásánál tudni és tenni kell. Vannak a pályamunkának kétségtelenül mint ilyennek is hibái és hiányai, de ezek s a sajtó alá rendezés előtt kivétel nélkül könnyen elenyészthetők.

Beosztása például első tekintetre idegenszerűnek és célszerűtlennek is látszik, a mennyiben szerző a feldolgozott anyagot nem a népszerű könyvek szokásos modorában, hanem miként az iskolai könyvekben teszik, tárgyalja. Az ilyen könyvek olvasásához a felnőtt ember mindenesetre nem nagy kedvvel fog hozzá, különösen mivel előre tudja, hogy egy apró részekre osztott munkában az előadás nem lehet oly folyékony és összefüggő, mint különben. De másfelül nem szabad azt sem feledni, hogy ez a munka nem képez egyszerű olvasmányt, hanem olyan könyv akar lenni, a melyből a szükségeset esetről esetre a legapróbb részletekig meg lehessen tanulni. Ily célra pedig a szerző által követett módszer mindenesetre alkalmas, mert bármely kérdésre nézve, könnyen és kimerítően megtalálhatni a feleletet. Kár azonban, hogy a szerzőnek a részekre osztásnál némileg tulment a szükséges határon, minek következtében előadása is helyenként aprólékoskodóvá s itt ott tanszerűvé vált. Ezen azonban az átvizsgálás alkalmával segíteni lehet s mindenesetre célszerű is lesz, ha szerző az olyan §-okat, mint a minő például a 13-ik, mely kizárólag a telepítés és felújítás fogalmának megmagyarázásával foglalkozik, egyszerűen kihagyja művéből s azt a mi belőlük szükséges, közbeszurással vagy rövid jegyzet alakjában mondja el más szakaszokban.

A tárgyalás módja ellen egészben véve nem lehet kifogást emelni, ellenkezőleg el kell ismerni, hogy a szerző minden kérdéssel behatóan foglalkozik. Nem szoritkozik sehol sem általános chablone-szerű javaslatokra, hanem lehetőleg kiterjeszti figyelmét minden előfordulható körülményre. Sőt azzal nem elégszik meg, hogy csupán saját nézeteit adja elő, hanem a hol csak teheti felemlíti azt is, a mit másoktól

látott vagy hallott. E tekintetben azonban sok helyen megint tulságba megy, megemlékezvén olyan dolgokról is, a mik nem érdemelnek említést. Hibája itt-ott az is, hogy azt a mit maga helyesnek ismer s másoknak is ajánlani akar, nem domborítja ki eléggé, úgy hogy a sokféle nézet közül, melyekről megemlékszik, nem mindig könnyű kiválasztani a helyest. Néha az is előfordul, hogy a szerző ellentétes dolgokról vagy önmaga által felvetett kérdésekről általában véve nem is nyilatkozik. Ezek a hibák és hiányok is azonban könnyen elenyészteszethetők.

Nyelve egyszerű, egészben véve szabatos és könnyen megérthető, de vannak a munkában, homályosan szövegezett részek és határozatlan kifejezések is, valamint található nyelvezetében itt-ott idegenszerűségeket is. Mindezeket a szerző bizonyára figyelmeztetés nélkül is megtalálja s kiigazítja művének átvizsgálásánál, ha majd rá kerül a sor.

Az összetettebb fogalmakat körül írás helyett műszókkal igyekszik kifejezni, de ezek megválasztásában nem mindig szerencsés, mert közöttük ilyenek is fordulnak elő mint: magonc, magonc kert, kelvény, erdővetény. Azután sortáv és csemetetáv, sor- és csemetetávolság helyett, egyenkori egyenlőkori helyett, zárkózott záródott helyett stb.

Szakszempontról sok észrevételt lehetne tenni szerző állításaira, nézeteire és tanácsaira, de ezek főleg olyan dolgokra vonatkoznának, melyek a szaktudománynak ma is nyílt kérdéseit képezik, s melyekre nézve többé kevésbé minden hivatott szakembernek eltérő a nézete. Szerzőnek minden esetre érdemül tudható be e tekintetben, hogy ily kérdéseknél lehetőség indokolni s tapasztalati tényekkel igyekszik támogatni nézeteit, s közli egyuttal a mások felfogását is.

Vannak azonban oly hiányai és hibái is a műnek, melyek mindenkép kifogás allá esnek.

Igy pl. „a tölgyek fája és héja“ című §§., melyek ezen fa-neműek belső szerkezetét akarják megismertetni, kellő rövidséggel vannak ugyan tartva, de azokat az olyan ember, a ki szövettant nem tanult, meg nem érti. Az erre vonatkozó magyarázatoknak rövidségük mellett oly világosaknak kell lenni, hogy az olvasó azokat megért-hesse és a később előforduló magyarázatokhoz a kellő alapot meg-nyerje és az azokra vonatkozó kifejezéseket megértse. Legjobb lesz a szövettani magyarázatokat egészen elhagyni, miután azokra, a továb-

biak megértése czéljából nincsen okvetlenül szükség. Ellenben a hazánkban előforduló tölgyfajok mellett czélszerű lett volna, ha szerző legalább néhány sorban megemlékezett volna azon alfajokról is, melyek hazánkban előfordulnak, s mindenesetre kívánatos is, hogy ez pótolassék.

Hiánya továbbá a műnek, hogy a tölgyeknek megfelelő termőhely megjelölésével nem foglalkozott tüzetesebben; s az, a mit ez irányban nyújtott, részint nem szolgál elegendő tájékozással, részint nincs eléggé szabatosan megjelölve és a különböző tölgyfajok eltérő igényei nincsenek eléggé meghatározva. Így pl. előadásából azt lehet kivenni, hogy a kocsányos tölgy a vizenyős és ingoványos helyekre való. Tudvalevőleg ezen fanemünk a legnedvesebb talajt kívánja ugyan valamennyi tölgy között, de nem vágyódik az álló vizek által okozott vizenyősség és ingoványosság után. Helyesebb azt mondani: a kocsányos tölgynek való az alantasabb vidék, a kevésbé emelkedett dombok, hegyekben pedig a völgyfeneknek üde, mély talaja és kedvező a vizáradásoknak kitett partvidék. Példával illusztrálható ez az által is, hogy vízszabályozások folytán az áradások üdítő és iszapoló hatásától megvont számos tölgyerdő fainak csúcsai száradásnak indulnak.

A vetéshez szükséges makk mennyiség meghatározására semmiféle utasítást nem ad az erdőtenyésztőnek, s csupán csak azt említvén meg, hogy a különböző vetési módoknál körülbelül hány hectoliter makk szükséges egy holdra. E minta számok azonban jó formán semmit sem érnek, ha meggondoljuk, hogy egy hectoliterben 10.000 de 60.000 szem is lehet.

Minden esetre jobb lett volna tehát, ha a szerző a számadatok mellett, legalább arra az esetre midőn a tenyésztő maga gyűjteti a makkot s így a makk minőségét nagyjában már a fáról ismeri, egyszerűs mind arra nézve is egyszerű utasítást ad, miként számíthatja ki maga, a bevetendő területre szükséges mennyiséget. Ennek épen az ellenkezőjét lehet felhozni az ellen a szakasz ellen, mely az ültetéshez szükséges csemetemennyiség meghatározásáról szól. Itt már a képletekkel való számítást, bizvást, elhagyhatta volna a szerző s beérhette volna azzal az egyszerű táblázattal is, melyet a §-hoz csatol.

Kifogás alá eshetik az is, hogy a szerző majdnem minden vetési és ültetési módnál tulságos sűrű telepítést ajánl. Ez czélszerű lehet kivételes esetekben, hol például a gyomok felverődését gyorsan meg-

kell akadályozni, de általában véve inkább káros mint hasznos, nem csak azért, mert a sűrű vetés és ültetés sok munkát és vetőanyagot követel, de főleg azért is, mert a sűrűen álló csemeték korán záródva, kinyulásra kényszerítettnek még mielőtt megerősödhetek volna s már abban a korban megkivánják a ritkítást, midőn még ez kedvező viszonyok között is áldozatokkal jár.

Nem a mi viszonyaink közé való szerzőnek az a javaslata sem, melyben az idősebb erdősitések kisebb hézagainak kipótlására egész általánosságban 2—4 méter iskolázott suhángokat ajánl. Az ilyen költséges foltozgatásra nálunk alig akadna vállalkozó, még kedvező körülmények között is, de nem is volna szükséges, mert ha a hézagok csakugyan oly kicsinyek, hogy 4—5 éves, erőteljes csemeték nem nőhetnek fel rajtuk a szomszédos fák nyomása miatt, akkor a foltozgatás bátran és minden kár nélkül mellőzhető.

Az üzemmódok tárgyalásánál a sarjerdő talajának megállapítása nagyobb szabatosságot kívánna, mert tölgyes telepítése sekély hegyi talajon, kivéven, ha az altalaj mást enged, csak sarjerdő nevelése céljából történhet. A sarjerdő ennél fogva bizonyos viszonyok között a legmegfelelőbb gazdasági forma és kezelése szabályait behatóan kell ismertetni.

A sarjerdővel összefüggőleg meg kell említenünk különben, hogy szerző a cserhántást jövedelmező használatnak jelölvéni ki, nem terjeszti ki figyelmét arra, hogy ezen használati mód veszedelmére is lehet az erdőnek, minél fogva annak helyét megválasztani és a használatot czélszerűen szabályozni kell.

Végre a munkához csatolt számos ábrára vonatkozólag meg kell jegyezni, hogy egyrészt gyakorlati alkalmazásra a mi viszonyaink között nem számítható eszközök pl. az ekék, ha a szövegben már fel is említettnek, lerajzolásra nem érdemesek, és a munka költségeit s ugyszintén árát haszon nélkül drágítják. Általában véve ábra csak akkor készítendő, mikor az világosabban magyaráz a szónál, v. i. nélküle a megértés nincsen biztosítva, s csak oly tárgyaknál készítendő, a melyeknek az olvasó előreláthatólag hasznát fogja venni, s a melyek kézről-kézre nem forognak, avagy alakjuk és szerkezetük eltér az ismertektől.

Ezek azok a főbb megjegyzések, a melyek a pályamunkára tehetők, s a melyek közül — miként az előadottakból is kitünik —

egy sem vonatkozik olyan organikus hibára, mely az utólagos javítást lehetetlenné tenné. Ismételjük tehát, hogy habár a szerző a pályázati feltételek egy részét figyelmen kívül hagyta, kéziratában oly munkát terjesztett be, mely önmagában véve önálló becszel bír, irodalmunkban hézagot pótolhat, s csekély javítások után igen jó szolgálatot tehet azoknak, a kik a tölgyek tenyésztésével foglalkoznak.

A mi már most azt a kérdést illeti, vajjon a szerzőnek ezen előnyökre való tekintettel a pályázati feltételektől való eltérés daczára is kiadható-e a kifizűött pályadíj, véleményűnk az, hogy a jutalmat csak akkor lehetne tőle megtagadni, ha az országos erdészeti egyesűlet ezen pályázatával kizárólag azon kérdések megoldását czélozta volna, melyek a feltételekben körülíratlak. Minthogy azonban a dolog nem így áll, a mennyiben az országos erdészeti egyesűlet nem csűpán specialis kérdések tisztázására szokott pályázatot kiírni, hanem pályadíjaival általában véve az erdészeti szakirodalmat szándékozik a szaktudomány minden ágában értékes és hasznos művekkel gyarapítani, a mi javaslatunk is oda terjed, miszerint a kifizűött 100 darab arany pályadíj „A tölgy és tenyésztése“ című munkának egész méltányosan odaitélhető.

E jelentés alapján az igazgató választmány az 550 frt értékkel számított 100 darab arany jutalmat a tölgy és tenyésztése című pályamunkának egyhangulag és feltétlenül odaitélte, mindazonáltal oly megjegyzéssel, hogy az egyesűlet elvárja a szerzűttől, hogy munkájának sajtó alá rendezésekor, ha nem is olyan terjedelemben mint eredetileg kívántatott, de legalább oly mértékben a mint az a bevezetésben történhetik, az ezuttal mellőzűtt kérdéseket is kidolgozza s különösen hogy művében a bíráló bizottság által szükségeseknek jelzett kiegészítéseket, módosításokat és javításokat lehetőségig megteszi.

A jelígés levélke a közgyűlésen fog felbontatni.

IV. A folyó ügyek tárgyalásánál a titkár bemutatja a m. kir. dohányjűvedéki központi igazgatóság ez évi 6.421. számű átíratát, melyben tanácsot kér az egyesűlettől arra nézve, miként lehetne az ugynevezett Britanica szivarok számára

szükséges ládákat, melyek ez idő szerint bükkfából készítve, Sziléziából szereztetnek be, kőris-, nyár- vagy fűzfából itthon készíteni.

Az igazgató választmány örömmel fogadja az igazgatóság ezen kezdeményező lépését, s a kérdés tanulmányozására Luczenbacher Pál elnöklete alatt Ghyczy Emil, Ronai Antal, Scholtz Rezső és Szécsi Zsigmond választmányi tagokat küldi ki. Tekintettel azonban arra, hogy az említett átiratban a véleményadásnál figyelembe veendő feltételek részletesebben közölve nincsenek, s hogy általában véve abban csak egy fajta szivarládáról tétetik említés, egyidejűleg felkéri a bizottságot, hogy a szükséges felvilágosítások megszerzése céljából, a dohányjövédéki igazgatósággal közvetlen összeköttetésbe lépjen s ezuttal egyszersmind oda hatni is igyekezzék, hogy ne csak az említett fajta, hanem a használatban levő többi, európai fanemekből készülő szivarládáknak belföldön való gyártása is tervbe vétessék, annál is inkább, mert ez esetben nagyobb szükséglet kielégítéséről lévén szó, a kérdéses faipar cikkek itthon való gyártása is több sikerrel lesz megkísérhető.

V. A titkár felemlíti, hogy az egyesületi könyvtár katalógusát, mely szakszerű beosztással rövid idő alatt elkészül, célszerű volna kinyomatni s valamely alkalmas módon a tagok rendelkezésére bocsátani, hogy a meglévő szakmunkákat a vidéki tagok is kivehessék használatra. A nyomtatási költségek abban az esetben, ha a katalógusban csupán a könyvek jegyzéke vétetik fel, nem valami nagy összeget képviselnének, de abban az esetben, ha abba az „Erdészeti Lapok“ tárgy szerint elkészített részletes tartalom jegyzéke is felvétetik, a költségek néhány száz forintot is kitehetnek, mivel akkor a füzet vaskosabb lenne és az utóbb említett tartalomjegyzék is csak bizonyos tiszteletdíj felajánlásával lenne valamelyik szaktárs

által elkészíthető. Az összeg ugyan most pontosan nem határozható meg, de 3—400 frt előre láthatólag elég lenne.

Az igazgató választmány helyeselvén az indítványt, felhatalmazza az elnökséget hogy a december 12-én tartandó közgyűlésen ezen czélból 400 frtnyi összegnek a jövő évi költségvetésbe való felvétele iránt indítványt tegyen oly kijelentéssel, hogy ha az engedélyeztetik, a felhasználás annak idejében részletes elszámolás mellett fog eszközöltetni.

VI. A jelenleg üresen álló III. emeleti 14. számú lakás bérbé vételére nézve előnyös ajánlat érkezvén be, az igazgató választmány az előterjesztett feltételeket jóváhagyja.

VII. Az elnökség tudomására hozza a választmánynak, hogy a Thonet testvérek, Lászlóffy Gábor egyesületi tag közbenjárására, a megelőző választmányi ülés után ígéretet tettek, hogy az egyesületi helyiségek felszerelésére szükséges 1.200 frt értékű székkészletet, 600 frtért fogják az egyesület rendelkezésére bocsátani, s hogy ezen hazafias ígéretüket azóta tényleg be is is váltották. A választmány a Thonet testvérek ezen nagylelkű adományát örvendetes tudomásul veszi.

VIII. Az előbbi ügygyel kapcsolatban felkérik az elnökség, hogy a december 12-én tartandó közgyűlésen az igazgató választmány nevében indítványt tegyen az iránt, hogy az alapító tagokhoz a künnlévő alapítványok részben vagy egészben való befizetése végett újabb kérelem intéztessék.

IX. A földmívelési ministerium az érdekelt közönség tájékozása céljából részletes adatokat közöl az egyesülettel arra nézve, hogy a vadhus szállítás miként eszközölhető előnnyel. A leirat az „Erdészeti Lapok“-ban közöltetni fog.

X. Korossy Károly nyugalmazott erdőtiszt hivatkozással arra, hogy kilépési szándékát már két év előtt bejelentette s az egyesülettől nyert oklevelét is csak azért nem küldte a titkári hivatal szorgalmazására vissza, mert abban a hitben

élt, hogy azt az egyesület megkárosítása nélkül is megtarthatja emlékül, az utolsó két évre előirt tagsági illetéknek törlését kéri, visszaküldvén egyuttal oklevelét is. Az igazgató válaszmány tekintettel folyamodó anyagi helyzetére a kérelem teljesítését kivételesen megengedi.

XI. Vadas Jenő, a vadászervei erdőőri szakiskola igazgatója kérelmet intéz az egyesülethez az iránt, hogy növendékei részére az „Erdészeti Zsebnaptár“ a tagokra nézve megállapított kedvezményes áron szolgáltatassék ki. A válaszmány a kérelmet teljesíti, oly megjegyzéssel, hogy a kedvezmény a másik két erdőőri szakiskola növendékeire is kiterjesztendő.

XII. A titkár bemutatja a vízvezetéki igazgatóság értesítését, mely szerint az egyesületi ház 151 helyisége után évenként 226 frt 50 kr illeték, a folyó évre tehát augusztustól számítva 113 frt 25 kr fizetendő. Tudomásul vétetik.

XIII. A titkár jelenti, hogy a múlt válaszmányi gyűlés óta a következő rendkívüli befizetések történtek:

Kötelezvényben tett alapítványaik törlesztésére befizettek: Emericzy Győző 20 frtot; Borszéký Soma 10 frtot; Özv. Uray Bodogné 160 frtot; Garlathy Oszkár 20 frtot; Korai Frigyes 80 frtot; néhai Lónyai Gábor örökösei 200 forintot.

XIV. Az indítványoknál elnök ő exja tudomására hozza a válaszmánynak, hogy az ülést megelőzőleg Rónai Antal magy. kir. főerdőtanácsos vezetése alatt egy Illés Nándor, Hoffmann Sándor, Rutska Tivadar és Horváth Sándor tagokból álló küldöttség jelent meg nála, hogy hivatalosan bejelentsen egy indítványt, melyet a deczember 12-iki közgyűlésen szándékoznak előterjeszteni, s melynek tárgyát egy közel 12.000 frtot képező alapítvány felajánlása fogja képezni. E tekintélyes összeget az Országos Erdészeti Egyesület tagjai önkéntes adományokból gyűjtötték össze eleinte a cél-

zattal, hogy az egyesület 20 éves fennállása és az „Erdészeti Lapok“ 25 éves megjelenése a folyó évi közgyűlés idejében megünnepeletessék. Midőn azonban a gyűjtés ily előre nem remélt fényes eredményre vezetett, a gyűjtő s illetve végrehajtó bizottság czélszerűbbnek és megfelelőbbnek találta a rendelkezésére bocsátott tekintélyes összeget állandó jótékony célra fordítani. Elhatározta tehát, hogy az egyesület jelenleg meglévő jótékony alapítványainak, a Deák Ferencz, Wagner Károly és a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek alapítványának kiegészítéseül, Bedő Albert alapítvány név alatt, egy ujnak megalkotását javasolja, melynek az lenne a rendeltetése, hogy a tőke kamataiból magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyre szorult jó tanuló fiai, a selmeczi erdőakadémián évenként 300 forintos ösztöndíjakban részesíttessenek.

Az indítvány oly nemes intenciók megvalósítását czélozza, hogy az egyesület közgyűlésének azt köszönettel s az adakozásban résztvevő tagok iránti teljes elismeréssel kell fogadnia. Minthogy azonban a küldöttség nyilatkozata szerint, a végrehajtó bizottság nemcsak a teendő ajánlatnak elvben való elfogadását ohajtja, hanem egyszersmind azt is kívánatosnak tartja, hogy az alapítvány kezelésére vonatkozó rendelkezések — azon célból, hogy az alapítvány működését már a következő évben megkezdhesse — még az idei közgyűlésen felvétessenek az alapszabályokba: elnök ő exja szükségesnek látta a bejelentett indítványt a választmánynak is tudomására hozni, felkérve a választmányt, hogy az alapszabályok módosítását, melyre vonatkozólag a végrehajtó bizottság a tervezetet előre elkészítette, még az ülésben tárgyalás alá vegye.

Az igazgató választmány örömmel véve tudomást a bejelentettekről, az alapszabályok módosítására vonatkozó tervezetet beható tárgyalás után két jelentéktelen módosítással elfogadja s felkéri az elnökséget, hogy ha a közgyűlésen a

szóban forgó indítvány s annak kapcsán az alapszabályok módosítására vonatkozó javaslat előterjesztetik, annak elfogadását az igazgató választmány nevében is ajánlani méltóztassék.

XV. Végül a következő új tagok vétetnek fel:

a) alapító tagoknak: Miklós Lajos uradalmi erdőgyakornok, Janák László püspökségi erdőgyakornok, egyenként 160 frt alapítvánnyal kötelezvényben és Sulyok Géza megyei erdész 200 frt alapítvánnyal kötelezvényben, ajánlja Lavotha Albert; Schlachta László és Temesváry Béla egyenként 160 frt alapítvánnyal kötelezvényben, ajánlja Földi János; Allender Frigyes Coburg hercegi erdészsegéd, Bogdán Géza, Schmidt Károly, Lopusny Kornél és Payer Sándor m. kir. erdőgyakornokok, egyenként 160 frt alapítvánnyal kötelezvényben, ajánlja a titkár; Halász Géza m. kir. erdőgyakornok 160 frt alapítvánnyal kötelezvényben, ajánlja Kondor Vilmos; Kellner György megyei erdőgondnok, 160 frt alapítvánnyal kötelezvényben, ajánlja Tomcsányi Gusztáv, és Fűzi Zoltán műszaki díjnok, 160 frt alapítvánnyal kötelezvényben, ajánlja Nádas Béla;

b) rendes tagoknak: Polnisch Árpád uradalmi erdészsegéd, ajánlja A. Dunst Károly; Bossányi István, ajánlja Kiss Horváth József; Cservenka Antal erdészeti díjnok, aj. Tomcsányi Gusztáv; Demárcsik Béla boszniai államerdészeti segéd, ajánlja Lavotha Albert; Spatkovszky József urad. segéderdész, ajánlja Kiss-Horváth József; Tóth Lajos m. kir. fővadász, ajánlja Gergő Károly; Betűfy Jenő megyei erdész, ajánlja Nitnausz Gyula; Oláh József kerületi erdőgondnok, ajánlja Jenőfi Jenő; Persik István uradalmi erdész, Puskás Jenő és Chramosta Sándor erdészsegédek, ajánlja Kellner György; Kabina Emil műszaki díjnok, ajánlja Kabina János; Lorencz Jenő műszaki díjnok, ajánlja Bodor Jenő; Fischl József és Pál Tamás műszaki díjno-

kok, ajánlja Csiby Lőrincz; végül Rajtsán János m. kir. erdőgyakornok, ajánlja Bereczky Gyula.

Ezeken kívül felvételre jelentkeztek még Weinelt Károly urad. erdészsegéd; Róth Illés fakereskedő és Grünmann Arnold fakereskedő is, miután azonban a tagsági nyilatkozatukat aláírva még nem küldték vissza, felvételük csak akkor történik meg, ha ezen felvételnek eleget tesznek.

XVI. Hitelesítésre Eleőd Jósa és Hoffmann Sándor kéretnek fel. — K. m. f.

Hitelesítésül :

Eleőd Jósa,

választn. tag.

Hoffmann Sándor,

választn. tag.

Tisza Lajos,

elnök.

Horváth Sándor,

titkár.

II.

(Az Országos Erdészeti Egyesület 1886. évi december 12-én tartott rendes közgyűlésének jegyzőkönyve.)

Jelen voltak: Gróf Tisza Lajos, elnök; Bedő Albert, első alelnök; báró Bánffy Dezső, második alelnök; Horváth Sándor, titkár; dr. Amon Ede országgyűlési képviselő és Körmöczbánya város küldöttje; Adriányi Arnold kir. erdőfelügyelő; Almásy Andor m. kir. főerdőmester; Balás Pál m. kir. erdőmester; Balás Vincze m. kir. erdőmester; gr. Bánfy Béla földbirtokos; Belhazy Emil m. kir. főerdőtanácsos; Bereczky Gyula m. kir. erdész; Bikkal Nándor m. kir. erdőigazgató; Berényi Frigyes m. kir. erdészeti számvizsgáló; Böhm József erdőmester; Brez Sándor erdőmester; Baiersdorf Károly fakereskedő; Csaszókóczy Károly Coburg hercegi főerdész; Csik Imre kir. alerdőfelügyelő; Csupor István m. kir. közalapítv. erdész; Durst Emil kir. erdőigazgató; Dobl Miklós m. kir. erdősámvevőségi igazgató; Eleőd Jósa ügyvéd; Ercsényi Béla m. kir. erdész; br. Feilitsch Arthur kir. alerdőfelügyelő; Fekete Lajos m. kir. erdőtanácsos és akadémiai tanár; Füstös Kálmán m. kir. főerdész; Farkas Sándor m. kir. erdészeti számtiszt; dr. Floch Henrik lovag, erdőbirtokos; Gar-

lathy Kálmán m. kir. főerdőrendező; Ghyczy Emil m. kir. minis-
 teri tanácsos; Girsik János m. kir. erdőigazgató; Gaszner Imre
 Coburg hercegi erdész; Gukler Károly fővárosi főerdész; dr.
 Günther Antal ügyvéd; Glósz László m. kir. erdészjelölt; Hoff-
 mann Sándor m. kir. főerdőtanácsos; Havas József kir. erdő-
 felügyelő; Hangay Géza kir. alerdőfelügyelő; Hantos János m.
 kir. erdőtanácsos; Havas Ágoston erdőmester; Hóman Bálint
 gazdatiszt; Hajdu János m. kir. erdőgyakornok; Hirsch István
 m. kir. ministeri titkár; Homolka Lajos m. kir. főerdész; Hay-
 den Antal urad. körvadász; Jenőffy Jenő kir. alerdőfelügyelő;
 Jákó Jenő m. kir. erdész; Illés Nándor m. kir. főerdőtanácsos;
 Jóász Alajos m. kir. főerdész; Janatka József m. kir. közalap.
 erdész; Keleti Nándor kir. erdőfelügyelő; Kostyál György er-
 dőmester; Kuzma Gyula m. kir. főerdész; Krivácsy Elek kir.
 erdőfelügyelő; Kellner Gusztáv kir. alerdőfelügyelő; Kovács
 Géza m. kir. főerdész; gr. Keglevich Béla főispán; Kallina
 Károly m. kir. erdőmester; Kondor Vilmos m. kir. erdész; Kiss
 Ferencz m. kir. erdész; Krause Géza m. kir. erdész; Kalmár
 Gyula főerdész; Kabina János kir. erdőfelügyelő; Kohn Jakab
 fakereskedő; Luczenbacher Pál, az országos magyar gazda-
 sági egyesület képviselője; Lászlóffy Gábor kir. erdőfelügyelő;
 Lánczy Gyula m. kir. főerdész; Lavotha Albert kir. alerdő-
 felügyelő; Lonkay Antal m. kir. faraktártiszt; Lehoczky Aladár
 m. kir. erdészjelölt; Lehmann János m. kir. közalap. erdész;
 Laukó Sándor erdőmester; László Gyula gazdasági tanácsnok,
 Szeged sz. kir. város képviselője; Lukács Andor m. kir. erdőszám-
 vivő; Miksó Imre okleveles gazdász; Milch Dávid fakereskedő;
 Müller Róbert Coburg hercegi főerdész; Merényi Gyula m. kir.
 erdész; Nozdroviczky Miklós városi erdőmester; Neogrády
 Kálmán erdőmester; Osterlamm Armin kir. erdőfelügyelő;
 Okolicsányi Lajos Coburg hercegi erdész; Ordódy Lajos az
 orsz. magyar gazdasági egyesület főttkára; Ónody Ferencz m. kir.
 erdész; Pirkner Ernő m. kir. erdész; br. Prónay Aurél m. k.
 erdész; Pisó Kornél m. kir. erdész; Pukács Antal m. kir. erdő-
 számvivő; Párnay Atila m. kir. erdész; Palkovics Károly fő-
 erdész; Pánczér József városi erdőmester; Podhraczký András
 Coburg hrgi erdőigazgató; Pilz Ottó Coburg hrgi főerdész; Roxer
 Vilmos kath. erdőbecslőfelügyelő; Rónay Antal m. kir. főerdőtaná-
 csos; Rutska Tivadar kir. főerdőfelügyelő; Rozinszky Béla kir.
 erdőfelügyelő; Ruprecht Antal m. kir. erdészjelölt; Szöcs Miklós
 kir. erdőfelügyelő; Sugár Károly m. kir. főerdész; Sóltz Gyula
 m. k. főerdőtanácsos és akadémiai tanár; Schmidt Arthur Coburg
 hercegi főerdész; Sóltz Rezső m. kir. erdőigazgató; Sóltz Otto
 erdőmester; Suselka Gusztáv üveggyáros; Steinhaus József m.

kir. főerdész; Szőcs Károly m. kir. erdész; Székely József m. kir. erdészjelölt; Scheint Adolf m. kir. erdőigazgató; Skultéty Nátán m. kir. erdőmester; Seeberg Adolf m. kir. főerdész; Somkerekgy Gusztáv m. kir. főerdész; Szalóky Hugó m. kir. erdész; Sólty Arnold kir. erdőfelügyelő; Szkokán István kir. alerdőfelügyelő; Szigethy József erdőtiszt; Smetacek Béla erdőmester; Sumihraszt Mihály m. kir. erdőgyakornok; Tavy Gusztáv m. kir. erdőrendező; Tavasy Gyula m. kir. erdész; Tomcsányi Gyula m. kir. erdőmester; Tomcsányi Gusztáv m. kir. erdőmérnök; Törzs Kálmán kir. alerdőfelügyelő; Tauber Manó fakereskedő; Teschler Vincze m. kir. főerdész; Várnay Ödön m. kir. erdész; Vágó László erdőmester; Várjon Géza m. kir. főerdőmester; Vadászfy Jenő m. k. faraktárgondnok; Véssey Ferencz kir. erdőfelügyelő; Vadas Jenő m. kir. főerdész és a vadászerei erdőri szakiskola igazgatója; Wamoscher Nándor fakereskedő; Wolf Attila m. kir. erdészeti számtiszt.

Elnök: Tisztelt közgyűlés! Midőn a mélyen tisztelt közgyűlés tagjait üdvözölni szerencsém van, szives kötelességemnek tartom bejelenteni azon tisztelt küldöttek neveit, kik egyes hatóságok és testületek képviselőiként jelentettek be ezen közgyűlésünkre.

E küldöttek a következők:

1. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemi ministerium részéről Illés Nándor m. kir. főerdőtanácsos;
2. a vallás- és közoktatási ministerium részéről Hoffmann Sándor m. kir. főerdőtanácsos;
3. az Országos Magyar Gazdasági Egyesület képviselőletében Luczenbacher Pál, Hárkányi Károly, Kodolányi Antal, Tavasz Antal, Virágh Elek, Ordódy Lajos, Baranyi István;
4. Budapest főváros részéről Havas Sándor ny. államtitkár;
5. Szeged sz. kir. város részéről László Gyula tanácsnok.
6. Szabadka sz. kir. város részéről Szigethy József gazdasági tanácsnok és Panczér József városi erdőmester.

7. Kőrmöcz sz. kir. és főbányaváros részéről Ámon Ede országgyűlési képviselő;

8. Kecskemét sz. kir. város részéről Vágó László városi főerdész és végül

9. a felsőmagyarországi bányapolgárság képviseletében Probsztner Arthur országgyűlési képviselő.

Fogadják a tisztelt küldöttek mindannyian az országos erdészeti egyesület általom kifejezett üdvözlését. (Éljenzés). (E bevezetés után elnök hosszabb beszéddel nyitja meg a gyűlést, melyet a közgyűlés élénk éljenzéssel fogad. Lásd az „Erdészeti Lapok“ ugyanezen füzetének első cikkét).

Horváth Sándor titkár: Tisztelt közgyűlés! Az a rövid vázlat, melyről mélyen tisztelt elnökünk ó nagyméltósága beszédében említést tenni kegyeskedett s a melyben én egyesületünk eddigi munkálkodásának főbb mozzanatait igyekeztem összeállítani a mai nap alkalmából, nem tarthat igényt arra, hogy a lefolyt 20 év kimerítő ismertetésének tekintessék. Egyesületünk történetének megíarsára nézetem szerint nem érkezett még el az idő; úgy hittem tehát helyesen cselekszem, ha tisztán az események előadásra szorítkozva, mellőzök mindent a mi az egyesület működésére oly közvetlen befolyást gyakorolt és gyakorló vezető egyeniségek ma még eléggé nem méltatható személyes érdemeire vezethető vissza. (Az előadást lásd az Erdészeti Lapok ezen füzetének elején).

Elnök: Azt hiszem, méltóztatnak beleegyezni, hogy az előterjesztett érdekes adat gyűjtemény egyesületünk közlönyében teljes szövegében közöltessék. (Helyeslés).

Tárgysorozatunk szerint most a titkári jelentés következnek a megelőző közgyűlés óta letelt időről; részemről azonban bátor vagyok javasolni, hogy ezt megelőzőleg, soron kívül, azon idítványokat vegyük elő, melyek különben a tárgysorozat 8. pontjánál kerültek volna szőnyegre. (Helyeslés).

Első helyen Bedő Albert alelnök ur jelentett be nálam egy ilyen indítványt, kérem azt meghallgatni.

Bedő Albert: Tisztelt közgyűlés! Az országos erdészeti egyesület mai ünnepélyes közgyűlése alkalmából, midőn egyesületünk eddigi husz éves működésének zárpontján áll, midőn ezen működés alapján mint háziur beköltözhetett e helyre, nem mulaszthatom el, hogy részemről két oly indítvánnyal ne járuljak a t. közgyűlés elé, mely meggyőződésem szerint csak visszhangja azon kívánalomnak, mely e közgyűlés minden tagjának kebelében él.

Ismeretes dolog, hogy az országos erdészeti egyesület működésének kezdete a magyar alkotmányos élet megindulásával esik össze, s hogy ezen alkotmányos kormányzat és élet aegise alatt fejlődhetett az egyesület oda, a hova szerencsésen elérkezett a mai napig.

Ezen alkotmányos kormányzat létesítője a mi bölcs ítélteü felséges királyunk. Én tehát egyesületünk ezen örök emlékezetü ünnepélyes napján a minden magyar ember kebelében lángoló hódolatteljes érzéssel indítványozom, hogy Ő cs. és apostoli királyi Felségének arczképe életnagyságban e közgyűlési terem számára lefesttessék és itt felállittassék. (Élénk helyeslés).

Második indítványom, t. közgyűlés, hasonló irányu és oly férfiura vonatkozik, a kinek nevét, ha meg nem nevezném is, mindenki eltalálja. E férfiu az országos erdészeti egyesület mélyen tisztelt elnöke, Tisza Lajos gróf Ő nagyméltósága. (Zajos éljenzés).

Egyesületünknek az ő kormányzata és vezetése alatt sikerült e házba jutni. E ház a magyar erdészek szívében régen elérni óhajtott azon ígéret háza, a melybe bejutni kívántunk azért, hogy törekvéseinknek e külsőleg is látható köz-

pontján kifejezett erővel és megerősödött hittel törekedhessünk a magyar erdőgazdaság jövőjének állandó biztosítására.

Indítványozom ennélfogva, hogy ezen férfinak arczképe is, ki minket az ígéret e házába bevezetett, életnagyságban lefesttessék és e teremben felállittassék. (Élénk helyeslés).

Elnök: Tisztelt közgyűlés! Az első indítványra nézve, úgy gondolom, kimondhatom a közgyűlés határozatát, hogy Ő Felségének arczképe azonnal megrendeltessék és ezen terem méltó diszítésére itt elhelyeztessék. Ugy hiszem, azt is hozzátehetem, hogy e határozat végre hajtásával az igazgató választmány bizatik meg.

A mi a másik indítványt illeti, méltóztassanak erre vonatkozólag egy kérésemet teljesíteni.

Meghajtva és megtisztelve érzem magamat ezen indítvány és az annak folytán nyilvánult hangulat által. De — hogy így fejezzem ki magamat — teljes örömet csak azon esetben okozna nekem a tisztelt közgyűlés, ha az előterjesztett indítványt egy módosítvánnyal méltóztatnék elfogadni, azzal a módosítvánnyal, hogy a foganatosítás azon nap megünneplésére halasztassék el, melyen majd elmondhatjuk, hogy nincs többé adósságunk. Ezen ház építéséből kifolyólag még néhány ezer forint teher háramlík reánk, melyet azonban, reménylem, egy-két év alatt sikerülend törleszteniünk. Azon a napon, a melyen ennek megtörténtét bejelenthetem, midőn ezen örvendetes körülményt megünnepelhetjük, szívesen és hálásan fogom venni ezen irányomban nyilvánult kitüntetést. (Éljenzés és ellenmondások). Most azonban méltóztassanak megengedni, hogy az előterjesztett indítványra az én módosítványom értelmében mondhassam ki a határozatot, akként formulázva azt, hogy a t. közgyűlés elrendeli miszerint akkor, a midőn az egyesületnek ezen ház építéséből származó terhei teljesen tör-

lesztve lesznek, az indítványozott második kép is elkészítettessék. (Éljenzés és ellenmondások).

Bedő Albert: Mélyen tisztelt elnökünk ő excellentiájának indítványait eddigelé változtatás nélkül szoktunk és igyekeztünk elfogadni; engedje meg azonban Ő nagyméltósága, hogy ezuttal indítványát megváltoztathassuk és azt, a mit Ő nagyméltósága a jövőre kíván elodázni, mi már most elhatározhatunk és azonnal teljesíthessük. (Élénk helyeslés).

Elnök: Az indítvány végrehajtásával mindenesetre az igazgató választmányt méltóztatnak megbizni, mely az egyesület anyagi helyzetéért első sorban felelős. Az igazgató választmány tehát az adott viszonyok és körülmények között igyekezni fog a közgyűlés ezen határozatának is eleget tenni. (Éljenzés).

Egy további indítványt Rónai Antal főerdőtanácsos ur jelentett be, kérem, sziveskedjék azt előterjeszteni.

Rónai Antal: Nagyméltóságu Elnök Ur! Tisztelt közgyűlés! Egyesületünk mult évi közgyűlése alkalmával tisztelt barátunk Rutska Tivadard kezdeményezésére számos tagtársunk közreműködésével egy bizottság alakult a végből, hogy a magyar erdészek és a hazai erdészeti iránt melegen érdeklődők kegyeletes érzéseik zálogául, az „Erdészeti Lapok“ 25 éves fennállása, és az „Országos Erdészeti Egyesület“ 20 évi áldásos működésének ma lefolyó fényes ünnepét, székházunknak mai nap történő felavatásakor, — maradandó becsű emlékekkel megörökítsék.

Ezen bizottság, feladatát — a kitűzött nemes célhoz méltóan — teljesíteni kívánván, gyűjtést rendezett, melynek eredményeképp a mai napig 11.386 frt 65 kr lett adományozva, s a mely összeg az időközi kamatokkal együtt 11.652 frt 58 krra tehető.

Mielőtt azonban a kiküldött bizottság által, ezen kegye-

letes adományok, illetve ezek gyümölcsöző elhelyezéséből évente befolyandó jövedelmek hova fordítására nézve hozott határozatot előadnám, és a fölött alapszabályainkkal összhangzásban indítványt tennék, legyen nekem megengedve, már benyújtandó indítványunk okadatoltsága tekintetéből is, az előttem szóllott nagy érdemű férfiak előadásának mintegy kiegészítéseül mai ünnepünk fontosságáról nagy vonásokban a következőkben megemlékezmem.

Midőn szakunk és irodalmának 25 évi pályafutásáról megakarunk emlékezni, nem lehet ki nem emelnem azt: hogy $\frac{1}{4}$ század a nemzetek életében ugyan nem hosszú idő, de egy nemzeti irodalom életében s különösen olyanében mint a magyar, melynek megifjudása alig nyulik mélyebben vissza egy századnál, s fennállásának csak két utolsó tizedére esik a műszaki tudományok komoly és céltudatos művelése, — mindenestre számot tevő tényező! — És ha itt tényező, — mennyivel inkább az a technikai szakirodalomban, melyben néha egész rendszerek egy új találmány vagy fölfedezés által teljesen elavulnak; — és mennyivel inkább ez tüzetesen a mi erdészeti irodalmunk életében, a melynek mezeje nálunk ismeretlen volt még akkor is, midőn már azon általános igazság rég utat tört magának, hogy „egyesek kimivelhetik ugyan magukat idegen nyelv és irodalom segélyével is, de egész nemzet, csak saját nemzeti nyelvén lehet mivelt”; — sőt a mely idegen maradt a hazában nemcsak akkor, midőn a nemzet nagy lantosai hatalmas dithyrambjaikkal az ellanyhult nemzeti szellemet már lánggra lobbantották, de még akkor is, midőn a hazai nyelv már majdnem minden téren természetes jogaiba lépett.

És ha az „Erdészeti Lapok” megindulását, egyesületünk megalakulását megelőző azon korszakra pillantunk vissza, — midőn még idegen nyelv, idegen érzület és idegen érdekek

szolgálatában állott hazánkban az erdészet, midőn a hazai erők majdnem erőszakkal lettek e térről leszorítva; s midőn azok kik zengzetes nyelvünkön az erdészetet első gyanánt művelni kezdték az önző fondorlatok áldozatává lettek; és a midőn még erdészetünknek tábora, pártja nem volt, csak egy lelkes apostoli csoportja — és ha eme borus korszakot összehasonlítjuk a maival, — mely erdészetünknek oly szellemi és anyagi vívmányait tünteti föl, — hogy az egy szak ily rövid idejű életében még a legműveltebb nemzetek művelődés történetében is ritkítja pártját, — lehetetlen el nem ismernünk: hogy a lefolyt 25 esztendő hazai erdészetünk életében oly korszak, a mely szakunk biztos fejlődése s felvirágzásának szilárd alapjait vetette meg, és a melynek önzetlenül működő tényezői szakunkat örök hálára kötelezték.

Azonban a 25 év előtti erdészetnek hazaivá tétele érdekében megindult küzdelmes mozgalomtól a mai napig letelt korszakot vázolni, — ismertetni, — nem lehet czélom, mert hisz azt és az abban ernyedetlen buzgalommal működött lelkes honfiak önzetlen tevékenységét és nagy tetteit érdemük szerint méltatni irodalmi, illetve művelődés történeti feladat. Az én czélom tárggyammal összefüggőleg csak az lehet, hogy azon férfiak egyikének érdemeivel foglalkozzam vázlatosan, ki a bizottságunk nevében teendő indítvánnyal válhatlan kapcsolatban áll, és a ki pályája kezdetétől fogva kitűnő szellemének összes tevékenységét szakunknak szentelvén a legnehezebb évek tűzpróbáiból mint ércz jellemű vezér került ki.

Ugy vagyok meggyőződve, hogy mondanom sem kell s mégis mindnyájan tudjuk, hogy ezen férfi nem lehet más mint mélyen tisztelt első alelnökünk Kálnoki Bedő Albert, ki mint az erdészeti egyesület első titkára, majd mint az „Erdészeti Lapok“ szerkesztője később pedig és most mint egyesületünk első alelnöke alkotó erejét az országos erdészeti egyesület

szellemi és anyagi felvirágzása fejlesztésének, erdészeti irodalmunk megizmosításának szentelte, s mint erdészeti író a múlt évben megjelent monumentális művével oly hirnevet szerzett szakunknak a mivelt nyugot szakirodalmaiban is, minőt elérni erdészetünk ifju életében a képzelet merész szárnyalása sem remélhetett, a ki erdészetünket korábbi alárendelt helyzetéből az önállóság oly magas polczára emelte, a minön kevés szak áll, és a ki végre testületünket a nemzeti érzület folytonos élesztgetésével oda emelte, hogy az a mi 25 év előtt teljesen nemzetietlen volt, ma ugy szólva kivétel nélkül a hazafias szellem szövétnekét lobogtatja, és ezen irány hirdetője s terjesztője hazánk azon határvidékein is, hol a magyar állameszme megszilárdulása szükségességének tudata a kebleket még mindég nem hatotta át.

Egyesületünk ugy a honfírények, mint a szakunk körében szerzett kiváló érdemek iránti kegyeletes elismerését eddigelé mindég ugy fejezte ki, hogy jeleseink, kitünőségeink nevére erdészeti irodalmunk fejlesztésére szolgáló, avagy jótékony czélu alapítványokat tett. Igy tette a magyar nemzet nagy fiának, a haza bölcsének emléke iránti legmélyebb tiszteletünk jeléül irodalmi czélra a „Deák Ferencz“ nevét viselő alapítványt; így tette továbbá boldog emlékű Wagner Károly volt I. alelnökünk elhunytá alkalmából, az átszellemült személye és szakunk érdekében kifejtett nagy eredményü működése iránt táplált őszinte hálánk kifejezéséül jótékony czélra a „Wagner Károly“ alapítványt; és így tette végre szintén jótékony czélból „A magyar erdőtisztek és altisztek segélyezési alapítványát“, illetve Ő Excellentiája, egyesületünk mélyen tisztelt elnökének a hazai erdőgazdaság és egyesületünk érdekeinek lelkes szolgálatában szerzett fényes és elévülhetlenül nagy érdemei halvány elismeréseül a „Tisza Lajos“ néven ismeretes alapítványt.

Bizottságunk szintén ezen, egyesületünk által mintegy a jövőnek is irányt adó uton kívánván haladni, egyedül helyesnek azt találta, hogy a befolyt összegből, szeretve tisztelt I. alelnökünk vázolt érdemei kitüntetésének emlékére „Bedő Albert alapítvány“ czimen a következő indítványunkban foglalt célra alapítvány tétessék.

Indítványunk pedig következőleg szól:

„Annak emlékére, hogy az országos erdészeti egyesület ujonnan épült székházának felavatása alkalmával működésének huszadik évét fejezi be, s ugyanakkor az „Erdészeti Lapok“ is pályafutásuk első negyed századának végére érnek, az egyesület tagjainak önkéntes adományaiból magán uton összegyűjtött, és az országos erdészeti egyesület rendelkezésére bocsátott 11.652 frt 58 krnyi összegből, és a még esetleg ezután felajánlandó adományokból „Bedő Albert alapítvány“ név alatt alapítvány tétetik le azon rendeltetéssel, hogy annak kamataiból olyan magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek fiai, kik az egyesületnek első belépésöktől kezdve állandóan és legalább öt éven át tagjai voltak illetőleg tagjai közé tartoznak, és tagsági kötelezettségeiknek pontosan eleget tettek, azon esetre ha erdészeti pályára lépni szándékoznak, a selmeczi m. kir. erdőakadémián vagy más ezzel hasonló rangú később felállítandó magyar erdészeti tanintézeten tanulmányaik végzése alatt 300 frtos évi ösztöndijakban részesítessenek“.

Midőn ezen — bizottságunk nevében tett — indítvány kegyes elfogadását tiszteletteljesen kérem, egyszersmind tekintettel arra: hogy bizottságunk célzata az, miszerint egy ifju már a jövő évi január hó 1-től élvezzen ösztöndiját a Bedő alapítványból, ez pedig csak úgy vehető foganatba, ha alapszabályaink tett indítványunk értelmében módosíttatnak illetve kibővítettnek, van szerencsém a mélyen tisztelt igazgató választ-

mánynak már is benyújtott alapszabályi tervezetünket azon alázatos kérelemmel bemutatni, miszerint azt még ez alkalommal tárgyalás alá venni méltóztassék.

Elnök: Azt hiszem, a tisztelt közgyűlés egyhangulag elfogadja ezt az indítványt, mely — ellehet mondani — valóban lélekemelő tanuságát foglalja magában azon érdeklődésnek, melylyel az egyesület tagjai az egyesület által elémozdítandó czélokot mindannyiszor felkarolják. Az a testület, mely egy rövid év leforgása alatt abban az aránylag véve szűk körben, melyben egyesületünk mozog, ily nemes czélra ily nagy összeget gyűjthetett össze, méltán megérdemli az elismerést.

Az indítványra nézve különben megjegyzem, hogy az igazgató választmány azt, miután az elnökségnek előre bejelentetett, a f. hó 10-én tartott ülésben már letárgyalta, s hogy a kitűzött cél minél gyorsabban elérhető legyen és egy ösztöndíj már a jövő január hó elsejétől kezdve folyóvá tétethessék, az új alapítvány szabályzatát a végrehajtó bizottság tervezete alapján úgy a miként az az alapszabályokba beiktatandó lesz megállapította, úgy hogy azt most a tisztelt közgyűlés és tárgyalás alá veheti. (Helyeslés).

Horváth Sándor titkár: Az alapítvány szabályzata az igazgató választmány által csekély módosításokkal elfogadott tervezet szerint az alapszabályok 96-ik §-a után volna beillesztendő és összesen 10. §-ból állana, melyek a következőket foglalják magukban.

V. *Bedő Albert alapítvány.*

97. §. Az 1886. évi december 12-én tartott közgyűlés határozatából, annak az emlékére, hogy az országos erdészeti egyesület ujonnan épült székházának felavatása alkalmával — működésének huszadik évét fejezi be s ugyanekkor az „Erdé-

szeti Lapok“ is pályafutásuk első negyedszázadának végére érnek, az egyesület tagjainak önkéntes adományaiból magán uton összegyűjtött és az egyesület rendelkezésére bocsátott kerek számban 12.000 frtnyi összegből alapítvány tétetik le azon rendelkezéssel, hogy annak kamataiból, olyan magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek fiai, kik az egyesületnek első belépésüktől kezdve állandóan és legalább öt éven át tagjai voltak s illetőleg tagjai közé tartoznak, és tagsági kötelezettségeiknek pontosan eleget tettek, azon esetben, ha az erdészeti pályára lépni szándékoznak, a selmeczi m. kir. erdőakadémián, vagy más ezzel hasonló rangu később felállítandó magyar erdészeti tanintézetben tanulmányaik végzése alatt ösztöndíjban részesíttessenek.

98. §. Az alapítvány az egyesület ezidő szerinti első alelnökének és az Erdészeti Lapok szerkesztőjének, az országos erdészeti egyesület szellemi munkásságának és anyagi erejének emelése és a magyar erdészeti irodalom fejlesztése körül évek hosszú során át szerzett érdemei elismerésül, az alapítók kívánságához képest „Bedő Albert alapítvány“-nak neveztetik el.

99. §. Az alapítvány, mely további önkéntes adományokból s esetleges hagyományokból és az országos erdészeti egyesület közgyűlése által esetleg megszavazandó összegekből tovább növeltetik, az országos erdészeti egyesület tulajdonát képezi s mint ilyen, az alapszabályoknak az alapítványi vagyon kezelésére vonatkozó rendelkezései szerint kezeltetik, oly kikötéssel azonban, hogy a tőke állása számadásszerűleg nyilvántartandó, annak egyszersmindenkorra 5⁰/₀-kal megállapított kamatai pedig az egyesület költségvetésében mint bevétel a „Bedő Albert alapítvány bevétele“ című rovat alatt, s mint kiadás a „Bedő Albert alapítványból adandó ösztöndíjakra“ című rovat alatt mindig külön kitüntetendők.

100. §. Az alapítvány kamataiból, az összeg nagyságához képest, évenként egy vagy több 300 forintos évi ösztöndíj

adatik ki, a kamatok azon fennmaradó része ellenben, mely a 300 forintot nem éri el, a tőkéhez csatoltatik.

101. §. Az alapítvány ösztöndija, illetve ösztöndijai, első ízben 1887. január elsejétől kezdve, azontul pedig az erdőakadémiai tanév kezdő hónapjának elsejétől kezdve adatnak ki előleges havi részletekben. Ha egy már oda adományozott ösztöndij a tanév befejezése előtt bármely okból üresedésbe jön, a következő tanév kezdetéig az esedékes havi részletek a tőkéhez csatoltatnak.

102. §. Az ösztöndijak odaadományozása céljából első ízben 1887 január havában, később pedig az illető év június havában 4 heti határidő kitűzése mellett s az adományozás feltételeinek részletes közlésével az Erdészeti Lapokban s más hirlapokban rendes pályázat hirdettetik.

A pályázatban az országos erdészeti egyesülethez intézett folyamodvánnyal részt vehet minden középiskolát végzett szegénysorsu ifju, ki atyjára nézve a 97. §-ban megszabott feltételeket, magára nézve pedig azt, hogy a középiskolák valamelyikét jó sikerrel elvégezte s hogy ép, egészséges testtel, jó látó és halló érzékkel bír, érettségi bizonyítvánnyal s illetőleg orvosi bizonyítvánnyal hitelesen igazolja.

Azok, kik az erdőakadémián, mint rendes hallgatók egy vagy több félévet már eltöltöttek, a fentebb megjelölt okmányokon kívül az akadémiai vizsgálatokon nyert bizonyítványukat is kötelesek csatolni a folyamodványhoz.

103. §. A pályázat alá bocsátott ösztöndijakat az igazgató válaszmány első ízben 1887. évi január hóban, azontul pedig az illető év augusztus havának első felében itéli oda, még pedig a szülők anyagi helyzetének s a folyamodók iskolai bizonyítványainak gondos figyelembe vétele után azon folyamodóknak, kik társaik között az anyagi támogatásra leginkább rászorulnak s a kik egyszersmind arra nézve, hogy az erdő-

szeti tanfolyamot sikeresen el fogják végezni, aránylag véve legtöbb s általában véve is elég biztosítékot nyújtanak.

104. §. Az ösztöndíj megnyeréséről az illetőket az egyesület titkári hivatala haladéktalanul értesíti oly megjegyzéssel azonban, hogy az ösztöndíj első részlete csak akkor szolgáltat ki nekik az egyesület pénztárából, ha az erdőakadémia rendes hallgatói közé tényleg beiratkoztak s az erről szóló akadémiai igazolványt beküldötték.

105. §. Az ösztöndíjak élvezői a félévi vizsgálatok befejezése után következő hónap elsejéig a vizsgálatokon nyert eredményekről hiteles bizonyítványt kötelesek az országos erdészeti egyesülethez betérjeszteni. Ennek elmulasztása esetében az ösztöndíj következő részletei visszatartatnak s csak akkor szolgáltatnak ki utólagosan, ha az ösztöndíj élvezője e feltételelt mulasztásának igazolása mellett teljesíti.

106. §. Az ösztöndíj annak élvezőjétől véglegesen visszavonatik:

1. ha a félévi vizsgákon egy vagy több tantárgyból ki nem elégitő osztályzatot nyer;

2. ha a rendes hallgatókra nézve kötelező vizsgát egy vagy több tantárgyból letenni elmulasztja s mulasztását elfogadható okokkal indokolni nem tudja;

3. ha időközben állami vagy más magán ösztöndíj élvezetébe lép és végül

4. ha erkölcsi magaviselete bármilyen tekintetben kifogás alá esik.

Ezekből áll az új alapítvány szabályzata melyet az igazgató választmány elfogadásra ajánl (Elfogadjuk!) s mely ha az alapszabályokba beiktattatik, önként értesődőleg a később következő szakaszok is módosítandók lesznek annyiban, hogy az egyes szakaszok számait megfelelően változtatni kellend. (Helyeslés).

Elnök: Ugy látom, hogy a tisztelt közgyűlés az igazgató választmány javaslatát helyesléssel fogadja; ki mondom tehát a határozatot, hogy a felolvasott §§-ok elfogadtnak s az igazgató választmány megbizatik, hogy azokat az alapszabályokba beillesztve és a további szükséges változtatásokat megtéve az ekként módosított alapszabályok mielőbbi jóváhagyását illetékes helyen kieszközölje. (Helyeslés).

Bedő Albert: Mélyen tisztelt közgyűlés! Azon megtiszteltetést, mely a most elfogadott indítványban reám nézve foglaltatik s a melyet nem reméltem és nem is vártam vagy óhajtottam, nagy hálával és köszönettel fogadom. Zálogát és jelét látam én ebben is annak, hogy a magyar erdőtisztek az erdészeti közügyek terén alkotni lángoló lelkesedéssel törekednek. Kivánom, hogy e láng mindig magasra lobogjon és soha ki ne aludjék sem az ők sem az utódaik kebelében, hogy az erdészet ügyének javára nagy eredményeket érhesenek el.

De engedje meg a mélyen tisztelt közgyűlés, hogy az alapítvány elnevezését illetőleg egy kérelmet terjeszthessek elő.

Az Országos Erdészeti Egyesület alapítványi családjában van már egy alapítvány, mely nem visel nevet és ennek daczára mindannyian jól tudjuk, hogy kinek nevére szól az. Maradjon talán az új alapítvány is név nélkül, de ha ez nem lehetséges egy feltétel alatt belenyugoszom az elnevezésbe is, azon feltétel alatt, ha azon férfiú, kinek nevét az általam említett korábbi alapítványnak viselni kell, kinek az erdészet körül szerzett érdemei sziveinkben élnek, megengedi azt, hogy amaz előbb született alapítvány hamarább keresztelhessék meg mint a ma megalkotott. (Élénk éljenzés). Azon esetre, mondom, ha Ő excellentiája megengedi, hogy az 1882-ben a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyezésére tett egyesületi alapítvány az ő nevét viselhesse, én is belenyug-

szom abba, hogy az új alapítvány neve elfogadtassék, de ha ez a feltétel be nem következne, kérem a t. közgyűlést, hogy az új alapítvány is a névtelen alapítványok sorában szerepeljen.

Horváth Sándor: Én állásomból folyó hivatalos kötelességemnek tartom tiszteletteljesen megjegyezni, hogy az 1882-ik évi máramarosi közgyűlés tényleg már meghozta azon határozatot, hogy a magyar erdőtiszték segélyezésére szolgáló alapítvány mélyen tisztelt elnökünk ő nagyméltóságának nevét viselje, és csak Ő nagyméltóságának határozott kívánatára egyezett bele nagy nehezen, hogy az alapítvány addig míg Ő nagyméltósága az egyesület élén áll, névtelen maradjon. Minthogy azonban mi valamenyien azt kívánjuk, hogy Ő nagyméltósága még nagyon sokáig maradjon az egyesület élén és e kívánságunk teljesedését reméljük is, s más felől nem akarunk, hogy egy, évekkal ezelőtt alkotott alapítvány sokáig névtelen maradjon, én is és megvagyok győződve az egyesület többi tagjai is kivétel nélkül csatlakozunk azon kérelemhez, melyet az alelnök ur ő méltósága előterjeszteni méltóztatott. (Élénk helyeslés).

Elnök: Tisztelt közgyűlés! Nem akarom ismételni azon okokat, melyek engem arra indítottak, hogy a máramarosi közgyűlésen felkérjem az egyesületet, hogy addig míg szerencsés lehetek az egyesület elnökségét viselni, a magyar erdőtiszték alapítványa névtelen maradjon. Az egyik indok az volt, hogy egyedül lettem volna az erdőszeti egyesület tényleges tisztségviselői közül azon helyzetben, hogy egy alapítvány nevéről neveztessek el. Az a körülmény azonban, hogy most nem így állana a dolog, még nem indítana arra, hogy akkori kéresemről most elálljak, ha tisztelt elnök társam nem épen ezen feltételhez kötötte volna beleegyezését abba, hogy a ma létesített alapítvány az ő nevét viselje. Én részemről oly nagy súlyt fekte-

tek arra, hogy ez az új alapítvány, mely derék erdőtisztek kiképzését fogja előmozdítani, már a mai napon véglegesen megalkottassék, hogy ezen cél elérése végett szívesen elállok kérelmem további fentartásából. (Zajos éljenzés).

Ezzel az előterjesztett indítvány el lévén intézve, a fogantatással az igazgató választmány bizatik meg.

Most áttérhetnénk t. közgyűlés a tárgysorozat 2-ik pontjára, miután azonban a sorrendet már úgy is megváltoztattuk, czélszerűbbnek látnám, ha megelőzőleg a 3-ik pontot vennők elé, mely az egyesületi számadások megvizsgálása és a költségvetés megállapítása iránt intézkedik. (Helyeslés).

Az igazgató választmány ezen ügyeket — mint a tagok között kiosztott, erre vonatkozó részletes jelentésből meggyőződni méltóztattak — a maga részéről már elintézte; az eddigi gyakorlat szerint tehát nincs más hátra, mint hogy most a t. közgyűlés részéről is egy bizottság küldessék ki, azzal a felhívással, hogy az egyesület 1885-dik évi számadásait és az 1887-ik évi költségvetési tervezetet az igazgató választmány említett jelentése alapján még egyszer felülvizsgálja s eljárása eredményéről még e közgyűlés folyama alatt jelentést tegyen. E bizottságba részemről ha méltóztatnak beleegyezni Belházy Emil m. kir. főerdőtanácsos ur elnöklete alatt Balázs Pál m. kir. erdőmester urat és Scholtz Ottó uradalmi erdőmester urat kérem fel. (Helyeslés).

E szerint most már áttérhetünk a múlt évi közgyűlés óta történekről számot adó titkári jelentésre, melyet miután a titkár ur a számadás vizsgáló bizottsággal lesz rövid ideig elfoglalva báró Feilitzsch Arthur kir. alerdőfelügyelő ur lesz szíves felolvasni.

Báró Feilitzsch Arthur olvassa a jelentést (l. az „Erd. Lapok“ ezen füzetének 3-ik cikkét), melynek egyes

pontjainál az előterjesztett és helyesléssel fogadott indítványok alapján a következő határozatok mondatnak ki.

1. A közgyűlés jóváhagyólag veszi tudomásal az igazgató választmánynak azon intézkedését, hogy az Erdészeti Rendeleték Tára első 5 év folyamából második kiadás készítését rendelte el, s ezzel kapcsolatban felhatalmazza az igazgató választmányt, hogy az egyesület szakkönyvtárának katalógusát és az „Erdészeti Lapok“ eddigi évfolyamainak tartalomjegyzékét elkészíttesse és kinyomassa.

2. A közgyűlés felhatalmazza az elnökséget, hogy az egyesület alapító tagjaihoz a kötelezvényekben tett alapítványok egészben vagy részben való törlesztése iránt újabb kérelmet intézzon.

3. Azon nemeskeblű adományozók iránt, kik az egyesületi ház építési tőkájének növeléséhez hozzájárultak s kiknek neve és adománya a titkári jelentésben részletesen felsorolattott, a közgyűlés elismerését és köszönetét fejezi ki, s egyzsersmind elhatározza, hogy ez jegyzőkönyvileg is megörökíttessék.

4. Az igazgató választmánynak az építés ügyében tett intézkedései jóváhagyólag tudomásul vétetnek s egyuttal felhatalmaztatik az igazgató választmány, hogy a hátralevő munkálatokat befejezhesse.

5. Felhatalmaztatik az elnökség, hogy a folyó évi számadások lezárása alkalmával a mutatkozó bevételi feleslegből a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segély alapjához 280 frtot csatoljon s illetőleg, hogy ezen összeggel az alap ez évi kamataiból fel nem használt s az alapszabályok értelmében a tőkéhez csatolandó 720 frtnyi maradványt 1000 frtra egészítse ki.

6. A bejelentett új alapító és rendes tagok az egyesület kötelékébe felvétetnek.

7. A mult évi közgyűlés óta elhunyt egyesületi tagok elvesztése felett a közgyűlés részvétét és sajnálatát jegyzőkönyvileg fejezi ki.

Következik a tárgysorozat 4-ik pontja: Jelentés a Deák Ferencz alapítvány pályakérdéseiről.

Horváth Sándor titkár: Egyesületünknek ez idő szerint három pályakérdése van függőben, egynek az eredménye pedig most fog nyilvánosságra hozatni.

A függőben levő pályázatok közül az első 1886-ban iratott ki az Erdészeti Növénytanra 200 darab arany pályadíjjal. Első határideje 1883. márczius havában járt le, de az eredmény csak egy töredékes kézirat volt, melyet nem lehetett figyelembe venni. A második határidőre, mely 1884-ben járt le semmi sem érkezett be. Végre 1885-ben az eredmény egy teljes kézirat volt, azonban a bírálatra kiküldött bizottság ezt sem találta teljesen megfelelőnek s ennél fogva a pályadíjat csak arra az esetre javasolta kiadni a szerzőnek, ha művét gyökeresen átdolgozza. A mult évi közgyűlésnek ily értelemben hozott határozata folytán tehát a szerző nyilatkozatra hivatott fel arra nézve, hajlandó-e a bíráló bizottság feltételeinek eleget tenni s ha igen mennyi időt kíván az átdolgozásra. A szerző e felhívásra igenlőleg válaszolt s kéziratának átdolgozására 1888. évi márczius végéig terjedő határidőt kért, mit az igazgató válaszmány a közgyűléstől nyert felhatalmazás alapján meg is adott.

A második pályázat az Erdőrendezés kézikönyvére iratott ki még 1882-ben 100 darab arany jutalommal és 1884. végén lejáró határidővel. Sajnos azonban pályázó sem az első, sem az 1885. végén lejárt második határidőre nem jelentkezett, úgy hogy az igazgató válaszmány e felette fontos és sürgős munka megírásának biztosítása czéljából, szükségesnek látta eltérni az eddig követett eljárástól s zárt pályázat helyett

megbizással tenni kísérletet. Hogy ez milyen feltételek alatt s milyen eredménnyel történt, azt miután a tárgysorozat következő pontjával szoros összefüggésben áll, később leszek bátor előadni.

A harmadik függőben levő pályázat tárgyát az Erdészeti felmérés kézikönyve képezi, melynek megírására 100 darab aranyjuttalom kitűzése mellett 1887. márczius 31-éig terjedő határidő adatott.

A határidő tehát ezen pályázatnál még nem járt le s így az eredményről sem terjeszthető elő még jelentés.

A negyedik pályázat, mely már nem tartozik a függőben levők közé, a magyarországi tölgyesek monographiájára iratott ki 1884-ben 100 darab aranyjuttalommal és 1886. márczius 30-án lejáró határidővel. Eredménye egy teljes kézirat volt, melyet az ismeretlen szerző „A tölgy és tenyésztése“ czimmal „élj az idővel“ jelige alatt terjesztett be. E munkát az igazgató válaszmány Bedő Albert első alelnök elnöklete alatt Illés Nándor, Hoffmann Sándor és Horváth Sándor tagokból álló bizottságnak adta ki bírálat végett, mely jelentését az igazgató válaszmány f. hó 10-én tartott ülésén terjesztette elő.

Az igazgató válaszmány e jelentés alapján, mely az említett ülés jegyzőkönyvében szószerint közölni fog, „A tölgy és tenyésztése“ czimű pályamunka szerzőjének a kitűzött jutalmat egyhangulag és feltétlenül oda ítélte, oly megjegyzéssel azonban, miszerint elvárja a szerzőtől, hogy munkájának sajtó alá rendezésekor — ha nem is olyan terjedelemben a mint eredetileg kívántatott, de legalább oly mértékben a mint az a bevezetésben történhetik — az ezuttal mellőzött kérdéseket is kidolgozza, s különösen, hogy művében azon kiegészítéseket, módosításokat és javításokat, melyeket a bíráló bizottság véleményében szükségeseknek jelzett, lehetőségig megteszi.

Ezekből áll tisztelt közgyűlés, a mit az igazgató választmány meghagyásából kiirt pályázatainkról jelenthetek; méltóztassanak a részben kedvező eredményt tudomásul venni. (Helyeslés).

Elnök: Alapszabályaink értelmében a Deák Ferencz alapítvány pályázataira beérkezett munkák sorsa felett az igazgató választmány véglegesen dönt. Az előterjesztett jelentésnek tehát nem csak azt a részét kell tudomásul vennünk, mely a még függőben levő pályázatokra vonatkozik, hanem azt is, melyben az igazgató választmánynak „A tölgy és tenyésztése“ című munka felett hozott érdemleges határozata terjesztett elő. A pályadíj nyertes munka szerzőjének a neve azonban, szintén az alapszabályok értelmében, a közgyűlésen hozandó nyilvánosságra, bátor vagyok tehát a sértetlen jeligés levelet felbontani. (Megtörténik).

A jeligés levélke szerint a „A tölgy és tenyésztése“ című pályamunka szerzője Fekete Lajos m. kir. erdőtanácsos és akadémiai tanár, (Éljenzés) kinek a titkári hivatal az 550 frttal számított 100 drb arany jutalmat ki fogja szolgáltatni.

Ezzel áttérhetünk t. közgyűlés a tárgysorozat 5-ik pontjára: az igazgató választmány előterjesztésére a Deák Ferencz alapítvány 1887-ik évi kamataiból kitűzendő pályakérdés tárgyában.

Horváth Sándor titkár: Már a tárgysorozat megelőző pontjánál bátor voltam megemlíteni t. közgyűlés, hogy az igazgató választmány az Erdőrendezéstan kézikönyvének megírása czéljából oly intézkedéseket tett, a melyek szoros összefüggésben állanak a tárgysorozat ezen pontjánál szönyegre kerülő kérdéssel, t. i. a Deák Ferencz alapítvány 1887-ik évi kamatai hova fordításának kérdésével. Az összefüggés abban áll t. közgyűlés, hogy az igazgató választmány szükségesnek

látta az Erdőrendezéstan megírásának díját az eredetileg megállapított 100 aranyról 200 drb aranyra emelni fel s miután a Deák Ferencz alapítvány eddigi kamatai mind le voltak foglalva, e célra pótlásul az alapítvány 1887-ik évi kamatait jelölte ki.

Javaslat helyett tehát arra nézve, hogy az alapítvány jövő évi kamatai mily célra használtassanak fel, egyszerűen azt a tiszteletteljes kérést bátorkodom előterjeszteni, hogy az igazgató választmánynak utólagos helybenhagyás reményében tett előbb említett intézkedését jóváhagyni méltóztatnék. (Helyeslés).

Egyébiránt kiegészítésül bátor vagyok még röviden megemlíteni, hogy az Erdőrendezéstan kézikönyvének megírásával az igazgató választmány Belházy Emil m. k. főerdőtanácsos urat bizta meg a következő feltételek mellett. A mű tiszteletdíja a Deák Ferencz alapítvány 1882. és 1887-ik évi kamataiból 200 drb arany; a benyújtás határideje pedig 1888. május elseje. A kész munka a rendes pályázatoknál követett eljárás szerint birálat alá bocsátatik s a megállapított tiszteletdíj szerzőnek csak akkor adatik ki, ha a bíráló bizottság a művet minden tekintetben kifogástalannak találja s illetőleg ha a szerző a bíráló bizottság vagy az igazgató választmány által esetleg kívánt módosításokat és helyesbítéseket megteni.

Mint ezekből is kitűnik t. közgyűlés, az igazgató választmány e megbízásnál is ép oly szigoruan állapította meg a feltételeket, mint a rendes pályázatok kiírásánál történni szokott, tisztelettel kérem tehát újól is, hogy az igazgató választmány intézkedését helybenhagyni kegyeskednék. (Helyeslés).

Elnök: A mint látom, jóváhagyni méltóztatnak az igazgató választmány ez ügyben tett intézkedéseit, áttérhetünk tehát a tárgy sorozat következő pontjára: a jövő évi közgyűlés helyének megválasztására. Ha erre vonatkozólag a tisztelt közgyűlés tagjai részéről más indítvány nem tétetik, akkor

kérem meghallgatni azon meghívást, melyet Kőrmöcz sz. kir. és főbánya város közönsége intézett az egyesülethez, s melyet az igazgató választmány pártolólág terjeszt a t. közgyűlés elé.

Horváth Sándor titkár olvassa a meghívást melyet a közgyűlés éljenzéssel fogad.

Elnök: Miután a felolvasott irat általános tetszéssel fogadtatott, kimondom határozatilag, hogy Kőrmöcz sz. kir. és főbánya város meghívása köszönettel fogadtatik s az ott megtartandó jövő évi közgyűlés előkészítésével az elnökség és igazgató választmány megbizatik. (Helyeslés).

Ezen határozattal kapcsolatban most azon indítványok volnának tárgyalás alá veendőik melyeket a t. közgyűlés tagjai esetleg a jövő évi közgyűlésen tárgyalandó szakkérdésekre nézve előterjesztenek. Minthogy azonban ily indítványok nálam nem jelentettek be, úgy hiszem az eddigi gyakorlat szerint a kérdések megállapításával és kitűzésével is az igazgató választmányt méltóztatnak megbizni. (Helyeslés).

Következnek e szerint az egyesület céljainak előmozdítására vonatkozó általános indítványok.

Horváth Sándor titkár: A tárgysorozat ezen pontja alá tartozó indítványok közül kettő soron kívül már letárgyalatott s így miután összesen három jelentetett be csupán a Pisó Cornél tagtársunké van hátra, mely így szól:

Tudomásom van arról, hogy gimesi gróf Forgách Károly ő méltósága ez év május hajávan igen szép aggancsgyűjteményt ajánlott fel a nemzeti muzeumnak.

Ezen gyűjtemény	82 drb	szarvas aggancsból,	
	345	„ dāmavad	„
	56	„ muflon	„ és
	1273	„ őzbak	„

tehát összesen . 1756 drb különféle aggancsból áll.

Hogy továbbá ez aggancsgyűjteménynek gondozására a nemes gróf egy 1000 frtnyi alapítványt is felajánlott, melynek kamataiból a gyűjtemény gondozására szükséges költségek fedezendőik.

A mennyire én a nemzeti muzeum természetrajzi osztályát ismerem, ott ez agganccs gyűjtemény elhelyezéséhez szükséges hely nincsen, és ennek felállítása esetében a muzeum igazgatósága kénytelenítve lenne ezt több terembe elhelyezni, miáltal természetesen a gyűjtemény értékéből igen sokat veszítene.

Ettől azonban eltekintve, akadályozná e gyűjteménynek a nemzeti muzeumban leendő elhelyezését még az is, hogy az ottani természetrajzi osztályban — hallomás szerint — a közel jövőben nagymérvű javításokat és átalakításokat terveznek.

Szerény nézetem szerint, a tervezett átalakítások után is nagyon kevés kilátás van arra, hogy a szóban lévő agganccs gyűjtemény ott méltó helyet találjon.

Ezek után ítélve, tehát majdnem biztosra vehető az, hogy a becses agganccs gyűjtemény a nemzeti muzeumnak csak gondot okoz, s még hosszú időn át ládába csomagolva fog heverni a muzeum folyosóin.

Mint hogy pedig a gondviselés megadta azt, hogy egyesületünknek sok évi fáradságos működés és küzdelem után most már saját díszes palotája van, a melynek termeiben nemsokára egy az egyesülethez méltó szakmuzeum is be lesz rendezve, önkénytelenül az a kérdés merül fel, hogy vajjon egy oly terjedelmes agganccs gyűjtemény, mint a minőt gróf Forgách a nemzeti muzeumnak felajánlott, nem találna-e méltóbb helyet az Országos Erdészeti Egyesület díszes termeiben?

Ennélfogva bátorkodtam a tisztelt a közgyűlésnek következő indítványt tenni.

1. Hatalmazza fel a tisztelt közgyűlés a választmányt, illetőleg a nagyérdemű elnökséget arra, hogy a szóban lévő agganccs-gyűjtemény megszerzése céljából lépéseket tegyen, és evégből Forgách gróf ő méltóságához forduljon azon kéréssel, hogy a muzeumnak felajánlott agganccs gyűjteményt az 1000 fitnyi alapítvánnyal együtt, a nemzeti muzeum igazgatósága beleegyezésével az Országos Erdészeti Egyesület szakmuzeuma részére átengedje.

2. Kedvező eredmény esetében, az 1000 forintnyi alapítvány „Forgách Károly gróf erdészeti alapítványa“ név alatt külön kezeltessék és folyton mindaddig gyarapíttassék, míg az oly nagy összeget el nem ér, hogy az egyesület a muzeum gondozására egy rendes fizetéssel ellátott szakképzett muzeumi őrt avagy felügyelőt alkalmazni képes nem leend.

Az alapítványnak mikénti leendő gyarapítására vonatkozó javaslatomat akkor leszek bátor a tisztelt közgyűlés elé terjeszteni, ha ezen indítványom elfogadtatni, illetőleg eredményre vezetni fog.

Elnök: Azt a czélt, mely az indítványozó szemei előtt lebegett, midőn indítványát beterjesztette, úgy hiszem a közgyűlés minden tagja helyesli, mert egyesületünk most csakugyan elég alkalmas helyiséggel bir egy oly gyűjtemény befo-gadására, a melyről szó van. Legczélszerűbb volna tehát az indítványt az igazgató választmányának adni ki, azzal az uta-sítással, hogy a menyiben az indítványban említett feltevések a valóságnak megfelelnek, belátása szerint a szükséges lépéseket megtegye. (Helyeslés).

Ezzel lelévén tárgyalva a tárgysorozat valamennyi pontja, még csak a számadás vizsgáló bizottság jelentését kell bevár-nunk, mely rövid idő alatt szintén elkészül. Addig az ülést felfüggesztem.

Szünet után:

Belházy Emil: A számadás vizsgáló bizottság nevében a következő jelentést van szerencsém előterjeszteni:

Tisztelt közgyűlés! Nagybecsű megbízásukhoz képest megvizsgálván az egyesület mult évi számadásait és jövő évi költségvetését, van szerencsénk ebbeli eljárásunk eredményéről a következőket jelenteni.

A megvizsgált pénztári naplóból és az azzal összehasonlitott rovatkönyvből és alrovatkönyvekből kivehető, hogy az egyesület pénz-tárának 1885. évi összes bevétele 43.835 frt 95 kr,
1885. „ „ kiadása 43.090 „ 01 „

s ennél fogva a folyó évre átjött pénztári marad-vány 745 frt 94 kr.
volt.

A kiadási főösszegben azonban 28.318 „ 88 „
oly összegek foglaltatnak, melyek az alapítványi
tőkevagyonhoz csatoltattak; ezek tehát a kimuta-
tott pénztári maradvánnyal együtt az 1885. évi
készpénzfelesleget képezik, mely e szerint 29.060 „ 82 krt
tesz.

Az alapítványi pénztár forgalma a következő
volt: 1884. év végével maradt összesen 195.563 „ 73 kr.

Bevétel:

a) készpénzben befizetett, de a székház építésére fordított összegek	28.318 frt 88 kr.
b) az alapító tagok által magánkötvényekben tett új ala- pítványok	6.000 „ — „
c) értékpapírok beváltásá- nál a névérték és beváltási ár különbsége	323 „ 35 „
összesen .	34.642 frt 23 kr.
Összes bevétel .	230.205 frt 96 kr.

Kiadás:

Az alapító tagok magán- kötvényeiből befizetés folytán törlesztetett	13.905 frt 07 kr.
Maradt 1885. év végével .	216.300 frt 89 kr.

Ezen maradvány a következő értékekben létezett:

I. Az alapító tagoknak magánkötvé- nyeiben	69.198 frt 16 kr.
II. 4 ⁰ / ₀ -os magyar aranyjárdék - kötvé- nyekben	10.000 „ — „
III. 5 ⁰ / ₀ -os magyar földhitelintézeti zálog- levelekben	23.500 „ — „
IV. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ -os magyar földhitelintézeti zálog- levelekben	32.500 „ — „
V. Szőlődézsma váltásági kötvényekben	200 „ — „
VI. Államsorsjegyekben	600 „ — „
VII. Az egyesületi székházba 1885. évben befektetett összeg	80.302 „ 73 „
Összesen .	216.300 frt 89 kr.

Ezen összegből esik:

Az általános alapítványi tőkére	180.439 frt 76 kr.
Deák Ferencz alapítványra	10.000 „ — „
Wagner Károly alapítványra	8.046 „ 99 „
Magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek se- gélyalapjára	17.098 „ 62 „
A székesfehérvári ismeretlen által tett még meg nem határozott célú alapítványra	715 „ 52 „
Összesen .	216.300 frt 89 kr.

Hogy a fent II—VI. számok alatt kimutatott értékpapírok az

1885. év végével tényleg az egyesület tulajdonában, és pedig a magyar földhitelintézetnél gyümölcsözőleg elhelyezve voltak, arról a nevezett intézet által 1886. évi január hó 27-én 1632. szám alatt kelt kelt s nekünk eredetiben bemutatott igazolványból meggyőződünk.

A letéti napló szerint 1885. év végével összesen 4560 frt volt letétben.

Fentebbiek alapján összehasonlítva az egyesület itt kitüntetett vagyoni állapotát, a mult évi vizsgálat alkalmával talált s illetőleg az 1884. év végével létezett vagyonállapottal, a következő örvendetes vagyonszaporodást jelenthetjük :

A mult évi vizsgálat szerint volt a tőke-
vagyon 1884. év végével 195.563 frt 73 kr,
a jelenlegi vizsgálat szerint pedig 1885. év végével . 216.300 „ 89 „

Ennélfogva teszen az 1885. évi szaporodás . 20.737 frt 16 krt.

Egyesületünknek a fentismertetett végeredményeket kitüntető számadásait úgy az előírás mint a lerovás tekintetében, s illetve úgy a bevételek mint a kiadásokra nézve, helyeseknek találván, kérjük a t. közgyűlést, hogy a számadó részére a felmentvényt megadni méltóztassék.

Egyuttal van szerencsénk jelenteni, hogy az 1887. évre tervezett költségvetést, melyben az összes bevételek . . . 24.728 frtra, a kiadások pedig 24.600 „

lettek előírányozva, tételenként megvizsgáltuk, s azt részünkről a következő módosítással a t. közgyűlésnek elfogadásra ajánljuk :

1. A magyar erdőtiszték és erdészeti altiszték segélyalapjához ujabban 1000 frt csatoltatván, a tőkének 17.098 frt 62 krról 18.098 frt 62 krra történt felszaporodásához képest az ezen alapítvány czimén 1887-re előírányzott bevétel I. d), valamint ugyanazon czimen IX. tétel alatt előírányzott kiadás 850 frtről 900 frtra volna emelendő.

A mai közgyűlésen elfogadott indítvány folytán a Bedő Albert alapítványból felveendő volna mint 1887-re előírányzott bevétel 600 frt, és ugyanannyi mint a kiadás az ezen alapítványból adandó ösztöndíjakra.

3. A könyvtár katalógusára felvételni kérünk 400 frtot, minek folytán a kiadások I. tétele 4900 frtra változván, a XXIV. tétel alatt mint kölcsöntörlesztésre fordítható összeg csak 7600 frt marad.

Ezek szerint tesznek az 1887-re előírányzott összes
bevételek 25.378 frtot,
kiadások 25.250 „

s ennél fogva feiesleg . 128 frt.

Budapesten, 1886. évi december hó 12-én.

Schölez Otto,
bizotts. tag.

Balás Pál,
bizottsági tag.

Belházy Emil,
bizotts. elnök.

Elnök: Miután az előterjesztett jelentésre senkinek sincs észrevétele, kimondom határozatilag, hogy az egyesület

1885-dik évi számadásait illetőleg számadó részére a felmentvény megadatik, az igazgató választmány által előterjesztett 1887-dik évi költségvetés pedig a számadás vizsgálóbizottság által javasolt módosításokkal elfogadtatik. (Helyeslés).

És most miután kitüzött munkánkat szerencsésen befejeztük, a jegyzőkönyv hitelesítésére G h y c z y Emil és E l e ő d J ó s a tagtársunkat kérvén fel, az ülést azon óhajtással zárom be, vajha az egyesület tagjai a jövő közgyűléseken is oly tekintélyes számban és oly élénk érdeklődéssel vennének részt, mint a main, melyet most befeztünk. (Élénk éljenzés). — K. m. f.

Hitelesítésül :

Ghyczy Emil,

Eleőd Jósa,

Tisza Lajos, elnök.

Horváth Sándor, titkár.

L a p s z e m l e.

(P.) **Franciaország erdősegei.** Az „Oesterreichische Forstzeitung“ folyó évi 26. száma a franciaországi erdőkről statistikai adatokat közöl, ezekből átvesszük a következőket:

Franciaország erdősegeinek kiterjedése 9,185.310 *ha*, vagyis az ország összes területéhez viszonyítva (51—52 millió *ha*), annak 17⁰/₀-a, aránylag tehát nem sok, emeli azonban ezen százalékot az ország egyes részeiben található, sűrűen befásított mesgyék nagy száma. Így Bretagneban, Normandia egy részében és a határos nyugati megyékben a mezőgazdasági művelés alatt álló földek szélei mindenütt ily befásított mesgyékkel vannak szegélyezve, és miután itt a földbirtok igen apró részletekre van felosztva, e mesgyék igen sűrűn következnek egymásután, s a rajtok lévő fakészlet, a mely, minthogy a mesgyéken vastag méretű törzsek, különösen pedig sok tölgy található, igen tetemesnek mondható, még pedig annyira, hogy ezen, erdővel nem bíró, vagy erdőben szegény vidékek tüzi- és épületfa szükségletüket ezen mesgyék szolgáltatják.

Az erdőterületből 6,227.800 *ha* magánosok, 1,959.759 *ha* községek és 997.760 *ha* az állam tulajdonát képezi.

Az utolsó 50 év alatt a községi erdőbirtok kiterjedése apadt, az állam birtokában lévő erdő nagysága nagyban véve ugyanaz maradt, a magánosok erdeje azonban több mint háromszor oly nagy lett.

Az ez évi állami költségvetésben az állami erdők bevétele

35,085.600 frank, a kiadás pedig 16,234.200 frankkal szerepelt, a tiszta jövedelem tehát ezek szerint összesen 18,851.400 frank, a mely összegből egy *ha*-ra kerekszámban 19 frank esik. Ugy látszik azonban, hogy az ez évi bevétel túlmagasra volt előirányozva, mert a jövő évre szóló költségvetésben a bevétel már csak 26,187.200 frankkal, és a kiadás 14,267.100 frankkal irányoztatott elő.

(*Kon.*) **A francia dongák termeléséről.** A dongaáruk, mint általában ismeretes, a világkereskedelemben nagy jelenlőséggel bírnak, s minthogy az azok előállításánál követett eljárást csak kevesen ismerik, érdemesnek tartjuk Schultz erdőmérnöknek az „Oestr. Forstztg“ 40. és 41. számában e tárgyban közzétett cikkét kivonatosan reprodukálni.

Tudvalévő dolog, hogy Franciaország — mindamellett, hogy a méterrendszert megalkotta — a dongatermelésnél, műszaki szempontból még mindig a régi mértékhez ragaszkodik; a világpiaczen tehát ez árunál vele szemben csak úgy lehet versenyezni, ha a métermérték mellett tekintettel vagyunk a régi párisi mértékre is.

A szokásos dongaválasztékok a következők:

A dongák hossza		A dongák vastagsága		A dongák szélessége	
francia hüvelyk	cm	francia hüvelyk	cm	francia hüvelyk	cm
42	113·7	$\frac{6}{4}$	4·1	}	
42	113·7	$\frac{5}{4}$	3·4		
42	113·7	1	2·7		
42	113·7	$\frac{3}{4}$	2·0		
42	113·7	$\frac{1}{2}$	1·4		
36	97·5	$\frac{6}{4}$	4·1		
36	97·5	$\frac{5}{4}$	3·4		
36	97·5	1	2·7		
36	97·5	$\frac{3}{4}$	2·0		
36	97·5	$\frac{1}{2}$	1·4		
30	81·2	$\frac{6}{4}$	4·1		
30	81·2	$\frac{5}{4}$	3·4		
30	81·2	1	2·7		
30	81·2	$\frac{3}{4}$	2·0		
30	81·2	$\frac{1}{2}$	1·4		
24	64·9	$\frac{6}{4}$	4·1		
24	64·9	$\frac{5}{4}$	3·4		
24	64·9	1	2·7		
24	64·9	$\frac{3}{4}$	2·0		
24	64·9	$\frac{1}{2}$	1·4		
18	48·7	$\frac{6}{4}$	4·1		
18	48·7	$\frac{5}{4}$	3·4		
18	48·7	1	2·7		
18	48·7	$\frac{3}{4}$	2·0		
18	48·7	$\frac{1}{2}$	1·4		

A bécsi fakereskedő czégek Franciaország számára, eltekintve a különlegesektől, 75 különböző méretű dongaárut készítenek.

A mint az áru a rakodókra érkezik, kezdődik a „scartirozás“, vagyis az egyforma méretű dongákat ügyes és szakavatott egyének, az ugynevezett „scarteurök“ kiválogatják és a hibásakat kiselejtezik. A scarteurök ezen munkánál egy léczet használnak, melyen a különböző dongaválasztékok hossza van kitüntetve, azonkívül egy fogantyúval bíró kisebb mértéket, melyen ismét a különböző szélességi és vastagsági méretek vannak megjelölve. A scartirozás igen fontos és nagy gyakorlottságot feltételező munka.

Az áru „Monte vergine“-nek nevezetik akkor, a midőn az erdőből kikerül, és magában foglalja az összes vagy csupán a szokásos méretű dongákat, a különböző hossz-, szélességi- és vastagsági méretek szerint osztályozva.

A scartirozás folytán következő választékok keletkeznek:

1. „Merce in monte“, vagy „Monte-áru“; ezen elnevezéssel bír azon áru, mely a „monte vergine“-től csupán abban különbözik, hogy belőle a scarton (középes minőségű selejt) és a tűziscarton (rossz selejt) már kiválasztatott.

2. Jó selejt alatt (buono scarto, vagy röviden scart) azon dongák értetnek, melyek:

a) hibás kikészítés folytán egyenetlenségeket mutatnak a hossz, szélesség vagy vastagságban, még pedig úgy, hogy hosszban a különbözet nagyobb a középhossz $\frac{1}{10}$ -énél, és a vastagsági vagy szélességi különbözet nagyobb a középvastagság, illetve, közép szélesség egy negyedénél;

b) jégrepedéseket, vörös- vagy fekete sávokat mutatnak a donga egyik vagy másik oldalán;

c) benőtt kérget vagy ággöcsöket tartalmaznak, de ezek nem terjednek az egész dongavastagságra.

3. Scarton (középes minőségű selejt); ezen minőséghez tartoznak:

a) mindazon dongák, melyek a hossz irányában kétszer vagy többször vannak meghajlítva, vagy

b) melyek a szélesség irányában vannak meghajlítva, vagy csavarva, és ezen görbülés nagyobb a középvastagság $\frac{1}{4}$ -énél;

c) a rovarok által megfirt dongák, még pedig az esetben, ha 5 kisebb lyuknál, vagy 1 nagyobb lyuknál többet nem tartalmaznak. Azon dongák, melyeknél hosszas fekvés folytán a szijácsot támadták meg a rovarok, nem a középes minőségű, hanem a jó scarthoz tartoznak;

d) azon dongák, melyeknél jégrepedések, vörös- vagy fekete sávok találhatók s azok a donga egész vastagságán át terjednek, vagy annak mindkét oldalán láthatók;

e) dongák, melyeknél a benőtt kéreg azok egész vastagságán keresztül terjed;

f) azon dongák, melyeknek egész vastagságán át terjednek a benőtt ággöcsök, vagy ha ezek a dongák mindkét oldalán találtnak.

4. A rossz selejthez (tüziscarton) tartoznak mindazon dongák:

a) melyeken 5-nél több kisebb, vagy egynél több nagyobb rovarok által okozott lyuk található;

b) melyeknek felülete felénél nagyobb részén mutat vörös- vagy fekete sávokat s azok a donga egész vastagságán át terjednek;

c) melyek revések vagy korhadtak.

A dongák termelésénél, szállításánál, valamint nagyobb mennyiségekben való eladásánál szükséges számítás könnyítése céljából egységül a normal donga szolgál. A normal donga hossza $0.98 m = 36$ párisi hüvelyk, vastagsága $27 mm = 1$ párisi hüvelyk, és szélessége $108-162 mm = 4-6$ párisi hüvelyk.

A donga hosszát azon a helyen mérik, a hol az legrövidebb, a vastagság pedig szintén a donga egyik vagy másik végének legvékonyabb részén méretik.

Az átszámítás igen egyszerű, a mennyiben az egyes választékok hossza, vastagsága és szélessége, a normal donga hossza, vastagsága szélességére redukáltatik.

A termelésnél a munkásnak mindig arra kell törekednie, hogy minél hosszabb, vastagabb és szélesebb árut készítsen, mivel a kisebb méretű dongák, a kidolgozásnál előjövő behasadások folytán, a tönk végek és vastagabb ágakból, mint nemkülönben a nehezen hasadó tönkökből, amugy is elegendő mennyiségben kikerülnek.

Gyakorlott munkás már a kéreg külső kinézése után is megtudja ítélni, hogy a törzs miként fog hasadni, ennek megfelelőleg osztja be és fűrészeli fel tehát azt tönkökre.

Mint minden hasonló munkánál, ugy a dongatermelésnél is csoportokat képeznek a munkások; a munkabeosztás a rendszeren 11 főből álló csoportnál a következő: két munkás a döntéssel és a törzsek legalyazásával foglalkozik, kettő felfűrészeli azokat tönkökre, egy felhasogatja a tönköket durva hasítványokra, egy pedig e hasítványokból dongákat hasít, ketten a dongákat nagyjából kifaragják, ketten kisimitják azokat, és végül egy a szerszámokat élesíti, és egyuttal a szakács teendőit is végzi.

A munka folyama a következő: a mint a törzs ledöntetett és legalyaztatott, beosztatik a kívánt méreteknek megfelelő, vagy a törzs hasadékonysága által meghatározott hosszúságú tönkökre. A tönk ezután függélyesen bütűjére állittatik és beosztatik; e beosztásnál a legfiatalabb, fehér faréteg (szijács), minthogy dongára nem alkalmas, nem jön számba, a beosztás ennél fogva a tulajdonképeni fa

és a szijács közti határnál kezdődik. Ezt megelőzőleg azonban szükséges a tönköt jól megvizsgálni, hogy vajjon nincsen-e rajta már hasadás, mely esetleg a döntésnél vagy a felfűrészelésnél keletkezett, és ha van, akkor arra a beosztásnál szintén figyelemmel kell lenni. A tönk homloklapján a szijacs határvonalától kezdve befelé 6 párásí hüvelyknél valamivel nagyobb gyűrű jelöltetik ki, e gyűrű vastagsága tehát a donga szélességének felel meg. Ha a tönk oly vastag, hogy két vagy több ilyen gyűrű telik ki belőle, akkor megjegyztetik a tönk központja, és ettől kezdve történik a legelőnyösebb beosztás 2—6 hüvelyknyi szélességű gyűrűkre. Ezután következnek a dongák vastagságának megjelölése, tekintettel a termelni kívánt választék méreteire, vagy csupán a legelőnyösebb kihasználásra. A mint a beosztás megtörtént, a tönk egyelőre csak néhány részre hasíttatik fel, a melyekből ismét rendszeren a 4—4 dongát tartalmazó gyűrűk hasíttatnak ki, s csak ezek hasíttatnak fel a hasító vas segítségével dongákká.

Ez azért történik így, mivel különben, ha a tönkök rosszul hasadnak, csupán gyengébb méretű donga kerülne ki azokból, és nagy volna az apadék is.

Ezután a dongák kézi baltákkal megbárdoltatnak, mivel az egyes dongák, még pedig minden harmadik és ötödik, külső részükön vastagabbak; ugyanez alkalommal lehasíttatik a külső dongákról a szijács és kiegyenlítettnek az esetleges behasadások is, mire azután a dongának simitása és nyers áruvá való teljes kidolgozása következik.

Az így kikészített dongák azután méreteik szerint kalodákba rakatnak.

Igen jó hasadákonyságot feltételezve, a kettőnél több gyűrűt szolgáltatató vastagabb törzsek köbméterenként nagy átlagban 120 drb dongát adnak. 50 *cm* átmérőjű tönk egy gyűrűt ad 15—20 drb dongával; a 84 *cm* átmérőjű két gyűrűt, körülbelől 60—70 drb dongával; a 128 *cm* átmérőjű három gyűrűt, 110—120 darabbal; a 152 *cm* átmérőjű négy gyűrűt, 200—250 darabbal; a 186 *cm* átmérőjű öt gyűrűt, 320—380 darabbal; a 220 *cm* átmérőjű hat gyűrűt, körülbelől 500—550 drb dongával.

Az erdőknék dongára való becslése igen nehéz és nagy gyakorlatot igénylő munka, a mely gyakorlatot csak többszöri becslés és a becsléseknek a tényleges eredménnyel való összehasonlítása által lehet megszerezni.

A becsléseknél kivált arra kell ügyelni, hogy inkább kisebb mennyiségre becsüljünk, mivel a fának oly hibái is vannak, a melyeket a leggyakorlottabb szem sem képes észrevenni, ilyen például az, hogy gyakran a legszebb kinézésű törzsek is rosszul, vagy éppen nem hasadnak.

(*Lnk.*) **Néhány szó Szerbia erdészeti viszonyairól.** Az „Oesterreichische Forstzeitung“ idei október havi füzetében Szerbia erdészeti viszonyairól következőket olvassuk :

A jelen század elején Szerbia területének kétharmadrésze erdővel, még pedig nagyrészt értékes tölgyerdővel volt borítva; ma a királyság területének csak egy ötöde van beerdősülve.

A törökök kivonulása után az erdők nagy része népvagyonná tétetett s illetve az állam egy bizonyos részt lefoglalt, a többit pedig meghatározott csekély váltságdíj lefizetése mellett, bárki is birtokába vehette. Ennek természetes következménye az lett, hogy 20 esztendő alatt a legszebb tölgyerdők kipusztítottak, minekfolytán a faarak gyorsan felszöktek, az éghajlati viszonyok megváltoztak s e mellett az árvizek s a legelők értékének jelentékeny megapadása sújtja az erdeitől megfosztott vidékek lakóit.

A kormány látva az erdőpusztítás szomorú következményeit, 5 évvel ezelőtt törvény és rendeletek által szigorúan megtiltotta a további rendszertelen kihasználást s a még meglévő erdők fentartását elrendelte. Ezen törvény értelmében a nép tulajdonát képező erdők, az állam és a községek között osztandók fel.

A meglévő erdők nagy része bükkös, tölgygyel, dióval, továbbá jegenye- és luczfenyővel csak kisebb területek vannak beerdősülve.

Tutajozható folyókban az ország meglehetősen gazdag, csakhogy ezek még nincsenek szállításra berendezve.

Szerbia épületfaszükségletének háromnegyed részét az Osztrák-Magyar Monarchiából s Boszniából szerzi be.

(*J. L—a.*) **Az Egyesült Államok déli részeinek erdei.** Az utolsó hat év óta a kereskedők és tőkepenzések figyelmét kivált a déli államok erdőségei vonták magukra. Uj-Orleansnak két kiállításán ezen államok erdészeti csoportja messzire tulszárnyalta az amerikai Unio többi államai által kiállított erdészeti tárgyakat. Hosszu ideje már annak, hogy ez utóbbi országok erdősült területei gyümölcsöző elhelyezést nyújtanak az amerikai és európai tőkének. Körülbelől tíz év előtt azonban Cincinnati és a Délnyugot több városának butorgyárosai, továbbá a kocsi- és waggongyártók új műszerfa-piaczok fölkeresése céljából ügynököket küldtek délre, miután e részbeni szükségleteiket Ohio és Indiána államok erdei fedezni többé képesek nem voltak.

Egy külön e célra kiküldött erdészeti bizottság jelentéséből kitünik, hogy az amerikai Unio északi államainak fele része csak gyengén erdősült, s hogy a műfa ott sokkal kisebb arányban fordul elő, mint Európa államainak legtöbb részében. Kimutatja továbbá a jelentés azt is, hogy Michigan és Wisconsin államok erdei — innét látják el magokat az északi államok épületfával — csakhamar ki fognak merülni s csak néhány rövid évig képesek még a szükségletet

ellátni. Ez az időköz az északi részek leggazdagabb fehér fenyveseiben (White pine) dühöngő gyakori erdőégések folytán még inkább kisebbé válik.

1880 körül vetették először Michigan és Minnesota favágói pillantásaikat délre. Mindenek felett Arkansasnak dus sárga fenyvesei (yellow pine) ragadták őket csodálkozásra. Talán soha sem fog senki oly biztos és jövedelmező elhelyezéseket tehetni, mint Chicago, Pennsylvania és Michigan ama tőkepénzesei, kik Luisiana és Michiganban létesítettek üzleteket. 1882-ben tapasztalt ügynököket küldtek a helyszínére, hogy tudomást szerezhessenek magoknak ez országok sárga fenyőinek értékéről. Ügynökeik a reájok bizott feladatnak az aprólékossáig megfelelni igyekeztek, s a főnökeikhez beadott jelentések a legbiztatóbb ígéretekert tartalmazták. Kinyilatkoztatták, hogy a déli államok sárga fenyője a világ legjobb épületi fáját szolgáltatja; hogy az csaknem mindennemű szükségletre fölhasználható; hogy Luisiána és Missisipiben millió acrenyi *) területeket foglalnak el s hogy avételár nevetségesen alacsony. Chicago és Michigan tőkepénzesei tehát elhatározták e vidékeken üzérkedni s megbizottjaik elárasztották s kikeresték a legkitünőbb erdőket. Legelőször is az államnak Luisiániában levő erdeit kezdték megvenni, s 1882-től 1886-ig 1,153.260 acret vettek a kormánytól és közel 350.000 acret magán birtokosoktól, 1 dollár 25 centért, vagy minden költséget beszámítva 1 dollár 50 centért acreját (2.₅₅—3.₁₀ forint). Potom 2,500.000 dollárért kezeikbe került Luisiana erdeinek színe-java; övék lett ezen államban az állami erdők fele, vagyis Luisiána összes sárga fenyveserdeinek egy harmada. Az idő meg fogja mutatni, hogy e tőkeelhelyezés kitünő volt.

A kérdésben forgó 1,503.000 acre, acreként 10.000 köbláb (1 amerikai köbláb = 0.028 m^3) hasznofát termelhet. 1000 köbláb ára a fűrészen 7 dollár, vagyis 2,500.000 befektetési tőkének 105,200.000 dollár érték felel meg. Ezen erdőkből azonban még keveset használtak ki s keveset adtak el. A birtokosok az árak emelkedését s azt az időt várják, midőn a déli erdők a fogyasztás fedezésére okvetlenül szükségesek lesznek. Missisipi államban ugyanezt az eljárást követték; itt hasonlóan óriási erdőterületeket — 1,850.000 acret — vásároltak, nevezetesen a Yaroo völgy gumifa (gum tree) erdeiben és a déli fenyvesekben.

A déli tájak a civilizált világ legdusabban erdőszült része, kivéve talán Canadának néhány eddig még ki nem használt részét.

Az alábbi táblázat mutatja a legdélibb államok erdőszült területeinek kiterjedését.

*) 1 acre = 0.4 ha = 0.7 hold.

Az állam neve	Erdősült terület (acrekban)	Az állam össz-területéhez képest száza- lékban
Alabama	20,630.963	56.0
Arkansas	19,890.579	51.4
Florida	19,204.775	60.0
Georgia	22,858.525	54.6
Kentucky	14,862.205	48.9
Luisiana	17,664.543	56.9
Missisipi	19,900.492	60.6
Északi Karolina	20,857.499	60.8
Déli Karolina	13,202.156	53.2
Tennessee	10,771.396	55.0
Texas	46,960.123	41.0
Virginia	12,134.355	45.7

összesen 238,937.611 átlag 50.3^o

Ezen államok területének tehát több mint a fele, 50.3^o-a, van erdővel borítva. Az Unio többi (északi és észak-nyugoti) államai a következő arányt mutatják:

Massachusetts	25.8 ^o / _o
Pensylvánia	31.9 "
Ohio	26.2 "
Michigan	30.7 "
Kansas	9.2 "
New-York	25.2 "
Minnesota	18.4 "
Jowa	13.4 "
Nebraska	9.2 "
California	4.0 "

Vagyis a fentebb felsorolt államok erdei nem erdősült területekkel szemben közel ugyanazt az arányt mutatják, mint Európának egyes államai, s köztük még a legerdősőbb Michigan sem éri utól a déli államok erdőben relative legszegényebb államát, Texast.

A déli államokban egy acre erdőnek átlag-árai a következők:

Alabama	4.25	dollár,
Arkansas	3.95	"
Florida	3.10	"
Georgia	5.36	"
Luisiána	3.90	"
Missisipi	4.05	"
Északi Karolina	5.60	"
Déli Karolina	4.40	"
Tennessee	4.25	"
Texas	7.30	"

átlagban 4.85 dollár.

Legkevesebb erdővel bír délen Texas, s az erdő acrejének ára itt magasabb is, mint a többi államokban. A dél kiválóan előnyös helyet foglal el állabalkotó fának különfélesége folytán, mely alkalmassá teszi őket mindennemű szükséglet kielégítésére. Kitünő fával bír faragási, hajóépítési, középítési czélokra, asztalos- és kádár-munkára, fonásra, kocsik és waggonok gyártására.

Fő fanemei a sárga fenyő (yellow pine), a cyprusok, a gumi fa (gum tree), vörös tölgy, fehér tölgy, a *quercus oblongifolia*, *quercus virens*, *populus monilifera*, *juglans nigra* stb.

Az átlag hozamot acrenként a sárga fenyőnél 4800, a cyprusoknál 10.500, a tölgnél pedig 8000 amerikai köblábbal veszik fel.

A már említett erdészeti bizottság Dél-Alabama, Arkansas, Florida, Georgia, Luisiana, Missisipi, északi Karolina, déli Karolina és Texas államok rövid tűjű fenyvesei hasznofájának köbtartalmát ezer köblábban kifejezve 95,808.000-re, a hosszú tűjű fenyvesekét pedig 117,119.000, összesen 212,927.000-re teszik.

Meg kell jegyezni, hogy azon nagy kiterjedésű erdőterületek fája, melyekben gyantanyerést gyakoroltak, kitünő minőséget mutat. Ezen országok összes fenyveseinek fatermését bizvást lehet 300 milliárd köblábra becsülni, értéke pedig 2 milliárd és 100 millió dollárra vehető. A cyprusok 75 milliárd köblábat adnak, a többi erdők hasznofája 825 milliárd köbláb, vagyis az összes erdők fatömege 900 milliárd köbláb, oly óriási mennyiség, mely — ha fapazarlás nem fordulna elő — az egész Unio faszükségletét egy századig kielégíteni képes volna.

Vegyük szemügyre ezen erdők állabalkotó fanemeit.

Első helyen említendő a sárga fenyő (yellow pine), mely a déli erdők legbecsesebb fáját szolgáltatja, s egyszersmind leginkább van elterjedve. Három válfaját különböztetik meg, ugymint: long leafed (hosszu levelű) *Pinus australis* Mich.; short leafed (rövid levelű) *Pinus mitis* Mich.; és a loblolly (*Pinus ponderosa* Dougl.).

A *Pinus australis* 70—75 láb magasságot ér el, de kedvező viszonyok között méretei óriásiak, egyes egyedei 150 láb magasra is nőnek. A *Pinus mitis* a sárga fenyvesek északi övében lép fel, 75 lábnyi magas törzszsel, délen kétszer ekkorára fejlődik. A *Pinus ponderosa* a száraz és homokos területeket foglalja el, s néhány államban a *Pinus australis* után a legelterjedtebb fanem.

Jóllehet Uj-Angliában is és a középén fekvő s az Atlanti oceán-nal határos államokban is találni sárga fenyő állabokat, ezen fanem rengeteg erdei északi Karolinában kezdődnek és egészen Texasig terjednek el. A fenyő régiója mintegy 100—150 mértföldnyi távolságra a tengerpartoktól a belső területeket foglalja el. Floridának déli része

igen kevésbé van erdősülve, erdei általában már meglehetősen ki vannak használva. Gyönyörű és igen sűrű fenyvesekkel bir Alabama déli részének fele és déli Missisipi egy harmada. A fenyvesek Luisiánában két széles szalagot képeznek; az egyik Florida kerületben Pontchartrain tó nyugoti részén, a másik Missisipitől délnyugotra a mexikói öböltől Arkansas határáig terjed, s ezen állam déli részének felét borítja el. Texasban a sárga fenyvesek a Sabina folyó mentén mintegy 120 mértföldnyi hosszban terjednek el; az erdőségek szélessége itt 20—100 mértföld között változik.

A sárga fenyő fája az Unio államaiban igen kiterjedt használatnak örvend. Összes építési fájokat ezen fenyő szolgáltatja; a hajógyártók is igen bőven alkalmazzák. De nemcsak fájánál fogva értékes a sárga fenyő a hajóépítészetben, hanem gyantája miatt is, s az Egyesült Államok e részbeni szükségletét majdnem kizárólag ez szolgáltatja; e mellett a gyanta fontos kiviteli czikket képez. A vasutak kezelési épületeiket és waggonjaikat nagy részben a sárga fenyőből készítik. Ezen fa utáni kereslet úgy a helyi szükséglet fedezésére, mint kivitel czéljából napról-napra oly mértékben emelkedik, hogy a jövődöbeli szükségletet még megközelítőleg sem lehet számokban kifejezni. Az északi államok fehér fenyő állabai ki vannak már pusztítva, délnyugoti hegységeinek nagy fensíkjai csak értéktelen fanemekkel birnak, s minthogy Missisipi és Missouri prairijeit igen sűrű lakossággal birnak, a sárga fenyő az itteni piacok főhaszonfájává fog hova tovább válni.

Padolatokra jelenleg előszeretettel a sárga fenyő fáját használják s a belőle készült parquettek tartósságuknál fogva óriási keresletnek örvendenek. A parquet-kereskedés gócpontja Chicago, honnét ez áruval a körülfekvő városok és államok elárasztatnak. Kitünő tulajdonságainál fogva nagyban szállítják a sárga fenyőt azon tájakra is, melyek fehér fenyőben (*Pinus flexilis* és *Pinus strobus*) bővelkednek.

A duluthi (Minnesota) új elevátor csaknem kizárólag sárga fenyőből épült; a hozzá való fát Missisipi és Luisiána államokból mintegy 1200 mértföldnyi távoból szállították. Chicagónak, a világ legfontosabb fakereskedelmi piacának legnagyobb raktárai mind sárga fenyőből készítvék, minthogy fáját a legkiválóbb épületfának tartják.

A cyprusok a Dél államaiban majdnem mindenütt előfordulnak. Gyönyörű állabokat alkot Atchafalaya folyó és délnyugoti Texas mocsaras tájain Beaumont és Orange mellett. A Missisipi mentén, torkolatától egész az Arkansas folyóval összefolyásáig, a mezőgazdasági művelés alatt álló területek szomszédságában, valamint Alabama déli részein és Floridában igen gyakran lépnek föl. Midőn a beaumonti és az orangei fűrészek először kezdték a cyprusokat földolgozni, az utánok való kereslet igen csekély volt, de mióta a fűrészanyag termelést megnégyszereztek, az összes fölmetszett anyag rohamosan kel.

Az északi piacokra csak a legujabb időben hozzák, de már ott is kedvelni kezdik. Az építészetnél sok mindenféle alkalmazást nyert a cyprus; a télen döntött fából készült zszindelyfedél negyven éven át is eltart. Téglából épített házakban igen kedvelik deszkáit; esőnek kitett helyeken a belőle készült ablakkeretek és ajtóbélesek igen tartósak. Az asztalosok a mahagóni butor vázául szeretik fölhasználni. A hajóépítészetnél is gyakori alkalmazást lel. A nagyobb példányokat gyakran kivájják s csónakokat készítenek belőlök, melyek között 30 láb hosszú s 5 láb szélesek is találunk. A cyprusok — kivált a vörös válfaj — a vízvezetékhez kitűnő csöveket szolgáltatnak, s a vízépítészetben gátak és vztartóknál rendkívüli tartósságuknál fogva igen kedveltek. A mocsarakban gyakran találunk cyprus törzsekre és pilótákra, melyek évszázadok óta lehetnek már vízzel borítva, de teljesen épek maradtak s szerkezetük hiányt nem szenvedett. Vasuti ászokfára nemkülönbön alkalmasak. A Lehigh völgyi vasutársaság évente 75.000 ászokfát használ föl e fanemből s a nyert eredményekkel teljesen meg van elégedve. Belőle készült ászokfát és gerendákat igen sokat visznek ki Cuba szigetére, továbbá Francia- és Angolországba.

A sweet gum (*Liquidambar styraciflua*) fáját nem rég óta kezdik fölhasználni; a butorgyárosok kedvelik, bár értékével eddig még nincsenek teljesen tisztában. Ezen fanem délen elterjedt, kivált gyakori a Yaroo völgyében, Luisiána és Arkansas államokban, hol rendkívüli méreteket ér el. E három állam területén mintegy 9 millió acret foglal el, acreként 6000 köbláb fatömeggel. Igen szép, erőteljes fanem, 90 láb magasra is nő és sok haszonfát szolgáltat. Igen szép butorok készülnek belőle; fényezve selyem fénye igen kellemes benyomást tesz, s messzire elhagyja a fekete dió színét. Nagy hibája azonban, hogy könnyen vetemedik, melyen eddig segíteni nem tudnak. Fő kereskedelmi helye Cincinnati s itt is leginkább asztalosfának használják föl. Ha főntebb említett hiányának elejét fogják venni tudni, akkor ez lesz azon fanem, mely a butorgyártásban a már pusztulóban levő fekete dió fáját pótolni fogja. Ennek reményében angol tőkepenzesekből egy társaság alakult, mely Missisipi államban 1,500.000 acrenyi sweet gum erdőt vett s azt értékesíteni szándékozik.

A délnek fontosabb s haszonfát szolgáltató fanemei a fehér tölgy, melyből majdnem kizárólag csak dongát készítenek. Uj-Orleánsból évenként millió számra viszik ki Európába a belőle készült dongákat. A fehér ákácznak a fája igen tömött, a korhadásnak rendkívül ellent áll. Angliában butorfának igen kedvelik. A fekete dió kitűnő butorfát szolgáltat, elszórva az egész délen található. Legterjedelmesebb állabokat Arkansas és Tennesseeben alkot, de rövid idő multán a cincinnatii butorgyárosok ügynökei ezeket is ki fogják pusztítani. Igen értékes fanem, mely kitűnő gyümölcsöt is szolgáltat;

értéke mennyiségének csökkenésével folyton emelkedik. Texasban tenyésztésével is foglalkoznak.

A *quercus virens*, vízben el nem pusztuló fanem, minek folytán s hajóépítészetben becse igen nagy. Általában igen ritkán fordul már elő, legtöbb van még belőle Floridában és Luisiánában. Ezen államokban a kormány nagy területeket tilalom alá helyezett, hogy innét lássa el hajógyárainak szükségletét. A *cotton wood* (*populus monilifera*) a fehér fenyőt helyettesíti a doboz és csomagoló ládák készítésénél. Ez utóbbi czélokra óriási mérvben használják fel, de a helyi szükségletet még teljesen kielégíteni képes. A Missisipi mentén mindenütt bőven található. A nyárfa nagy mennyiségben fordul elő Kentucky és Tennessee államokban, kivált olcsó bútort készítenek belőle. Gyakori a köris, melyet a kocsigyártók igen keresnek, használják ezen kívül a hajóépítészet és a butorgyártásnál is. A *hyckory* (*Carya alba*) és kocsigyártásra igen alkalmas, a magnoliából szekrényeket készítenek, gyakori a juhar és a bükk, az előbbiből előszeretettel gyaluházakat készítenek.

Az említett fanemeken kívül még sok mással is bír a Dél, s általában a fajok változatosságában sokkal gazdagabb az Északnál.

A Délen eszközölt nagy erdővásárlások daczára, a haszonfa termelés maximumának föltételei még nem érték el tetőpontjukat, mindig új és új vállalatok támadnak, s a fakereskedelem és faipar állandóan emelkedik. Fontosságát tanúsítják az alábbi adatok. A Dél államaiban faiparral foglalkozik összesen 8082 telep, 33 millió 300 ezer dollár alaptőkével. Az alkalmazott munkások száma 49.000, s a termelt faanyag értéke 76 millió dollárt képvisel. Szép hozam mindenestre, hanem kevés ahhoz képest, a mit a Dél a jövő évtized alatt termelni fog.

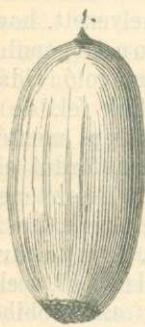
Hány makk fér el egy hektoliterben?

Irta: Lonkay Antal, m. kir. faraktártiszt.

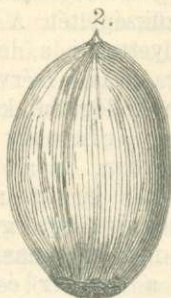
E lapok legutóbbi füzetében Illés Nándor főerdőtanácsos ur a hazai tölgyfajok makkjának megkülönböztető jegyeiről szólva, ez irányban évek óta folytatott megfigyeléseinek továbbfolytatására hívja fel a szakközönséget.

Én ezzel kapcsolatban egy egészen más irányu vizsgálódásra hívom fel e lapok tisztelt olvasóinak figyelmét, melyet Illés Nándor főerdőtanácsos ur felszólítására Mauka Károly

horvátországi kir. erdész foganatosított, hat különböző nagyságu kocsántalan tölgyekkel. Meg akarta tudni, hogy a különböző nagyságu makkokból hány szem megy be egy hecto-

9265.

11040.

18640.

28270.

65,280.

27650.

55,780.

62,450.

literbe s eredményül azokat a számokat nyerte, melyek az itt természetes nagyságban bemutatott 6-féle makk alá vannak jegyezve.

Ez a hat rajz és hat számadat érdekes adatot képez arra nézve, hogy a különböző nagyságu és alaku makkok miként helyezkednek el az ürmértékben. Gyakorlati értékkel azonban még nem birnak, mert

biztos következtetést nem vonhatunk belőlük arra nézve, hogy, ha a különböző alaku és nagyságu makkokat összekeverjük, hány szem fér el egy hektoliterben. A 2. számú makk már szembecslés szerint is nagyobb köbtartalmu, mint

az 1. alatti, de alakjánál fogva jobban kitölti az ürt, tömöbben helyezkedik el, s mint az aláirt szám is mutatja, 1775 szemmel több fér el belőle egy hektoliterben, mint az első makkból. Hogy hány szem férne el egy hektoliterben,

ha az 1. és 2. számú makkot, vagy a 3-dikat és 4-diket is egyenlő vagy különböző arányokban összekevernők, vagy bármely más tetszés szerinti combinatiót vennénk fel, ezen adatokból nem állapíthatjuk meg.

Illés főerdőtanácsos urnak a „Futóhomok megkötése, befásítása és használata“ czimű műve szerint egy hektoliterben átlag 16—19.000 szem tölgymakk fér el, s ha a leggyakrabban előforduló 1., 2., 3., 4. és 6. számú makkok hektoliterenkénti szemmennyiségeiből átlagot képezünk, eredményül 18.969-et nyerünk. Papiron ugyan az átlagot nem határozhatjuk meg, mert ha az ötféle makkot egyenlő arányban keverjük össze, bizonyosan más eredményt kapunk, de a papiron kiszámított átlag is bizonyítja, hogy a fentemlített műben közölt átlagadat bizonyos körülmények között megfelelő. De miért számítsunk mi átlagokkal, ha kísérletezés útján lehetőleg pontos adatokhoz juthatunk.

A makkok kifejlődésére befolyással bír a termőhely, az éghajlat, az időjárás s továbbá az a körülmény, hogy a makktermés teljes-e vagy csak szórványos. Egy és ugyanazon területen, de ugyanazon fán is különböző alaku és nagyságu makkok teremnek, s nem csekély fontosságú körülmény az, ha az erdőtenyésztő már szembecslés útján is képes meghatározni, hogy makkészletéből egy hektoliterben körülbelől hány szem fér el s ha tájékozni képes magát az iránt, vajjon elegendő makkészlettel rendelkezik-e vagy pedig még többet kell szednie. Ezért igen hasznos dolog volna, ha tisztelt szaktársaink közül valaki a különböző alaku és nagyságu makkokat bizonyos arányokban összekeverve, a hektoliterenkénti makkmennyiségeket meghatározná. Az ilyen adatokból az erdőtenyésztő, ha jól emlékezetébe vési az egyes keverékekben előforduló makkok nagyságát, készletének szemmennyiségét szembecslés útján is könnyen és elég pontosan meghatározhatja.

A nagyobb pontosság kedvéért kívánatos volna azonban, hogy ne csak egy-két liternyi szem-mennyiségből vonassanak le a következtetések az egész hektoliter átlagos szem-mennyiségére, hanem minél nagyobb mennyiség, például egy fél hektoliter vétessék alapul. A hektoliterenkénti szem-mennyiség meghatározása után, a keveréket képező különböző alaku és nagyságu makkok keverési aránya szemmennyiség és irtartalom szerint följegyzendő s az egyes fajta makkokból minta választandó ki azon czélból, hogy azok rajza természetes nagyságban elkészíttessék. Ha ezen egyszerű kísérlet végrehajtója a rajz elkészítésére nem volna hajlandó, sziveskedjék adatait a minta makkokkal az országos erdészeti egyesülethez beküldeni.

Az Orsz. Erdészeti Egyesület jubiláris közgyűlése 1886-ban.

Jubiláltunk!

Háromszoros ünnepet ültünk! Huszonöt éves pályafutását fejezte be a jelen hónappal szaklapunk, az „Erdészeti Lapok“, miután 1861. december havában látott napvilágot annak első, 1862. évi januáriusi füzetete. *)

Husz éve annak, hogy egyesületünk Orsz. Erdészeti Egyesület név alatt 1866. december 9. napján megalakult.

Első közgyűlésünket tartottuk meg saját házunkban. Házi urrá lettünk Budapesten. Ez pedig valami. Ezzel nem minden egyesület dicsekedhetik.

*) Érdekes és fontos irodalomtörténeti okmánynak tartom az első előfizetési felhívást az »E.-L.«-ra, s azt hiszem alig van még valaki birtokában. Miután én két ily példánnyal rendelkezem, egyet egyesületünk számára engedek át azon kérelemmel, hogy e lapok hasábjain annak másolatát közöltetné. Illés.

Tekintsünk vissza multunkra. Mi volt a magyar erdészet 25 év előtt?

Semmi

Voltak ugyan magyar erdők, de azok sorsát idegen nép intézte. A hatalom emberei tagadták annak lehetőségét, hogy az erdőkezeléshez magyar ember is értsen, hogy arról magyar nyelven beszélni, írni lehessen. Ennek azután meg is volt az a következménye, hogy a magyar földbirtokos nem sokat tartott erdejéről s legtöbbször becsülte annak használatából a legelőt, a makkot, meg a gubicsot.

Ha ily szomorúan állott is a magyar erdészet sorsa, még is léteztek már magyar erdészek is. Hogy is lehetett volna az, hogy a magyar földművelés ezen fontos ága nem talált volna saját nemzete gyermekei között művelőkre; hogy a magasztos, a nagyszerű, a szép erdő nem vonzott volna magához magyart! Igen is, léteztek magyar erdészek, m. p. olyanok, kiknek kebelét lángoló hazaszeretet tölté be, s ezek igen helyesen első feladatuknak azt tartották, hogy meg kell mutatni, miszerint az erdőről s annak gazdasági kezeléséről magyar nyelven beszélni, írni lehet, és hogy a magyar földbirtokos, ha nemzete édes nyelvén szólának hozzá, megérti a beszédet és nem csak érdeklődni fog erdejeért, hanem tenni is.

Ez a meggyőződés volt szülője egy negyed század előtt az „Erdészeti Lapoknak“; ez hozta létre az Orsz. Erdészeti Egyesületet; a magyar földbirtokos osztály pedig megértette az erdészek nyelvét, hozzájárult alapítványával egyesületünk vagyoni erősödéséhez, a törvényhozás meghozta az erdőtörvényt, a kormány végrehajtotta azt s ime mostanában kinek jutna eszébe kérdést tenni az iránt, hogy létezik-e magyar erdészet?!

Nemcsak létezik, de versenyre áll ki bátran Európa többi országainak erdészetével.

A multaknak emléke, a diadalmas küzdelem üdvös eredményeinek tudata s ez a büszke önértet hoztak össze f. é. december havának 12-én annyi erdészt az Orsz. Erdészeti Egyesület székházába, hogy a nagyterem alig bírta azokat foglalni magába.

Ünnep volt e nap nekünk magyar erdészeknek, mely után az öregebbek, a lefolyt küzdelmekben résztvetteknek szive sóvárogva várt annyi éven át, s a melyre örömmel és büszkén fog visszaemlékezni a jelen volt fiatalabb nemzedék.

Az egyesület székháza az Alkotmány- és a Honvéd-utca sarkán áll a Lipótvárosban, az Uj-Épületen tul. Most még azt lehet mondani: távol van a város szivétől; de ha felépül az Országháza, eltakarodik az Uj-Épület: palotasorok fogják körülvenni, s a főváros legélénkebb, legjelentékenyebb pontjainak egyike lesz a vidék, a hol áll.

Az épület három emeletes, csinosan és sajátyszerű stylusban épült palota, melynek már külseje elárulja hivatását. Kapuja felett Diana és a favágó szobra jelképezik a munkát s a testet és lelket edző vadászatot, melyekből bár mindig bőven jutna osztályrészül az utóbbi a jó erdésznek az előbbi fáradalmi után.

A második emeleten vannak az egyesület helyiségei: középben a közgyűlési terem, balra a kisterem a választmányi ülések számára és mellette az elnöki szoba, jobbra a szakbeli alelnöknek és a titkári hivatalnak 3 szobája. A termek, a szobák egyszerűen, nemesen vannak diszitve és berendezve, s majd ha egyszer jeleseink arczképei fogják a falakat borítani, szakunknak méltó pantheonja leend.

Százhuszat meghaladó férfiuból álló diszes társaság jelent meg a közgyűlési teremben e hó 12-én s nem volt senki, a ki örömmel nem szemlélte volna a szép termeket s szivében hálával nem lett volna eltelve azok iránt, a kik azok létrehozá-

sán oly fáradhatlanul és oly célirányosan buzgólkodának: a kik adakoztak, alapítottak, gyűjtöttek s az építkezést vezették.

A kegyelet adójának lerovására való pillanat volt ez. Föl is lett használva.

Mielőtt a közgyűlés megnyilt volna, az „Erdészeti Lapok“ szerkesztőjének szobájában a kir. erdőfelügyelők szép számu csoportja jelent meg, s a szerkesztőt egy küldöttség meghíván, Illés Nándor m. kir. főerdőtanácsos következő beszédet intézte hozzá:

„Kedves Barátom!

A kir. erdőfelügyelői intézmény legkésőbbi szülőtte a magyar erdőszetnek. Midőn a magyar törvényhozás létrehozására megadta szavazatát, különös gondoskodásáról tett bizonyosságot, mert törvényeink között alig találhatjuk párját oly intézkedésnek, a mely valamely speciális törvény végrehajtására külön személyzetről gondoskodnék. Nem könnyen ment az, ily mindnyájunk által jónak ismert intézmény létesítését elérni. Hosszas küzdelem által lehetett azt csak foganatosítani s ezen küzdelemből neked, mint az „Erdészeti Lapok“ szerkesztőjének is jó rész jutott ki.

Nem volt azonban elegendő a törvényt elnyerni; végre is kellett azt hajtani, be kellett azt vezetni az életbe. Hogy ez úgy történt, a mint működni látjuk, azt tapintatos és bölcs vezetésednek köszönhetjük. A nemzetnek, a törvényhozásnak az erdőszet ügye számára megnyerése, valamint a törvény czélszerű foganatosításaért folytatott küzdelem leghatósabb eszköze a toll volt, melyet úgy mint az „Erdészeti Lapok“ szerkesztője, mint állami hivatalnok egyiránt kitünő ügyességgel kezelél. Ezen tollat megörökíteni kívántuk mi, az előtted megjelent kir. erdőfelügyelő testület képviselőjében, a melynek létrehozása, valamint szervezése legsajátosabb érdemed. Ennek

okából nyujtom át most neked ezen tollat azon kéréssel, hogy azt őszinte tiszteletünk, barátságunk, ragaszkodásunk és írói érdemed elismerése jeléül elfogadni sziveskedjél s azon óhaj-tással, hogy azt számos évig erdészetünk javára és dicsősé-gére az eddig tapasztalt módon használjad“.

Bedő őszinte köszönettel fogadta az ajándékot s körül-belől következőleg válaszolt:

„*Kedves Barátim!*

Azt, a mit szakunk érdekében tettem, tennem kellett a szakunk iránti ügybuzgalom és lelkesedés hatása folytán, a mely táplálékát leginkább azon körülményben találta, hogy szaktársaim inteniómat megérteni, s engem a küzdelemben mindenkor támogatni, velem a sikra kiszállani mindenkor készek valának. Ezen buzgalom, ezen lelkesedés ma csak ugy lángol keblemben, mint lángolt fiatal koromban, mikor pályánkra lép-tem és annak érdekeiért küzdeni kezdettem. Köszönöm szives megemlékezéseket s legyetek meggyőződve, hogy e tollat látva, uj erőt fogok érezni magamban a további küzdelemre azon nehéz pályán, a melyre a sors állított“.

A toll aranyból készült s ludtoll alakú, szárnyán ezüst-ből tölgy ágacska látható makkokkal. Szárán következő felirat olvasható:

Bedő Albertnek. Az „Erdészeti Lapok“ szerkesztőjé-nek. A kir. erdőfelügyelőség tagjai 1886. december 12.

Nem sokára azután, hogy ezek megtörténtek, kezdetét vette a közgyűlés. Nem szándékozom annak részletes leírását adni; részletesebben és pontosabban megtalálja azt a t. olvasó a közgyűlés jegyzőkönyvében. Inkább feladatomnak tartom fog-lalkozni az általános benyomásokkal és azon dolgok előadásá-val, melyekről a jegyzőkönyvek nem szoktak megemlékezni.

Ismert dolog az, hogy a tavalyi közgyűlés alkalmával többen azon óhajtásukat fejezték ki, hogy a jubiláris ünnepély nagyobb diszszel ünnepeltessék meg és Rucska Tivadar kir. főerdőfelügyelő indítványára tanácskozás tartatott, a mely a jelzett célra bizottságot küldött ki, felhatalmazván azt a teendőkre nézve. A bizottság a *nervum rerum gerendarum* beszerzésére gyűjtést indított meg és sokat tanácskozott a felett, hogy mi módon tehetne legjobban eleget a ráruházott megbízásnak. Kezdetben az volt a terv, hogy az egyesületnek létrehozása és megerősbbödése körül legtöbb érdemet szerzett férfiak arczképei festessenek le a közgyűlési terem számára. Később azon nézet nyert többséget, hogy az eddigi példák után indulva, humanus alapítvány tétessék. Hogy a bizottság ezen elhatározásával a szeget fején találta, semmi sem bizonyítja jobban, mint a gyűjtés eredménye. A bizottság elnöke — Rónai Antal m. k. főerdőtanácsos — majdnem 12.000 frtról szóló alapítványi tőkét jelenthetett be, s az még a közgyűlésen magán kikerekedett a nevezett összegre.

Az alapítvány célja, a mint az a jegyzőkönyvből látható, oly szülők jól tanuló gyermekei számára is lehetővé tenni az erdészeti szakban való kiképzést, a kik különben szegénységüknél fogva valamely állami ösztöndíj elnyerésének reménye fejében az akadémiára nem mehetnének. Az alapítvány két e célra szolgáló ösztöndíj adományozását teszi lehetővé.

Kivánható ennél diszesebb megünneplése 25 éves működésünknek!?

Az „igen“ fényes betűkkel odairva ott ragyogott a jelenlevők arczán; de senki sem adott oly élénk kifejezést örömeinek nagyérdemű elnökünknel. „Ezen pénzszegény időben, ily szerény körben, oly szép összeget, ily rövid idő alatt össze-

hozni: nagy lelkesedésre, nagy erőre, nagy összetartásra vall; dicsőségére válik a magyar erdészeknek.“

Szép szavak! Jól esnek, mert igazak, mert szivből jöttek.

Sok érdemei vannak elnökünknek; szigorú, józan gondolkozása és törhetlen erélye, sokat használt már egyesületünknek, és az összes magyar erdészek hódolatát vivta ki; de az ily szavak szeretetet ébresztenek.

Az alapítvány egyesületünk egyik legkiválóbb és érdekekben leggazdagabb férfiának nevére lett keresztelve: Bedő-alap. Bedő érdemeit taglalni fölöslegesnek tartom: egyrészt általánosan ismeretesek azok, másrészt pedig az nem ide, hanem a magyar erdészet történetének lapjaira tartozik.

Azt azonban még is kiemelendőnek tartom, hogy valami az erdészek közül Divald volt az, ki a „magyarnak“ nevezett Erdészeti Egyesületet összerombolta és a mostani Orsz. Erdészeti Egyesület létrejövetelét előkészítette; Wagner az irodalmat megalapította: úgy ismét Bedő volt az, a ki azt felépítette, vagyonilag megerősítette és fejlesztette. Ezen három erdész, gróf Keglevich Béla és gróf Tisza Lajos erdőbirtokosok pedig, mint elnökök, azok, kiknek a magyar erdészet mai napig a legtöbb hálával tartozik.

Ezen tények igazsága igazolja az alapítvány nevének megválasztását. Valóban semmi sem örökítheti meg jeleseink nevét jobban a jótékony alapítványoknál!

Messze tértem el sajátképeni feladatomtól, a közgyűlés történetének leírásától. A szives olvasó azonban elnéző lesz irántam, ha meggondolja, hogy oly dolgokról emlékezem meg, a melyek mindnyájunkat érdekelnek s mint ilyenek, soha sem lehetnek fölöslegesek, unalmasak.

A közgyűlés hosszantartott ugyan, de annyi fontos és érdekes tárgya volt, hogy észre se vettük az idő rohanását.

Már elmúlt egy óra, mikor szétoszlottunk, hogy újra összegyűljünk a Fróner szállóban.

Alig birt annak nagy terme mindnyájunkat befogadni. Még az ablakmélyedésekbe is asztalkákat kellett felállítani. Nagyszámu és diszes közönség jelent meg ott.

Jelen volt nagyérdemü elnökünk grf. Tisza Lajos a két alelnökkel, Bedő Albert orsz. főerdőmesterrel és br. Bánffy Dezsővel, Szolnok-Doboka és Besztercze-Naszód megyék főispánjával, erdészeti kormánybiztossal, a kinek nem legkisebb érdeme az, hogy az erdőtörvényt legelső hajtotta végre megfelelően Szolnok-Doboka megyében. Jelen volt egyesületünk előbbi elnöke grf. Keglevich Béla, számos erdőbirtokos, városi küldött, szakunk előkelőségei és nagyszámu szaktársak.

A felköszöntők sorát az elnök, grf. Tisza Lajos nyitotta meg a legelső magyar emberre, a királyra és legmagasabb családjára. Ezután hosszú sora következett a felköszöntéseknek legnevezetesebb, legérdemdusabb férfiainkra. Kár, hogy nem volt gyorsiró, a ki a szép mondásokat megörökítette volna. Szépen, ugyszóllva parlamenti stylusban voltak azok elmondva, bizonyágot téve arról, hogy a lelkesedés mellett szaktársainknál nem hiányzik a kellő higgadtság. Társadalmi műveltségünknek hathatós bizonyítványa ez.

A vendégsereg lehetőleg vegyesen helyezkedett el az asztaloknál; ennek következménye az volt, hogy nem hiányzott a derü, a vidámság. Elnökünk maga látszólag jól érezte magát közöttünk; jó sokáig tisztelvén meg jelenlétével.

Már öreg este volt, mikor a társaság szétoszlott, viszontlátásra a jövő évben Körnöczbányán.

Szép vidéken, szép erdőkben fogjuk jövő évben viszontlátni egymást. Adja Isten, hogy minél többen jelenhessünk meg ott és szemlélhessük a magyar erdészet gyarapodását.

Sélli.

Az 1886-ik évi erdőőri szakvizsgák.

(Folytatás és vége.)

XI. Pozsonyban.

A folyó évi erdőőri szakvizsgák Pozsonyban október hó 18—22-ike közt tartattak meg Lászlóffy Gábor kir. erdőfelügyelő elnöklete alatt.

Vizsgáló biztosok voltak Boboth Ede, nyug. kir. közalapítv. erdőmester és alulírott. Pozsonymegyét pedig Ollé Lajos, a közigazgatási erdészeti bizottság elnöke képviselte.

A vizsga letételére a nyitrai erdőfelügyelőség kerületéből 26 egyén nyert engedélyt, a kik a vizsgán meg is jelentek.

Az írásbeli kérdések a következők voltak :

1. Minő helyen és miképen rendezendőkbe a csemetekertek? Mikor és mily módon eszközendő azoknak megmunkálása? Mikor és miképen a bevetés? Miben áll a csemetekertek további gondozása? Melyek a csemetekert legveszedelmesebb ellenségei, s miképen pusztíthatók?

2. Egy háromszög alakú erdőrészleten, melynek alapja 120^0 és magassága 80^0 , a luczfenyő fakészlet eladandó. Mennyi az eladandó terület nagysága? Mennyi fa található rajta, ha minden holdon 280 törzs áll, s a vett próba után a mintatörzs haszonfának használható része 18 *m*, és hossza 34 *cm* középátmérőjű? Továbbá, mennyi a haszonfáért befolyó pénzüsszeg, ha vevő tömörköbméterenként 2 *frt* 10 *kr* tőárt fizet?

3. Minő erdőkben tiltja az erdőtörvény az irtást? minőkben a legeltetést? s minőkben az alomgyűjtést?

Mi az erdőőrnek kötelessége, ha ily tiltott cselekményt védkerületében, s mi ha ilyeneket idegen területen észrevesz?

A vizsgálatok eredménye :

kitünően képesített	2,
jól	6,
kielégítően	16,
nem	2.

Az 1879-ik évi XXXI. tv.-cz. életbelépte óta Pozsonyban 100 egyén képesített az erdőőri szolgálatra, kik közül a 17. §. alá tartozó erdőbirtokosoknál szolgál 65 egyén, azaz 54⁰/₀, a magánosoknál szolgál 35 egyén, azaz 46⁰/₀.

Ezen ⁰/₀ arány, tekintve, hogy a nyitrai kerülethez tartozó erdőbirtokból 58⁰/₀ a 17. §. alá tartozik s csak 42⁰/₀ képez magánerdőbirtokot, igazolni látszik azon körülményt, hogy a nagyobb magán erdőbirtokosok saját jól felfogott érdekükből kifolyólag az erdőőri, s illetve a technikai segítség-mélyzet kiképztetése és alkalmazásáról minden megszorítás nélkül eddig aránylag jobban gondoskodtak, mint a 17. §. alá tartozó erdőbirtokosok.

Jenőfi Jenő,
kir. alerdőfelügyelő.

XII. Pécssett.

Az erdőőri szakvizsga Pécssett a nagyméltóságú föld-mivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministerinm folyó évi 53.350. szám alatt kelt rendelete folytán október hó 18—21-ig tartatott meg, melyen Dérnyei Antal m. kir. erdőfelügyelő, mint elnök; Schréter Károly urad. erdőfelügyelő és alulirt, mint biztosok működtek közre.

A vizsga letételére 20 egyén nyert engedélyt, kik közül azonban egy a vizsgán nem jelent meg.

A megjelent 19 vizsgajelölt mint erdőőr van alkalmazva, és pedig : hitbizományi birtokon 9, egyházi birtokon 3, magánbirtokon pedig 7. Korra nézve a legidősb 53, a legfiatalabb 24 évét töltötte be.

Írásbeli kidolgozásra a következő három kérdés adott fel :

I. Milyen fekvésű erdőkben alkalmaztatik a fának csuszatók segítségével való szállítása, hányféle csuszatót különböztetünk meg, s hogy építjük a tűzifa csuszatókat?

II. Tekintve az 1879. évi erdőtörvény intézkedéseit, mire kell az erdőőrnek a véderdők őrizeténél leginkább figyelni?

III. Tegyen vizsgajelölt előljáráóságának jelentést arról, hogy az őrizetére bízott erdőkerület lombfalevelű erdőségeiben futótűz támadt, s tekintettel a száraz időjárásra, a tűz mielőbbi eloltására milyen intézkedéseket tett?

Az írásbeli dolgozatokat a szóbeli vizsga eredményével egybevetve, a 19 vizsgajelölt közül 1 „kitünően“, 4 „jól“, 7 „kielégítően“ alkalmasnak találtatott 7 pedig nem állotta meg a vizsgát.

A vizsgára jelentkezők kis számából és a megjelenteknél tapasztalt készületlenségből azon szomorú következtetés vonható, hogy egyrészt az erdőbirtokosok saját érdeküket, az erdőtörvény 17. §-a alá tartozók pedig e mellett még az említett törvény 37. §-ának c) pontját nem méltatják kellő figyelemre, másrészt, hogy a vizsgajelöltek nagy részét erdő-tisztjeik nem oktatták, mint erről a bizottságnak a jelöltek által adott feleletekből meggyőződni bő alkalma volt. Valóban elszomorító látványt nyújtott az ily önmagukra hagyott egyének vergődése! Midőn ezen szomorú tapasztalatokat konstátálom, nem mulaszthatom el azon meggyőződésnek kifejezést adni, hogy minden oly erdőtiszt, ki erdőőreit ekképen elhanyagolja, nem mulasztást, de háromszoros vétket követ el. Vétkezik az erdészet ellen, vétkezik a birtokos ellen és vétkezik a szegény erdőőr ellen, kinek ma-holnap megélhetése, léte függ a szakvizsga letételétől.

Hogy a vizsgák jó eredményében mily része van a kellő oktatásnak, kitünik abból, hogy egy a vizsgán megjelent szegedi erdőőri szakiskola végzett növendéke, értelmes és szabatos feleleteivel a vizsgáló bizottság legnagyobb megaláztatását vivta ki.

Girtl Vincze,
járási főerdész.

XIII. Miskolczon.

Miskolczon ezuttal harmadszor tartattak erdőőri szakvizsgák.

A vizsgáló bizottság elnöke Vései Ferencz kir. erdőfelügyelő volt; vizsgáló biztosok pedig Podhraczký András, Coburg herczeg erdőigazgatója, Joász Alajos m. kir. főerdész és Bunyitay Gyula erdőmester. Borsodmegyét Miskolczy Pál megyei aljegyző képviselte.

Vizsgára engedélyt összesen 18-an nyertek s a vizsgához valamennyien meg is jelentek.

Az írásbeli vizsgán a bizottság következő 3 kérdést adta fel:

1. A vizsgajelölt kezelése alatt álló vágásban egy 6 egyénből álló munkáscsoport 920 ürköbméter tűzifát vágott; ebből 380 *m* hasáb, 320 *m* dorong és 220 *m* galyfa; mennyi a munkáscsoport keresete, ha egy *m* hasábfáért 30 kr, egy *m* dorongfáért 25 kr és egy *m* galyfáért 18 kr a vágatási bér?

2. A vizsgajelölt őrzésére bizott területen a szél több fát kidöntött, tegyen erről előljáró tisztjének jelentést és jelentse be azt is, hogy mennyi fát döntött ki a szél, milyen azok minősége és mik a méreteik?

3. Szabad-e a vágásokat legeltetni? és ha nem, miért? Irja le vizsgázó, hogy miképen szokás a legeltetés ellen tilalmazott területeket megjelölni?

Az írásbeli kérdések megfejtését és a szóbeli feleleteket összevetve, a vizsgáló bizottság által 4-en kitűnően alkalmasaknak, 5-en jól alkalmasaknak, 7-en kielégítően alkalmasaknak találtattak, 2-en pedig, csekély képzettségük miatt bizonyítványt nem kaptak. *y.*

Az 1886. évi erdőőri szakvizsgák eredménye, a fennebbieken (I.—XIII.) közölt adatok szerint a következőkben vonható össze :

Az összesen 13 helyen megtartott vizsgákon 281 egyén jelent meg, még pedig : Budapesten 15, Besztercebányán 28, Pozsonyban 26, Kassán 16, Temesvárt 47, Szombathelyen 39, Kolozsvárt 17, Máramaros-Szigeten 28, Zomborban 8, Pécssett 19, Miskolczon 18, Brassóban 14 és Debreczenben 6.

Ezek közül kitűnően alkalmasnak találtatott 39, vagyis 14⁰/₀, jól alkalmasnak 86, vagyis 30⁰/₀, kielégítően alkalmasnak 112, vagyis 40⁰/₀, nem alkalmasnak pedig 44, vagyis 16⁰/₀.

A vizsgát tehát összesen 237-en (84⁰/₀) tették le. *(Tb.)*

A f a p i a c z r ó l.

B u d a p e s t, december 31-én.

(B.) A most lejáró 1886. év nem tartozott a kielégítő üzleti évekhez, mert az általánosan kedvezőtlen gazdasági viszonyok a fapiacz körére is annyira bénítólag hatottak, hogy a faanyagok keresleti értéke lényegesen leszállott. A hazai faanyagokat illetőleg pedig még nem volt elég a külföldi kereslet nyomasztó volta, de tetézni kellett ezt még annak is, hogy a Romániával fennállott kereskedelmi szerződés felmondattván, a keleti piacot, mely az Adriát kivéve, ugy-

szólva egyetlen kiviteli irányunk, elvesztettük, s így azon természetellenes helyzet állott be, hogy még a kelet torkolatában lévő anyagoknak is a határszéli vármegyéből az ország belsője és Fiume felé kellett piacot keresni, s hogy ez még nehezebbé váljék, a miénkhez hasonlóan Rnmániából kiszorult bukovinai és gácsországi fa is mind fokozatosabb mértékben lett hazai piacunkra utalva. E viszony javulását várhatjuk egyébiránt a Romániával ujabban megindulandó vámtárgyalások eredményétől, mert ha kötendő vámszerződésünkkel nekik kedvezményeket adtunk, mi is joggal várhatjuk, hogy faanyagaink oda vámmentesen legyenek beszállithatók, mely kérdésben egyébiránt kívánatukat az osztrák kormány és bizonyára hathatósan fogja támogatni. A mi ha sikerül a csikmegyei és háromszéki fenyőanyagok újra megfelelő értékre jutnak.

Igaz, hogy e tekintetben nem kevés a nehézség, mert Romániában nagy erélylyel dolgoznak az ellen, s mert román szomszédainknál több nagybirtokosnak és köztük magának a Román király felségnek is nagy kiterjedésű erdeik vannak, melyek jövedelmének emelésére, a mi erdőterményeink távolytartása, az által, hogy azok nem csak magában a Romániában való fogyasztás mennyiségében, de az onnan Bulgáriába, Török- meg Görögországba való kivitelben sem versenyezhetnek, igen jó szolgálatot tesz. De másfelől annak sem volna ugyszólva semmi értelme, ha román szomszédaink, a mint elérni szeretnék, azt követelnék, hogy az egyenlő elbánást elfogadva, mi is ugyanoly vámokkal terheljük a román faanyagot mint ők a miénket, mert mi a Románián át vezető leg-rövidebb uton a keleti világpiacra kell hogy jussunk, épen úgy, mint ők marhájukkal és gabonájukkal Magyarországon át nyugatra, s mert ha ez el nem éretnék, miután ők hozzánk, mondhatni semmit se szállitanak, a helyzet a magyar erdőbirtokosokra csak a mostani maradna.

A dongára való tölgyfa árát illetőleg meg kell itt emlékeznünk mult tudósításunkban tett azon ígéretünkre, hogy erre megfelelőbb tájékozást a Horvát-Szlavon határőrvidéki nagyobb eladások adnak, melyek időközben már megtörténvén, daczára a hitelviszonyok változásának és illetve a pénz drágulásának, igen kedvező eredményt igazolnak, miután a beruházási alap részére eladott 1496 holdnyi tölgyerdő 1,558.000 frt becsára ellenében 16⁰/₀ felülfizetéssel 1,810.000 frt vételár lett megadva, s hogy a vinkovczei királyi főerdő-hivatalnál eladott 780 holdnyi erdő is, melynek 171 000 köbméternyi összes fájából kerekaszámban csak egyharmadrész képez épület- és műszerfát, míg a többi kétharmad az ott igen csekély értékkel bíró tölgy, bükk, kőris és szil tűzifából áll, 473.000 frt becsár ellenében 22⁰/₀ felülfizetéssel 577.000 frtért kelt el.

A tűzifa anyagok értékesítésére az eddigi lanyha időjárás nem volt kedvező, némi biztatót jelez azonban a faszénre a vasiparnál ígérkező javulás, valamint az épület és műiparfára is a közgazdasági és kereskedői körökben mind inkább elénkülő azon felfogás, hogy a háboru elmaradása esetén a jövő év üzleti viszonyainak kedvezőbbé alakulására lehet számítani.

A fapiacról tudósítva, nem kívánjuk végül hallgatással mellőzni, némely és nevezetesen alföldi üzletemberek részéről könnyen érthető érdekből hirlapi uton és szóval terjesztett ama hirlelést, hogy a magyar fakereskedők és faipar érdekeit nagy kárral sujtja a kincstár azon szerződése, melyszerint máramarosi erdei erdei egyik részéből a Groedl cégnek évenként 90.000 köbmér szálfát és rönköt eladott. Arról, hogy egy kincstári faeladás előnyös-e, vagy nem, mindenki a maga tudása és módja szerint gondolkozhatik, de hogy illető helyen a kötött szerződésért a felelőséget nyugodtan elvállalják, az bizonyos. Az ügy ezen részét illető megvilágítás azon-

ban nem is e helyre tartozván, itt csak arról kívánunk megemlékezni, hogy mily túlzásokra vetemednek azok, kik azt állítják, hogy ez említett faeladás, melynek létesítésénél azt sem volt szabad figyelmen kívül hagyni, hogy az által, az anyagok jelentékeny részének külföldre való szállítása következtében, a magyar vasutak évenként igen tetemes szállítási díjhoz jutnak, a magyar faipart tönkre teszi.

Ilyent csak azoknak lehet mondani, a kiknek faüzletről fogalmuk nincs, mert hiszen felette szomorú dolog lenne az, ha egy oly faüzlet, melynél az évi átlag szerint 20.000 köbméter nyersfa jut belföldi üzletre, tönkre tenne 50 kerettel dolgozó több alföldi fűrész; a Groedl cégnek ugyanis évenként eladott 90.000 köbméter nyersfából tartozik a cég 70.000 köbméternyit fűrészárúvá feldolgozni, s a nyersanyagának 51⁰/₀-át külföldre kivinni, a mit meg is tesz; a ki pedig tudja azt, hogy a gömbölyü fából mennyi tiszta árut lehet termelni, az tudni fogja azt is, hogy ezen 70.000 köbméterből mily csekély értékű üzletileg jelentéktelen anyag kerül helyi eladásra; hátramarad tehát azon 20.000 köbméter vékonyabb méretű anyag, melyet a cég belföldön eladhat, melynek egy része még mint szálfa használtatik fel, s mely a tiszamenti fűrészek 50 keretének csinálna elviselhetlen versenyt. Ilyent is csak az mondhat és írhat, a ki azok tudatlanságára számít, kikkel elhítenni akarja, mert 50 keret üzletben tartására, évenként összesen 250.000 köbméter nyersfa lévén szükséges, ki értheti meg azt, hogy egy ily tömegű használatnál 20.000 köbméter, vagy az egésznek 8⁰/₀-a a versenyt a többinek elviselhetlenné teszi. Nem a Groedl-féle kincstári szerződés árt a tiszavidéki fűrészeknek, hanem ha ártalomról van szó, árt a Gácsországból beözönlő s a munkács-stry-i vasutvonal megnyitásával még jobban betoluló ausztriai fa, vagy miután a máramarosi erdőpusztítások a régebbihez hasonló nagy mértékben

már nem gyakorolhatók, egyáltalában nem birnak azon fűrészek természetes létjogosultsággal. Ne ámitással igyekezzenek tehát az illetők hatni, hanem objectiv uton keressék az orvoslást.

K ü l ö n f é l é k.

A „Pesti Napló“ egyik bírálata a magyar állam erdőségeinek leírásáról. A „Pesti Napló“ f. évi 211. és 218. számának mellékletén B. J. és B. K. jegyekkel e lapok szerkesztőjének fennebbi czim alatt megjelent művéről bírálatot közöl, melyet e lapokban egész terjedelmében kiadni kívánunk azért, hogy t. olvasóink meggyőződjhessenek arról, hogy névtelen bíráló a tudás mily mértékével rendelkezik s hogy rossz akarat által vezetett toll is mily dicséretet mondhat az által, ha mind-össze is csak annyi és olyan gáncsolni valókat talál, mint a minőkre az illető bírálni kívánó a „Pesti Napló“-ban kiadást nyert. Eddig azonban térszúke miatt nem lehetett e bírálatot közölnünk, s miután jelen füzetünkben sem jutott tér, nem maradt más hátra, mint addig is, mig egész terjedelmében közölhetnők, itt, mint az erdészeti irodalom egyik történeti adatát a folyó 1886. évről feljegyezni, hogy az, a ki később is megismerni kívánja, lapunk jövő évi folyamában keresse; csupán azon egyet tartván a magyar sajtó szempontjából sajnálandónak, hogy a „Pesti Napló“ a forrás tisztaságát nem ismerve, bizonyára egészen jó szándékból tért nyitott egy oly szakbeli közleménynek, melynek tartalma a critica mértékét nem üti meg, s ezenfelül még tért azoknak, kik mindent mi magyar, gyalázní kívánnak!

A „P. Napló“ másik bírálata, melyben a kérdéses munkát nagybecsűnek jelzi, 1885. évi 352-ik számában olvasható.

Az „Erdészeti Lapok“ első előfizetési felhívása. Lapunk ezen füzetével pályafutásának 25-dik évét fejezi be. Ugy hisz-

szük tehát érdekes visszaemlékezésre nyújtunk alkalmat ha Illés Nándor főerdőtanácsos ur szivességéből egész terjedelmében közöljük azt a felhívást, melyet lapunk megalapítói 1861. végén intéztek a nagy közönséghez. E felhívás, mely ma már kétségkívül becses irodalom történeti adatnak tekinthető szószerint a következő:

„*Előfizetési felhívás az „Erdőszeti Lapok“ czimű havi folyóíratra.*“

„E lapok célja 1-ször. A magyar erdőszet megalkotására vezető eszközök minden oldalról való megvitatása“.

„2-szor. A magyar erdőszeti irodalom lépcsőnkénti életbe-léptetése és ápolása“.

„3-szor. A megalkotandó magyar erdőszegylet utjának üdvös eszmecserék általi egyengetése“.

„4-szer. Az erdőszet körébe vágó tudományos és hasznos tapasztalatok és az erdőszeti magyar tanügyre vonatkozó értekezések közlése“.

„5-ször. Lehető gyarapítása azon állapot ösmeretének, melyben az erdei gazdaság összes ágai Magyarországon jelenleg léteznek s megismerttetése azon akadályoknak, melyek azok kifejlésének utjában állanak. Egy szóval az okszerű erdőszeti gazdaság elveinek honunkban gyakorlati érvényre való emelése“.

„Ezen vállalat, ha sikerül, nemzeti életünk egy hatalmas hézagát fogja betölteni. Imádott hazánk területének ugyanis majdnem 33 százalékát erdők borítják, melyek közvetlen és közvetett jelentőségének roppant horderejéről a miveltek országában senkisem kételkedik, valamint arról sem, hogy ezek ész- és korszerű kezelésében rejlik a bölcsék köve, mely egyszer föllelve és alkalmazva, a nemzeti vagyont mérhetlenül szaporitandja“.

„És mégis a hon erdőszeti gazdasága annyira el van hanyagolva, erdeink legtöbbjei oly kevésbé jövedelmezők, ho-

moksivatagjaink oly mérhetlen terjedséggel bírnak, hogy ezeket meggondolva komoly aggodalom szállja meg lelkünket s önkéntelenül ezen állapot oka után tudakozódunk“.

„Ez pedig tagadhatlanul némely az általános polgárisodással összefüggő körülményeken kívül főkép abban rejlik, hogy e hon erdőbirtokosai és erdőszői sem szaknyelvvél, sem szakirodalommal, sem szakbeli tanodával s így szakképzettséggel sem bírnak; hogy a hon azon mostoha gyermekei, kiknek becsületességök és szakképzettségöktől függ a nemzeti vagyon ezen ágának áldásdús kifejlése, rokonaikhoz, a többi tudományok és iparüzletek magyar képviselőihez, szólni sem tudnak, üdvös eszmecserébe csak idegenekkel léphetnek“.

„Miért is erdőszetünk érdekeinek kezelésére eddig aránylag csak igen kevés magyar szánhatta reá magát, a mi mindaddig úgy lesz — a mig e tért — nemzeti magyar erdőszet alkotása által fiaink számára el nem foglaljuk“.

„A főntebbiek mély érzetében azt hiszszük, hogy valódi magyar erdőszeti egyesület alakulván, ez leginkább vezethetne e vizszás állapot megszüntetésére“.

„Ennek életbeléptetése azonban a mostaniaknál nyugodtabb viszonyokat igényel“.

„Mi tehát addig is szaklapot inditunk, melynek szellemi és anyagi hő pártolására nagylelkü erdőbirtokosainkat, erdőszeinket és egyéb ügybarátainkat ezennel felkérjük“.

„E vállalat tiszta jövedelme első sorban — a magyar erdőszeti műszótár, azután pedig a magyar erdőszeti tankönyvek, s végül a bővebb erdőszeti irodalom megalkotására fog fordittatni. — A szerkesztőség fáradalmaait alólirtak minden legkisebb díj nélkül fogják viselni, egyedüli jutalmukat azon öntudatban keresvén, hogy mint a haza szegény napszamosai kötelességöknek megfeleltek. Hogy az

íránt a t. közönség nyugodt lehessen, nyilvánosan fogunk lapunk útján bevételeinkről és kiadásainkról a nemzetnek számolni, ebbeli számadásaink részletes okmányait pedig a megalakulandó magyar erdőszeti egyesület elejébe terjesztendjük a maga idejében megvizsgálás végett*.

„E lap havonként minden hó elsején fog két nyomott ivnyi terjedtségben megjelenni“.

„Előfizetési ára egy évre 5 frt. Előfizetni csak egész évre lehet“.

„Az első számot 1861. Deczemberben adjuk“.

„Az előfizetési pénzeket legkésőbb November végeig bérmentes levelekben a czim alatt kérjük megküldeni: „Az „Erdőszeti Lapok“ szerkesztőségének Selmecczen“. Selmecczen, Octóber 25-kén 1861. Felelős szerkesztők és kiadók:

Divald Adolf,
erdészeti mérnök és erdőrendező.

Vágner Károly,
a selmecczi erdőszeti academia
segédtanára.

A Quercus Széchenyiana (Qu. conferta \times lanuginosa), melyet a nagynevű magyar család, különösen pedig a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi nagyméltóságú magyar minister tiszteletére nevezek így, Aradmegyében Ménes és Kladova között a gyalogut szélén nő, Qu. conferta, Qu. sessiliflora és Qu. lanuginosa társaságában. Itt a Qu. Széchenyiana alacsony, de elég bőven termő és egészséges fa. Levelét és sűrű szőrös ágait tekintve, a Qu. lanuginosához, vagyis a molyhos tölgyhöz hasonlít, gyümölcse, a makkcsésze pikkelyei, a megnyult bibeszár pedig olyan, mint a Qu. confertá-é. Ettől hosszunyelű, kisebb és kevés karéju levelei, sűrűn szőrös ágai, valamint valamicskével apróbb pikkelyű makkcsészéje, a Qu. conferta \times lanuginosa alakkörétől pedig ágainak állandó és sűrű szőrezete, a Qu. lanuginosá-éhoz hasonlóbb, kisebb és szőszösebb leve-

lei stb. különböztetik meg. — Ennyivel jelzem rövideden a Qu. Széchenyianá-t, melyet körülményesebben a Qu. Bedő-ivel*) együtt önálló munkában szándékom ismertetni.

Borbás Vincze.

(To.) **A württembergi állami erdők 1884. évi gazdasági eredménye.** A stuttgarti osztrák-magyar konszultus a württembergi állami erdők 1884. évi kezelésének eredményét, hivatalos adatok alapján összeállíva, a külügyi ministerium útján megküldte a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi m. k. ministeriumnak. Ezen jelentésből érdemesnek tartjuk átvenni a következőket:

A württembergi állami erdők összes területe 1884. április 1-én 192.379 *ha* volt, a megelőző évben 337 *ha*-ral kevesebb.

Ebből 2497 *ha* sarj- és középérdőüzemben, 180.881 *ha* pedig szálerdőüzemben kezeltetett.

A szálerdőüzemben kezelt erdőkben a forda a következőleg volt megállapítva:

3.559 <i>ha</i> erdőre nézve	.	.	.	80 éves,
127.285 "	"	"	"	100 " és
50.037 "	"	"	"	120 "

Ez utóbbi fordában kiváltképen a schwarzwaldi erdővidék fenyvesei kezeltettek.

A szálerdőknél:

a területnek 10 ⁰ / ₀ -a	.	.	.	101—120 éves,
" " 15 ⁰ / ₀ -a	.	.	.	80—100 "
" " 16 ⁰ / ₀ -a	.	.	.	60—80 "
" " 17 ⁰ / ₀ -a	.	.	.	40—60 "
" " 17 ⁰ / ₀ -a	.	.	.	20—40 "
" " 25 ⁰ / ₀ -a	.	.	.	0—20 0

*) Lásd „A magyar homokpuszták növényvilága“ című munkában 54. és 108. lapján.

A fatermés a legközelebbi (első) 20 éves korszakban 13,283.000 m^3 -re, a második korszakban pedig 13,687.000 m^3 -re, tehát $3\frac{0}{10}$ -al többre van kiszámítva.

Az 1884. évben termeltetett :

1. tömörfa (Derbholz*)	827.197 m^3 ,
2. rőzsefa**)	209.658 „
3. tuskófa	19.168 „
összesen .	1,056.923 m^3 .

A különféle faválasztékok termelésbérei átlagban, m^3 -enként a következők voltak :

1. Egy m^3 lehántott fenyő szálfá termelése	87 pfenigbe,
2. „ „ le nem hántott fenyő szálfá termelése	75 „
3. Egy m^3 lomblevelű szálfá termelése	99 „
4. „ ürköbm. hasáb és dorongfa termelése	109 „
5. 100 köteg rőzsefa termelése	391 „
6. Egy ürköbméter tuskófa termelése	170 „

került.

A fa eladási átlag árai a következők voltak :

1. Egy m^3 tölgy szálfá	25.94 márka,
2. „ „ fenyő „	12.79 „
3. „ ürköbm. bükk hasáb és dorongfa	6.19 „
4. Egy ürköbméter fenyő hasábfa	4.27 „
5. 100 köteg rőzsefa	12.93 „
6. Egy q tölgy cserkéreg	5.61 „

Beerdősített ugyan ezen évben összesen 1746 *ha* terület, még pedig vetés útján 218 *ha*, ültetés útján pedig 1528 *ha*, a mely munkánál összesen 17 millió csemete használtott fel, még pedig : 1.3 millió lomblevelű csemete és 15.7 millió fenyő csemete.

*) Ez alatt, a tuskófát ide nem értve, a 10 *cm*-nél vastagabb fa értetik.

**) 10 *cm*-nél vékonyabb galyak.

A csemetekertek összesen 213 *ha* területet foglaltak el. Az erdősítés átlagköltségei *ha*-onként következők voltak:

Egy <i>ha</i> vetés	42·32	márka,
„ „ ültetés	63·97	„

1000 darab csemete elültetése pedig átlagban 8·05 márkába került. Az erdősítési költségek az összes erdőterületnek minden *ha*-ját 1·49 márkával terhelték.

Az erdők összes bevétele	9,502.629	márkát,
a kiadások ellenben	4,307.346	„
tettek ki, ennél fogva tiszta jövedelem volt	5,195.283	márka,
a mely összegből minden <i>ha</i> -ra átlagban	27.01	márka esik,
(1883. évben 26·26 márka).		

A bevételből 9,123.157 márka faanyagokért folyt be, a többi egyéb bevételt képezett. A kiadásokból a kezelő tisztek és védszemélyzet illétményei fejében . 1,210.639 márka, erdősítési költségek fejében 311.085 „ utépitésekre 532.905 „ favágásra 1,596.102 „ és adó fejében 332.918 „ fizettetett.

A vadkereskedés érdekében. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi ministerium a hazai vadkereskedelem előmozdítása érdekében a következő leiratot intézte az Országos Erdészeti Egyesülethez. A genfi consulnak a birodalom külügyministeréhez intézett jelentéséből arról értesültem, hogy a múlt télen és tavaszon a nevezett consulátus kerületében nem csekély kereskedelem fejlődött ki oroszországi vadakkal, melyeknek nagyobb része Drezdán, kisebb része pedig Hamburgon át hozatik forgalomba. Foglyok, havasi-, siket-, nyirfajdok és császármadarak novembertől kezdve áprilisiig részint természetes állapotban, részint megfagyasztva olcsó áron hozatnak ez uton az ottani piacra.

Ezen oroszországi árukat Svájcban szépségük és izletességük, különösen pedig gyakorlatias csomagolásuk miatt dicsérik.

A Drezdán át érkező szállítmányoknak elsőseget adnak a Hamburgon át érkezők fölött, mivel az utóbbiak elhanyagolják és rosszabbul vannak csomagolva. A múlt tavaszon 800 drb havasi fajdból (gelinottes blanches) álló — nem fagyasztott — szállítmány, daczára annak, hogy 9 napig volt utban, egészen jó állapotban érkezett az ottani piacra és csakhamar elkelt 2—3, egész 5 frankon. A fagyasztott vad télen át jól áll el 2—3 hétig.

A csomagolásra vonatkozólag, mitől ezen üzlet jó eredménye legnagyobb mértékben függ, azt az értesítést vettem, hogy kosarakban jobban tartja magát a vad, mint ládáiban. A kosarak belseje vastag nemez szövettel van kibéelve, a külső levegő behatolásának mérséklése végett finom szénarétteggel pedig a külső levegő behatolásának korlátozása és a rázkódás megakadályozása végett.

A szénaréttegre rakják a vadat, a mely előbb darabonként külön-külön papirzsákokba lett dugva. A vadat jó sűrűn egymáshoz kell fektetni, hogy a kosár tartalma mintegy összefüggő egészet képezzen, hogy tehát az egyes darabok a kosarak fel- és lerakása alkalmával ide-oda ne mozogjanak. A vadak fölébe ismét jó vastag finom szénából álló rétegeket tesznek s az egészet megint nemez szövettel takarják be, melyet a kosár belésére és karimájára rávarnak.

Ha már most meggyőződtek arról, hogy a kosár belsejében lévő egyes vadak rázás folytán ide- és tova nem mozoghatnak, a fedelet zsinegekkel lekötözik.

Különben figyelmeztetni kell itt arra is az illetőket, hogy szállításnál nagy távolságokra a vadkereskedésben legnagyobb szerepet játsza a csomagolás jósága és a vad tisztasága.

Azon esetre, ha Magyarországon meg volna a hajlandóság a vadkereskedelem terén Oroszországgal versenyezni, kiviteli kereskedőink, mivel Oroszországgal szemben távolság tekintetében elsőségbn állanak, a folyó év őszen és télen foglyokkal (természetes fagyasztott állapotban) kísérletet tehetnének. Ezen vadak párját Svájcban állítólag 5—6 frankjával fizetik részletárusítás alkalmával.

Tájékozás végett a következő vadkereskedőket nevezhetem meg, a nélkül azonban, hogy ezen különben igen tisztességes czégek eljárásáért felelőséget vállalnék.

Martin Leopold, rue Piere Fatio Genfben, Glaser fia Baselben.

Francia levelezés Genffel, valamint a román Svájczzal ajánlható.

Ezen körülményeket saját hatáskörében való netáni közlés végett, van szerencsém tudomására hozni. — Budapest, 1886. november 17-én. A minister megbízásából *Rónai Antal*.

Nyilatkozat. Dr. Borbás Vincze egyetemi magántanár úr a „*Quercus conferta* Kit., *Qu. Haynaldiana* Simk., *Qu. Hungarica* Hub., meg a *Qu. spectabilis* Kit. ismeretéről az „*Erdészeti Lapok*“ idei szeptember és október havi füzetében Fekete Lajos erdőtanácsos s erdőakadémiai tanár úrnak válasz gyanánt közölt czikke II. részében azt állítja, hogy a „*Qu. Haynaldiana* a temesvári Vadászerdőben nehezen terem, magam se ezt, se a *Qu. conferta*-t nem láttam itt, más se tudott nyomába vezetni. A *Qu. conferta* a Vadászerdő gondnokságban levő Bruckenauban terem.“

Midőn egyrészt elismerem, hogy Dr. Borbás Vincze úrnak itt jártában, a *Quercus conferta*-t a Vadászerdőben nem mutathattam meg, mert itteni előjövételéről magamnak sem volt eddigelé tudomásom, másrészt azonban kinyilatkoztatom, hogy azóta a *Qu. conferta*-nak a Vadászerdőben

való előjövételéről, néhány igen szép, teljes koru példány felfedezésével, volt szerencsém közvetlen meggyőződést szerezni.

Ezen nyilatkozatommal tartozó kötelességemnek vélek eleget tenni Fekete erdőtanácsos úr ama határozott hivatkozása folytán, melylyel a Qu. confertának a Vadászerdőben való előjövételét állította.

Vadászerdőn, 1886. november 24-én.

Vadas Jenő.

Nyilvános köszönet. Midőn szerencsém van a t. tagtársak becses tudomására hozni, hogy a vadászerdei kir. erdőőri szakiskola részére Kugler Lajos m. kir. erdőtitkár ur egy, kiválóan erdészeti szempontból, szakértelemmel összeállított, „herbárium“-ot, Lendl Adolf budapesti műegyetemi tanársegéd ur egy igen értékes rovargyűjteményt s végül PISO Cornél m. kir. erdész ur egy a Bedő Albert „Erdőőr“ czimű tankönyve szerint, erdőkáros és hasznos rovarokból összeállított rovargyűjteményt adományozni méltóztattak, nem mulaszthatom el a szakiskola részéről nevezett uraknak erdészeti tanügyünk fejlődése iránt tanusított eme szives figyelmükért és érdeklődésükért, ez uton is legmelegebb köszönetemet nyilvánítani.

Vadászerdőn, 1886. évi december hó 7-én.

Vadas Jenő,

kir. erdőőri szakiskolai ideigl. igazgató.

Kitüntetések. Földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi magyar ministerem előterjesztésére az erdőgazdaság terén szerzett kiválóbb érdemek elismeréséül Bauer Károly nyugalmazott erdészeti titkárnak az erdőtanácsosi czimet díjmentesen, Balás Vincze budakeszi főerdésznek pedig az erdőmesteri czimet adományozom.

Kelt Gödöllőn, 1886. évi december hó 3-án.

Ferencz József, s. k.

Gróf Széchényi Pál, s. k.

Változások az erdészeti szolgálat körében. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minister a következő erdő-tiszteket nevezte ki.

I. A kincstári erdők kezeléséhez.

Erdőmesterré: Marosi Ferencz erdőrendezőt, a lippai főerdőhivatalhoz;

ellenörkődő főerdészszé: Michlbach János kezelő főerdészt, a nagybányai főerdőhivatalhoz;

kezelő főerdészekké: Trauer Gusztáv erdészt, a lugosi erdőigazgatóságához; Péch Dezső erdészt, a marosvásárhelyi erdőgondnokságához; Tölg Vilmos erdészt, a vinkovcei főerdőhivatalhoz;

faraktárgondnokká: Ocsárd Károly erdészt, a gödöllői erdőhivatalhoz;

erdészekké: Kárász István alerdőfelügyelőt, a soóvári erdőhivatalhoz; Chrenóczi Nagy Antal erdőőri szakiskolai segédtanárt, a besztercebányai erdőigazgatóságához; Kováts Géza faraktártisztet, a kolozsvári erdőigazgatóságához; Kőrös László erdőszámvivőt a lugosi erdőigazgatóságához; Nádas Béla erdészjelöltet, a marosvásárhelyi erdőgondnokságához; Jákó Jenő ministeri erdészjelöltet a zsarnóczai erdőhivatalhoz; Benigny Gyula erdészjelöltet, a m.-szigeti erdőigazgatóságához; Dercsényi Kálmán erdészjelöltet az orsovai erdőhivatalhoz;

faraktártisztté: Lonkay Antal ministeri erdészjelöltet a bustyaházai erdőhivatalhoz;

erdészjelöltekké a következő I. osztályu erdőgyakornokokat: Gabnay Ferenczet a lippai főerdőhivatalhoz; Preiszner Nándort a lugosi erdőigazgatóságához; Szentimrey Dánielt a csikszeredai erdőhivatalhoz; Glós Lászlót a bustyaházai erdőhivatalhoz; Missics Pált a m.-szigeti erdő-

igazgatóságához; Bokor Róbertet a vinkovcezi főerdőhivatalhoz; Horváthy Ferenczet az apatini erdőhivatalhoz.

I. osztályu erdőgyakornokká, a következő II. osztályu erdőgyakornokokat: Ormay Kálmánt a besztercebányai erdőigazgatóságához; Miskolczi Jánost és Lopussny Kornélt a szászsebesi erdőhivatalhoz; Nagy Györgyöt a zsarnóczai erdőhivatalhoz; Gorzó Lászlót a bustyaházai erdőhivatalhoz; Lehoczky Aladárt és Székely Mózeszt a m.-szigeti erdőigazgatóságához; Bogdán Gézát a lipótújvári főerdőhivatalhoz; Székely Istvánt a soóvári erdőhivatalhoz; Rónay Antalt a m.-szigeti erdőigazgatóságához; Roszinszky Jánost a szászsebesi erdőhivatalhoz; Linszky Károlyt a besztercebányai erdőigazgatóságához; Bodnár H. Rikárdot a bustyaházai erdőhivatalhoz; Kaufmann Bélát a zágrábi erdőigazgatóságához; Lumnitzer Bélát az orsovai erdőhivatalhoz; Lator Istvánt a m.-szigeti erdőigazgatóságához; Somogy Lajost a besztercebányai erdőigazgatóságához; Borköles Józsefet a gödöllői erdőhivatalhoz; Páyer Sándort az ungvári főerdőhivatalhoz; Gréger Gézát a soóvári erdőhivatalhoz; Temesváry Bélát a besztercebányai erdőigazgatóságához; Lehoczky Jánost az orsovai erdőhivatalhoz; Balaton Antalt a soóvári erdőhivatalhoz; Kovács Aladárt a besztercebányai erdőigazgatóságához; Kremnitzky Aladárt a kolozsvári erdőigazgatóságához; Pálka Gyulát a lippai főerdőhivatalhoz; Szigeti Rezsőt az ungvári főerdőhivatalhoz; Szöllősi Rezsőt a lipótújvári főerdőhivatalhoz.

II. osztályu erdőgyakorokká a következő végzett erdőakadémiai hallgatókat és műszaki dijnokokat: Puskás Ferenczet a m.-szigeti erdőigazgatóságához; Plech Józsefet a lugosi erdőigazgatóságához; Hamrák Antalt a kolozsvári erdőigazgatóságához; Lágler Gyulát a lippai főerdőhivatalhoz; Mike Imrét a kolozsvári erdőigazgatóságához; Zsivánovics

Zsigát a zsarnóczai erdőhivatalhoz; Apáti Lászlót az orsovai erdőhivatalhoz; Kovács Gábort a zsarnóczai erdőhivatalhoz; Gábor Sándort és Doroszlai Gábort a lugosi erdőigazgatósághoz; Pollág Gézát a besztercebányai erdőigazgatósághoz; Lohr Antalt a m.-szigeti erdőigazgatósághoz; ifj. Sugár Károlyt a kolozsvári erdőigazgatósághoz; Anca Demjént a soóvári erdőhivatalhoz.

II. A királyi erdőfelügyelőségekhez.

I. osztályu alerdőfelügyelőkké a következő II. osztályu alerdőfelügyelőket: Pruzsinszky Károlyt az ungvári erdőfelügyelőséghez; Sághy Kálmánt a szombathelyi erdőfelügyelőséghez.

III. A selmeczi m. kir. erdőakademiához.

Tanársegéddé: Halász Géza erdőgyakornokot.

IV. A vadászzerdei m. kir. erdőőri szakiskolához.

Főerdészszé és igazgatóvá: Vadas Jenő erdészt.

V. A kincstári erdőszámvevőséghez.

I. osztályu erdőszámtisztékké a következő II. osztályu erdőszámtisztéket: Prúnyi Károlyt a zsarnóczai erdőhivatalhoz; Lengyel Ödönt a bustyaházai erdőhivatalhoz.

II. osztályu erdőszámtisztékké a következő III. osztályu erdőszámtisztéket: Wolff Attilát az apatini erdőhivatalhoz; Solc Henriket a zágrábi erdőigazgatósághoz.

III. osztályu erdőszámtisztékké: Strauch János végzett erdészeti akadémiai hallgatót és erdőszámvevőségi napidijast a besztercebányai erdőigazgatósághoz; Domokos Sándor m. kir. erdőgyakornokot a soóvári erdőhivatalhoz; Cserei Gyula m. kir. erdőgyakornokot, az orvosai erdőhivatalhoz.

Erdészeti rendeletek tára.

Utasítás a bustyaházai kincstári gőzfűrész anyagkezelése és számvitele tárgyában.

40.043. szám. 1. A m. kir. erdőgondnokságtól, vagy a bocskói m. kir. raktárgondnokságtól tutajokban Bustyaházára érkező faanyagok, szálfák, ászokfák és rönkök hosszúságának és osztály szerinti vastagságának utánmérését a m. kir. raktártiszt vezetése és felelősége mellett a rakpartőrök teljesítik. Ha a szállító levelekben részletezett faanyagok és az utánmérétek között hosszúság, vagy osztály szerinti különbözet van, avagy mennyiségileg merül fel eltérés, akkor az, a szállító levélben az átvevő raktárőr által írónnal kitüntetendő s ezen helyesbítés valóságáról a raktártiszt azonnal tartozik meggyőződést szerezni, a tutajos ellenben köteles a szállításközben elveszett faanyagokat a rendes községi bizonylattal igazolni.

2. Az átvevő raktárőr köteles a neki átadott átvételi jegyen, az átvett fának mennyiségét, választékok szerint igazolni, a talált eltérést kitüntetni, saját rakparti átvételi jegyzékének tételeit, valamint a küldő hivatalnak rakparti folyó számait arra rávezetni és névaláírásával ellátva a tutajosnak azonnal átadni. Magától értetik, hogy mind e munka a raktártiszt folytonos ellenőrzése s felelősége mellett eszközözlendő.

3. A szállításközben elveszett, de megtalált és visszaszerezés útján leszállított faanyagok hasonlóképen az 1-ső pontban leirt módon vétetnek át s erdőgondnokságokként külön vezetendő „visszaszerezési lajstrom“-ba vezetendők be, és a gondnoksági jelzések szerint külön nyugtáztatnak, egyebekben az eljárás ugyanaz, mint a rendes tutajozásnál.

4. A rakpartőr a szállítóleveleket átadja a raktártisztnek, kinek kötelességében áll azokat erdőgondnokságokként elkülönítve vezetett „rakparti átvételi jegyzék“-be — a felvidéki folyószámok kitüntetésével — pontosan bevezetni, azt havonként lezárni, az összes faanyagok mennyisége és minőségéről nyugtát kiállítani, és azt az átvételi levelekkel felszerelve, a küldő hivatalhoz juttatni, ez utóbbi feladathoz tartozván a nyugta tételeit a szállító levelekkel összehasonlítani, a változást külön lajstromba vezetni, és az átvett és nyugtázott anyagokról a szállító levelek visszacsatolása mellett, a raktártisztnek ellennyugtát küldeni.

5. A raktártiszt az ellennyugtát a szállító levelekkel együtt átvételi jegyzékéhez mellékeli, reá vezetvén az ellennyugtára a számadási tételt.

A raktártiszt szerkeszti havonként a tutajozási bérjegyzékeket, erdőgondnokságok szerint elkülönítve, és azokat a havi pénzeszámlás előtt, a fizető számvivőnek adja át mindenkor, hogy a tutajozási

bérek kiadási tételei okmányolthatók legyenek. Ezen bérjegyzékek az anyagszámadás bevételi adataival pontosan ellátandók.

6. Az átadásnál és átvételnél irányadó méretek a következők:

1. Szálfa, felső végén legalább 16 *cm*.
2. Ászokfa, közepén 46 *cm*, a felső végén 37 *cm*.
3. Rönkö, felső részén 31 *cm*.

Beszáradásra a vastagságnál 1 *cm* felülméret, tutajokba furásra pedig a hosszánál 100 *cm* számítandó.

7. A tutajjának partra vontatása és máglyáztatása, valamint ezen munkák költségeinek bérjegyzékbe vétele a raktártiszt kötelessége.

A partra való vontatásnál a szálfa és ászokfa hossz méret szerint osztályozandó.

Ha a máglyából vagy a vizen gömbölyű anyag adatik el, akkor az a raktártiszt ellenőrzése és felelőssége mellett *cm*-ekben pontosan megméréndő s az „eladási jegyzék“-ben kiadásba teendő.

8. A fagyártmányok előállítására szánt szálát és ászokfát a raktártiszt az erdőszámvivőnek, hivatkozással a raktártiszt számadás illető tételeire és az átadott faanyagok hosszúság szerinti kiténtetése mellett adja át.

Az erdőszámvivő által átvett fenyő szál- és ászokfából, a beérkező megrendelések kiválsalmának s az erdőigazgatóság főnökétől vett értesítés szerint a keresleti igényeknek megfelelő hosszúságú rönkök vágandók.

Az így kivágott rönkök hosszúság szerint máglyázandók, s mindegyik rönkö vékonyabb végén az átmérő, a beszáradásra szánt 1 *cm*-nek leütésével kiténtetendő.

A rönkök mennyiségeért, azok hosszáért és a felső átmérőnek helyes felvételéért az erdőszámvivő felelős.

A rönkö vágatás és máglyázás költségeiről az erdőszámvivő készíti a bérjegyzéket.

9. Ha szál-, rönkö- vagy ászokfa felfűrészelés céljából a gőzfűrésznek kiszolgáltatik, akkor a kiadott faanyag a raktártiszt által a „feldolgozási jegyzék“-be, és az erdőszámvivő által a „rönkök átvételi jegyzék“-ébe vétetik be, s egyidejűleg a szükséges fűrészáruk kitermelése végett a „rönkök feldolgozási jegyzék“-ében is kiadásba tétetik, azután pedig az abból készített fűrészáru a „gyártási jegyzék“-ben vétetik be.

10. A rönköket fűrészáruvá leendő feldolgozás végett az erdőszámvivő adja át a gépésznek.

A gépész köteles az átadott és átvett rönköket az erdőszámvivőtől vett utasításhoz képest szelvényárura felmetszeni, teljes igyekezettel arra törekedvén, hogy minél nagyobb legyen a tiszta áru kihozatal.

11. Az elkészített fűrészárut az erdőszámvivő veszi át naponként az erdőhivatal ellenőrzése mellett.

Az összes szelvényáruért az erdőszámvivő egyedül felelős.

Hogy a naponkénti fűrészáru átvétel akadályokba ne ütközzék, egy napi termelésnek veendő a déli 12 órától másnap déli 12 óráig felmetszett anyag, s az a délutáni órákban veendő és adandó át, a rakásolás tehát a fűrészudvaron ehez képest rendezendő be.

12. A fűrészáru a megfelelő beszáradási felülméretekkel készítenendő és veendő át. Ezen felülméret a vastagságnál 2,5 cm-ig 1 mm, 2,5 cm felül 2 mm, a szélességnél 25 cm-ig 2 mm, 25 cm felül 3 mm.

13. A fűrészárunknak a fűrészudvarból a raktárba való fuvaroztatása, azoknak rendben tartása és megfelelő alkalmas helyen való gondos rakatása, s az e czimeken felmerülő költségek bérjegyzékbe vétele az erdőszámvivő kötelessége.

A raktárba behelyezendő anyagok minőségi osztályzatok szerint egymástól teljesen elkülönítve rakásolandók s minden rakat külön táblával látandó el, melyen jól olvashatóan felírva kell lenni a minőségi osztályzatnak s annak, hogy az anyag mikor lett vágva.

Az anyagoknak a megállapított minőségi osztályzatból alsóbb minőségi osztályzatba való helyezése csak a ministerium, illetve az erdőigazgatóság engedélye alapján történhetik.

Miután a rönkök az erdőszámvivő által adatnak át felmetszésre, a fűrészáruért pedig szintén csak ő felelős, ugyanezért elégséges, ha a fűrészudvarból való kihordás, az erdőszámvivő megbízott őrei által felügyeltetik.

14. Az erdőszámvivő veszi bérjegyzékbe az üzennél a keretházon kívül alkalmazott összes napszámosokat és fuvarosokat; a keretházban vagy műhelyben alkalmazottakról a bérjegyzéket a gépész szerkeszti, tartozik azonban azt az erdőszámvivőnek láttamozás végett bemutatni.

A fűrészkezelési kimutatást saját felelősségére az erdőszámvivő állítja össze havonként s az erdőhivatalnak két példányban terjeszti be.

15. A gépész tartozik a fűrészüzleti leltári tárgyak, valamint az anyagok és szerek évi szükségletéről minden év december hó 15-ig kimutatást terjeszteni fel az erdőhivatalhoz, hol az megbíráltatván, a szükséges anyagok minden év kezdetén verseny útján szerzetnek be.

16. A beszerzett leltári tárgyakat, anyagokat és szereket az erdőszámvivő veszi át és teszi számadásába, s azokból évközben a gépész által kimutatott havi szükségletet az erdőhatóság főnöke által láttamozott átvételi bizonylat mellett a fűrészüzletnek kiadja, az érték felszámítást pedig az erdőhivatalnak havonként pontosan felterjeszti.

17. Az elhasznált fűrészpengék és más fémműek a gépésztől súly szerint minden évnegyedben az erdőszámvivő által átveendő és a sertári számadásban mint ócska réz, vas, vagy aczél beveendő, k.

azoknak nyilvános árverés útján leendő eladása végett pedig annak idejében jelentés teendő az erdőhivatalhoz.

18. Mindennemű anyagok és szerek csak a fűrészüzlet számára lévén beszerezve, azoknak magánosok részére való eladása semmi szín alatt nincs megengedve.

19. A gőzfűrészműködésének és az annak körében történő mindennemű anyagkezelésnek szakszempontból való ellenőrzése, az erdőhatóságnál alkalmazott főerdész kötelessége.

Budapest, 1886. december hó 27-én.

A minister megbízásából az országos főerdőmester:

Bedő.

Körrendelet valamennyi kincstári erdőhatóságnak.

(A kincstári erdőőrök és erdőlegények szakoktatása ügyében.)

71.261. szám. Az 1879. évi XXXI. tv.-cz. 17. §-ában megjelölt erdőbirtokosok erdeiben az ezen törvény 37. §-ának c) pontja szerint 1889. évi június hó 14-ike után csak oly erdőőrök lévén alkalmazhatók, kik az erdőőri szakvizsgát jó sikerrel letették; utasítom az erdőhatóságot, miszerint kiváló gondnal legyen arra, hogy az 1879. évi 22.282. szám alatt elrendelt erdőőri szakoktatás a kerületében szolgáló és szakvizsgát még nem tett erdőőröknek és erdőlegényeknek az illető gondnokságok vezetői által pontosan megadassék.

E cél könnyebb előmozdítása végett szükségesnek tartom egyébiránt azt is, hogy az erdőhatóság kerületében egy vagy két oly erdőgondnokságban, melynek vezetője hivatottabb hajlandósággal bír a szakoktatás vezetésére, s mely gondnokságokban a gazdasági kezelés is a szükséges tudnivalók megismerésére több alkalmat nyújt, a többi gondnokságok azon erdőőrei közül, kik szakvizsgát nem tettek s kik a szolgálatra való hátrány nélkül áthelyezhetők, megfelelő számú egyének a közös szakoktatásra ideiglenesen csoportosíttassanak.

Az erdőőri szakoktatásra kiválasztandó gondnokság vezetője mellé azon időtartamra, midőn az illető gondnokságban kiterjedtebb munkakör feladatait kell végezni, szolgálattételre segédül egy erdőgyakornok lesz beosztandó.

Utasítom az erdőhatóságot, hogy ezen rendeletem végrehajtása iránt haladéktalanul intézkedjék s tegyen jelentést arról, hogy mely gondnokság választotta ki részéről a szakoktatás helyéül, s kik azon erdőőrök vagy erdőlegények, kiket oda rendelt.

Végül értesítem, hogy a szakoktatás körül kiváló érdemeket szerző tisztviselők részére annak idején megfelelő jutalomdíjak lesznek javaslatba hozandók. — Budapesten, 1886. december hó 29-én.

Széchenyi.

Az „Országos Erdészeti Egyesület“ pénztáránál teljesített befizetések.

(1886. évi november hónapban.)

Befizetés. frt.	Befizetés. frt.
Ajtay János, műszaki díjnok 8	Boryszlavszky János, erdészsegéd 1. ⁵⁰
Br. Atzél Lajos, földbir- tokos 16	Bodor Jenő, m. kir. er- dészjelölt 12. ⁰⁶
Akantisz Rezső, m. k. közal. erdőmester —. ⁵⁶	Buchelt Ede 4. ⁵⁰
Almásy Andor, m. kir. főerdőmester 1	Csikszeredai m. kir. erdőhivatal 3. ⁰⁶
Aigner könyvkereskedő 1. ⁵⁰	Chrenóczi Nagy Antal, m. kir. erdészjelölt 3. ⁰⁶
Bartsch Kálmán, mű- szaki díjnok 9	Csernyánszky József, erdőtiszt 1. ⁵⁰
Brezovszky József, fő- erdész 5. ⁰⁶	Donth Károly, uradalmi erdészsegéd 1
Berghold Károly, kör- erdész 1	Demárcsek Béla, er- dészsegéd 1. ⁵⁰
Belházy Emil, m. kir. főerdőtanácsos 1	Dvihally János, m. kir. erdész 1. ⁵⁰
Bodnár Richárd 1	Dobsina város 12. ¹⁵
Binder Vilmos, m. kir. főerdész 8	Dorogi András 3
Balás Emil, m. kir. fő- erdész 8	Eggenberger könyvke- reskedő 1. ⁵⁰
Borszéki Soma, minis- teri titkár 5	Eckhárd Rezső, erdő- gondnok 8
Breckner József, járási főerdész 1	Fabry János, fővadász 8
Beszterczebányai m. kir. erdőigazgatóság 196. ⁹¹	dr. Floch Henrik, föld- birtokos 8
Bencsik Sándor, erdő- gyakornok 1	Florschütz Ede, urad. erdész 8
Bokor Róbert, m. kir. erdőszámtiszt 8	Farkas Pál, erdőmester 1
Balogh Kálmán, m. kir. közal. erdész 1	Báró Feilitsch Arthur, kir. alerdőfelügyelő 1
Bustyaházai m. k. er- dőhivatal 112	Grünmann Arnold 8. ⁰⁶
	Gödöllői m. kir. erdő- hivatal 88
	Göldner József, m. kir. erdőgyakornok 8

Befizetés. frt.	Befizetés. frt.
Gáthy Sámuel 4. ⁰⁷	Kostiálik István, erdőgyakornok 1
Grill Károly, könyvkereskedő 1. ⁵⁰	Kormány Mihály, m. kir. erdőlegény 1
Garlathy Kálmán, m. kir. főerdőrendező 1	Korai Frigyes, m. kir. erdész 85
Hawrlaut Alajos, főerd. 2	Kretinszky Reinhold, urad. főerdész 9. ¹⁰
Hoós Ernő, m. kir. erd. 1. ⁰⁵	Komárom m. közig. erdészeti bizottság 7. ⁷⁵
Halka Dániel 1. ⁵⁶	Kolozsvári m. kir. erdőigazgatóság 216
Hárs István, jár. főerd. 1	Kendi Károly, m. kir. vadász 8
Herczog Adolf, vár. erd. 8	Karansebesi vagyonszolg. hivatal 13. ³⁵
Horváthy Ferencz, m. kir. erdőgyakornok 8	Kutrovác Károly, főerdész 1. ⁰⁶
Hómann Bálint, tisztartó 8	Kracsenits Imre, erdőmester 5. ³⁵
Horváth Béla, m. kir. erdész 8	Kovácsi Mihály 8
Hrebenda Pál, főerd. 1. ⁰⁶	Lavotha Albert, kir. alerdőfelügyelő 1
Halliárszky Samu, jószágigazgató 8	Lonkay Antal, m. kir. faraktártiszt 1
Hellner Samu, m. kir. erdőgyakornok 2	Lászlóffy K. Géza, m. kir. főerdőőr 4
Janák László, főerdőhivatali segéd 1	Dr. Loncsár József, jogakad. tanár 8
Jakó Jenő, m. kir. erd. 1	Lippai m. kir. főerdőhivatal 26. ⁸¹
Jausz Sándor, műszaki díjnok 16	Liptó-Ujvári m. k. főerdőhivatal 15. ⁰⁶
Kollmann József, m. k. erdőszántiszt 8	Lilge Károly, ur. erdőgyakornok 8
Kossányi Róbert, m. k. főerdőmester 6	Löwenthal Ernő, üzletvezető 8
Kovács Béla, m. kir. erdészjelölt 1	Lugosi m. kir. erdőigazgatóság 24. ⁰⁶
Kondor Vilmos, m. kir. erdész 1	Linszky Károly, m. kir. erdőgyakornok 1
Kovács Géza, m. k. főerdész 1	Lator István, m. kir. erdőgyakornok 1
Kellner György 1	
Kim Béla, megyei erdőgondnok 1	
Kárász István, kir. alerdőfelügyelő 8	
Kuzma Gyula, m. kir. erdész 1. ²⁰	

Befizetés. frt.	Befizetés. frt.
Lopusny Kornél, m. kir. erdőgyakornok 1	Palánkai m. kir. erdőgyakornokság 22. ⁵⁰
Landerer Arthur, m. k. közal. erdész 1	Pavlik Andor 1. ⁰⁶
Lenhárd Antal, főkápt. erdőmester 8	Penti Albert, m. k. erd. 7. ⁵⁰
Mihalik Rezső, alerd. 8	Petrovich Elek 210
Munkácsi főszolgabírói hivatal 9. ⁷⁵	Preszler József, körer- dész 8
Mayer Gyula, urad. fő- erdész 1	Pozsony város 15. ⁹⁰
Magyaróvári és bellyei főhercz. uradalmak szám- tartói hivatala 105	Payer Sándor 1
Mattavovszky Árpád, m. kir. erdőgyakornok 8	Preiszner Nándor, m. kir. erdészjelölt 1
Maros-Vásárhely vá- ros 9. ¹¹	Ráczkeverdy Gyula, m. erdőtiszt 1. ⁰⁶
Nagybányai m. kir. fő- erdőhivatal 12. ⁰⁶	Rolland Gusztáv, városi erdőmester 8
Nagy György, m. kir. er- dőgyakornok 1	Rakusán Károly, főerdész 1
Nozdroviczky Miklós, városi erdőmester 1	Reisz Kálmán, m. kir. erdőőr 5
Ormai Kálmán, m. kir. erdőgyakornok 1	Rochlitz Sándor, urad. erdőmester 8
Orsovai m. kir. erdő- hivatal 44. ⁶²	Rácz Vendel, közerdész 1
Ötvös Lajos, m. kir. fa- raktárgondnok*) 5	Rosenstingl Antal, urad. erdész 20
Párnai, m. kir. erdész 1	Röhrich Márton, m. kir. erdőgyakornok 3. ¹⁰
Penszl Antal 8	Raczvekezy János, vá- rosi főerdész 1. ⁰⁶
Prokop József, urad. er- dész 1. ⁰⁶	Rosenthal H. egyenruha készítő 16
Id. Pischl Pál, m. kir. főerdész 8	Szászsebesi m. kir. er- hivatal 24. ⁰⁶
Pilcz Ottó, urad. főerd. 1	Szalóki Hugó, m. kir. er- dész 1
Pálffy Alajos, főerdész 8	Szepesházi Kálmán, m. kir. erdőgyakornok 1
Pozsony Szt. - György város 8	Sztokosza Gyula, járá- si-főerdész 8
	Szontágh Gusztáv, m. kir. főerdész 1. ⁰⁶
	Szécsi Zsigmond, m. kir. akad. tanár 1
	Schultz János, műszaki díjnok 8

*) A novemberi füzetből tévedésből
kimaradt.

	Befizetés. frt.		Befizetés. frt.
Schumichraszt Mihály, m. kir. erdőgyakornok	8	Szabó Adolf, m. kir. er- dőfelügyelő	10. ⁵⁶
Soltz Miksa, urad. erdő- gondnok	8	Sander János, erdész	8
Sternberg Frigyes, föld- birtokos	10	Tornay Gyula, m. kir. erdőgyakornok	5. ⁵⁰
Schwob Sándor, m. kir. főerdész	5	Tomcsányi Gusztáv, m. kir. erdőmérnök	1
Szolnok-Doboka me- gye pénztára	6. ¹⁵	Tavassy Lajos, hercz. erdészsegéd	1
Szalagyi Emil, m. kir. erdőgyakornok	8	Tausch E. Rezső	2
Scholtes Henrik, kerül. főerdész	9. ⁰⁶	Tribalszky János, m. kir. számtiszt	8
Simsich Mihály	1. ⁵⁰	Tavasy Gyula, m. kir. erdész	6. ¹⁵
Székely István, m. kir. erdőgyakornok	1	Tiller Mór, egyenruha készítő	16
Székely Mózsos, m. kir. erdőgyakornok	1	Teschler Vincze, m. kir. erdész	16
Schmidt József, főerd.	8	Tóth Gyula, járási főerd.	1
Scultety Naután, m. kir. erdőmester	1	Tersanszky Mihály, m. kir. erdőőr	6
Szifft Gyula, hercz. er- dészsegéd	4	Tobiás Miklós	4. ⁵⁶
Schlögel Mihály, erdő- tiszt	1. ⁵⁶	Özv. Uray Bodogné	160
Soóvári m. kir. erdőhi- vatal	104	Vas megye alispáni hivatal	9. ⁵⁵
Szoika Gyula, m. kir. fő- erdész	8	Varga József, urad. erd.	1. ⁵⁶
Sugár Károly, m. kir. fő- edész	1	Wad Román	5
		Weigl Róbert, urad. er- dész	1. ⁰⁶
		Zsarnoczai m. kir. er- dőhivatal	85. ⁰⁶
		Zách János, főerdész	1. ⁵⁶
		Zsiga Gyula, erdőőr	6

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai 1886-ban.

I. Alapító tagok.

A) Készpénzben alapítottak:

	Alapított tőke. Forint
A lmásy Pál földbirtokos	200
Andrássy Manóné grófnő	400
Asztalos Albert erdőmester	100
Árvai közbirtokossági uradalom	200
Andrássy György gróf földbirtokos	100
Augusz Antal báró, földbirtokos	100
Andrássy Gyula gróf földbirtokos	200
Ágotha Alajos m. k. ministeri számtiszt	100
Adriány Arnold, k. erdőfelügyelő	160
Almásy Andor m. k. főerdőmester	150
B atthyány Fülöp herceg	200
Batthyány Ferencz gróf	100
Baiersdorf Adolf fakereskedő	500
Bezsán János báró földbirtokos	100
Bikkal Nándor m. k. erdőigazgató	150
Bozó Pál földbirtokos	100
Bothó Imre kir. erdőfelügyelő	100
Batthyány Géza gróf	100
Benitzky Ödön földbirtokos	100
Borói Bömches Frigyes lovag m. k. számvivő főerdész	100
Blaschek Frigyes és örököse Blaschek Ede, uradalmi erdőfelügyelő	100
Batthyány Gusztáv herceg	200
Benitzky Gyula földbirtokos	100
Balás Pál, m. k. erdőmester	160
Bonnáz Sándor, csanádi püspök	200
Belházy Emil, m. k. főerdőtanácsos	100
Sipéki Balás Vincze m. kir. erdőmester	160

	Alapított tőke. Forint.
Bornemisza János báró földbirtokos	100
Bánhidy Béla báró földbirtokos	100
Beszterczebánya város	100
Biebel János fakereskedő	200
Brassói bánya- és kohó részvény-társaság	160
Biach Mór fakereskedő	200
Bischitz Mór nagybirtokos	160
Cs. k. sz. államvasut-társulat	500
Coburg Koháry Ágoston herczeg	500
Campione Károly	100
Czepléd város	100
Cs. k. szab. osztr. államvasut urad. igazgatósága	300
Czizer Károly m. k. erdész	100
Csekonits János gróf földbirtokos	100
Csiby Lőrincz m. k. erdőrendező	160
Chotek Rezső gróf földbirtokos	100
Császka György püspök	200
Csik Gyula püsp. főerdész	160
Debreczen sz. k. város	200
Diósgyőri m. k. államjavak igazgatósága	200
Divald Adolf	100
Degenfeld Imre gróf	200
Déván Róbert, k. főerdőmester	160
Dr. Dulánszky Nándor pécsi püspök	200
Dőry Dénes földbirtokos	200
Durst Emil, k. erdőigazgató	160
Esztergomi érseki káptalan	100
Erkövy Adolf m. k. jószágigazgató	100
Egri érseki főkáptalan	100
Erdélyi Gyula m. k. erdész	160
Erdődi Pálffy István gróf, földbirtokos	100
Eltz Károly gróf, földbirtokos	100
Ertl János földbirtokos	200

Alapított tőke.
Forint.

Fiume sz. k. kikötő-város	100
Forberger János m. k. erdőrendező	100
Füredi Ede, m. k. főerdész	150
Fekete Lajos m. k. erdőtanácsos és erd. acad. tanár	160
Földi János m. k. főerdész	160
Fülep Lajos, m. k. fizető erdőszámvivő	100
Fuchs Szilárd m. k. erdőmester	100
Früstök István erdőgondnok	160
Festetich Pál gr. földbirtokos	200
Festetich György gr. földbirt.	500
Füzi Dénes	100
Feueregger Imre	160
Frits Béla, m. k. erdész	100
Götz Károly fakereskedő	100
Götz Fülöp fakereskedő	100
Gajári József m. k. főerdész	200
Ghyczy Ignác földbirtokos	100
Girtl Ádám, főerdész	100
Girsik János, m. k. osztálytanácsos és erdőigazgató	160
Groedl testvérek fakereskedő czége	300
Gáspero Antal faüzleti vállalkozó	160
Geibel Rezső, megy. jár. főerdész	160
Girtl Vincze, kápt. főerdész	160
Gici-assa s ablanczkürthi Ghyczy Livius, cs. k. kamarás és ny. tüzérőrnagy	150
Groedl Armin fakereskedő	300
Ghyczy Kálmán földbirtokos	100
Geiszler József m. k. főerdész	160
Gelinek Tivadar	200
Halácsy Kálmán okl. erdész	100
Haynald Lajos kalocsai bibornok érsek	100
Hermann Imre urad. erdőmester	100
Hajnik János k. államjavak igazgatója	200
Hunyady Imre gróf	200

	Alapított tőke. Forint.
Helferstorfer Ottmár apát	200
Hoffmann Frigyes örökösei (Bedő Béla)	500
Hügl és Saager vasutépít. vállalkozók	150
Hirsch József Lajos földbirt. és fakereskedő	160
Homolka Lajos m. k. főerdész	160
Hub Rezső főerdész	160
Hajós József kir. tanácsos	100
Huzly Károly kisprépost	100
Horn Mór fakereskedő	200
Hirsch István m. k. ministeri titkár	100
Havas József kir. erdőfelügyelő	100
Illés Nándor m. kir. főerdőtanácsos	150
Jankovich Gyula gróf földbirtokos	500
József cs. k. főherceg	300
Járos János m. k. főerdész	160
Inkey József földbirtokos	200
Igló város	100
Joász Alajos m. k. főerdész	160
Kassai közgyűlés	100
Kolozsvári m. k. bányagazgatóság	100
Kolozsvár szab. kir. város	100
Kugler József nyug. m. k. erdőmester	100
Kovács Zsigmond püspök	200
Körmöcz sz. kir. főbányaváros	150
Koncz Imre, m. k. főerdész	100
Keleti Nándor, kir. erdőfelügyelő	160
Kuntzl Antal, közalap. erdész	100
Kuhinka Gyula, földbirtokos	160
Kostyál György m. k. erdész	160
Kuzma Gyula k. főerdész	160
Kryvos András fakereskedő	200
Kohl és társa fűrészpenge gyáros cég	160
Kigerl János földbirtokos	100

Alapított tőke.
Forint.

Kellner Valér m. k. erdőmester	160
Kende Kanut országgyűlési képviselő	100
Keckskemét város	100
Karácsonyi Guido gr. földbirtokos	100
Krivácsy Elek, k. erdőfelügyelő	160
Kellner Gusztáv, k. alerdőfelügyelő	160
Klipunovszky Károly osztálytanácsos	100
Kovács Géza, m. k. közp. főerdész	160
Károlyi Tibor gróf földbirtokos	200
Ifj. Kormány Mihály m. k. erdőlegény	160
Kaczvinszky Viktor jászói prépost	100
Károlyi Alajos gróf cs. és k. nagykövet, földbirtokos	500
Leveleki Molnár Ágoston földbirtokos	100
Lippai m. k. államjavak igazgatósága	100
Lo-Presti Lajos báró	100
Liptó-ujvári m. k. államjavak igazgatósága	100
Gróf Lamberg-Luzsénszky család	100
Laczkó Elek örökösei	100
Id. Luczenbacher Pál földbirtokos	160
Lázár Jakab nyug. m. k. jószágigazgató	100
Láng Gábor kataszt. erdőbecslő	100
Lechner Gábor m. k. erdőmester	160
Lónyai Gábor	200
Máramaros-szigeti m. k. jószágigazgatóság	400
Székhelyi Majláth György	200
Mihálovics József, bibornok érsek	200
Marczibányi Antal	100
Magyar-német erdőipar-egylet (Szolnokon)	160
Maderspach Victor földbirtokos	160
Mihályfy Mihály, m. k. főerdész	100
Molesányi Gábor m. k. főerdész	150
Mátray József prim. főerdész	160
Máramaros-szigeti m. k. erdőigazgatóság	600
Márton Sándor vár. erdőgyakornok	150

Máltsek Gusztáv ny. m. k. jószágigazgató	100
Milch Dávid, fakereskedő	200
Milch Izrael, fakereskedő	200
Máriássy Mátyás, k. alerdőfelügyelő	160
Mednyánszky Dénes báró földbirtokos	100
Maubach Ottó fűrészüzeti igazgató	160
Müller Frigyes és társa szódagyár tulajdonos cég	160
Masztics Gusztáv m. k. erdész	160
N agyvárad i. sz. káptalan	100
Nagybányai m. k. bányai igazgatóság	100
Nógrádmegye gazdasági egyesülete	100
Nógrádmegyei hölgyek alapítványa	342
Nachtnebel Ferencz	100
Németh Samu, ügyvéd	100
Nádassy Kálmán földbirtokos	200
Nádasdy Lipót gróf	100
Neuschloss Emil fakereskedő	160
Neuschloss J. fiai fakereskedő cég	160
Nopcsa Ferencz báró földbirtokos	100
Nagy-Röcze város	150
Novák József közalap. erdész	100
Ó -budai m. k. államjavak igazgatósága	100
P annonhegyi főapátság	100
Pesti ifjak alapítványa	500
Pesti hazai első takarékpénztár	100
Pécskai m. k. államjavak igazgatósága	100
Prandau Gusztáv báró földbirtokos	200
Pokupcsics Gyula fakereskedő	200
Prindl András, ny. m. k. erdőmester	100
Polák Hermil, m. k. erdész	160
Panek Norbert, m. k. erdész	160
Pető Lajos, kir. alerdőfelügyelő	160
Paulik Andor püsp. erdőmérnök	160

Alapított tőke.
Forint

Pálffy József gróf földbirtokos	200
Pálffy Antal herceg földbirtokos	200
Prély István ügyvéd	100
Prónay Dezső báró földbirtokos	160
Pécs város	500
Petykó József m. kir. erdész	150
Peitler Antal püspök	200
Perczel Lajos földbirtokos	160
R anolder János veszprémi püspök	200
Rezucsek Antal zirczi apát	150
Rónai Antal m. k. főerdőtanácsos	150
Rozenthal Jakab fakereskedő	100
Reizmann Herman fakereskedő	150
Raab Samu m. k. főerdész	160
Románbánsági (karánsebesi) ezredi vagyonközség	160
Róth Ignác főtiszt és királyi tanácsos	160
Roheim Károly fakereskedő	160
Rimamurány-Salgó-tarjáni vasmű részvény-társulat	150
Roller Adolf	160
Révész Károly	100
S zathmármegye gazdasági egyesülete	100
Serédi Róbert városi erdőmester	100
Scherthoss Arthur gróf földbirtokos	100
Schönborn Ervin gróf	300
Schrittwieser József gépészmérnök	100
Selmeczi m. k. főbányagrófi hivatal	400
Simon Vincze prépost	100
Sina Simon báró	500
Sóvári m. k. sóbányaigazgatóság	100
Szaniszló Ferencz nagyváradai püspök	200
Szathmár-Némethi város	100
Száybely Norbert m. k. erdész	150
Szentiványi család rónyai uradalma	200
Szomolnoki m. k. bányagazgatóság	100

	Alapított tőke. Forint.
Szécheny Gyula gróf	100
Szécheny Pál gróf földmivelés-, ipar- és kereskedelmi m. k. minister és földbirtokos	160
Sugár Károly m. k. főerdész	100
Szabadka sz. k. város	100
Strobel Sándor erdőmester	100
Szilárdy Ödön földbirtokos	100
Sóltz Gyula m. kir. főerdőtanácsos és erdőakad. tanár	160
Szunyogh Albert, földbirtokos	100
Szeged sz. k. város	160
Sáros nagy- és kis-pataki közbirtokosság	100
Simor János bibornok érsek	200
Szécheny Béla gróf földbirtokos	200
Volt Szerb-bánsági 14 végvidéki ezred vagyon- községe	160
Schmidt Vilmos	300
Scherffel Samu, nyug. m. k. főerdőtanácsos	100
Székely Mihály, m. k. főerdőmester	160
Szabó Adolf, kir. erdőfelügyelő	100
Szécsi Zsigmond erdőakad. r. tanár	160
Szeyffried Károly, m. k. erdőtítkár	160
Simenszky Kálmán, k. erdőfelügyelő	100
Szombathelyi székes káptalan	100
Szepesi Tivadar m. k. erdész	160
Steyrer József m. k. erdőmester	160
Schréter Károly, urad. erdőfelügyelő	160
Stolcz József m. k. főerdész	150
Somsich Pál, földbirtokos	200
Sopron város	100
Szakoleza város	100
Schobel Károly m. k. erdész	100
Schillinger Adolf m. k. főerdész	160
Schubert József okl. erdész	160
Thieriot Albert cs. k. erdőtanácsos	100
Tisza Kálmán földbirtokos	100

	Alapított tőke. Forint
Temesvári m. k. államjavak igazgatósága	100
Tisza Lajos, gróf földbirtokos	200
Tatartzy Károly, kincstári főbérő	160
Terbócs Bertalan m. k. főerdész	160
Tomcsányi Gyula m. k. erdőmester	160
Tóth Jenő	100
Teschler Vincze m. k. erdész	160
Takács Ferencz m. k. közalap. erdőmester	100
Tavi Gusztáv m. k. erdőrendező	160
Tellessnitzky Nándor m. k. erdész	160
Tavaszi Antal	200
Tolnamegye közönsége	160
Unghvári m. k. államjavak igazgatósága	100
Ujvidék város	100
Uray Bódog	160
Veszprémi káptalan	100
Vodianer Albert báró földbirtokos	100
Vertány Lajos, kataszt. erdőbecslő	100
Versecz város	200
Verbovszky József, m. k. erdész	160
Vuk M. és fiai fakereskedő cég	150
Wenckheim Károly gróf	100
Wenckheim Frigyes gróf	200
Wagner Ágoston, földbirtokos	150
Wagner Károly, m. k. főerdőtanácsos	150
Weszter Sándor, m. k. főerdész	160
Weisz Alajos birtokos	160
Wenckheim Rudolf gróf földbirtokos	200
Wodianer Albert báró földbirtokos	200
Wámoscher Nándor, földbirtokos	160
Wagner Gyula urad. erdőtiszt	160
Zalka János győri püspök	100
Zalamegye gazdasági egyesülete	100

	Alapított tőke. Forint
Zichy Domokos gróf	100
Zombori m. k. államjavak igazgatósága	100
Zichy N. János gróf, földbirtokos	200
Zágrábi érsek billeti uradalma	160
Zsarnóczai m. k. erdőhivatal	300
Zarboch Ede nyug. m. kir. erdész	200
Zsigmondy Vilmos orsz. képviselő	200
Zselénszky Róbert gróf földbirtokos	200

B) Magyar urbéri kötvényekben alapítottak.

Brusek Henrik Coburg hercegi főerdész	100
Bánffy Albert báró földbirtokos	100
Bedő Albert, országos főerdőmester és ministeri tanácsos	150
Divald József m. k. számtanácsos	100
Eleőd Jónás ügyvéd	150
Eleőd Simon m. k. főerdész	100
Forgách Kálmán gróf földbirtokos	100
Ghyczy Emil földbirtokos	150
Hudoba Gusztáv m. k. bányatanácsos	100
Kalocsai érseki káptalan	100
Keglevich Béla gróf	250
Kremser János, ny. m. k. erdőmester	100
Podhrágyi Popper Lipót báró földbirtokos	300
Scholcz Rezső m. k. osztálytanácsos (felerész készpénzben)	300
Teleky Domokos gróf id., földbirtokos	100
Wessely János erdőfelügyelő	100

C) Magyar szőlődézsma-váltásági kötvényekben
alapítottak.

Ifj. Pollák Bernát fakereskedő	1000
Fogarassy Mihály erdélyi püspök	200

D) Egységes államkötvényben alapított.

Ifj. Pfeiffer József	200
--------------------------------	-----

E) Magyar földhitelintézeti záloglevelekben
alapítottak:

	Alapított tőke. Forint
Sztanik Samu m. k. erdőrendező	150
Zámoiszky József gróf, földbirtokos	200

F) Magyar aranyjáradék kötvényekben alapítottak.

Szlávy József	200
Gelsei Guttmann S. H. fakereskedő	300

G) Az örökösöket is kötelező alapítványi köte-
lezvényekkel alapítottak.

Az alapítás ideje.	Alapított Tartó- Fize- tőke. ¹⁾ zás. tés. ²⁾ 1886-ik évre. F o r i n t.		
1867. jan. 29. Atzél Péter földbirtokos	500	200	—
1867. febr. 4. Atzél Lajos báró földbirtokos	100	16	16
1867. jun. 7. Almásy Edmund földbirtokos	200	80	—
1867. jun. 7. Almásy Edmundné földbirtokosnő	100	40	—
1869. jul. 8. Andrássy Aladár, gróf földbirt.	200	10	10
1870. aug. 16. Aschenbrier Agost m. k. erdész	100	38	—
„ okt. 6. Akantisz Rezső m. k. köza. erdőm.	70	3. ⁵⁰	3. ⁵⁰
1875. márcz. 16. Aranyi M. fakereskedő	200	20	—
1876. ápril 25. Abrudbányay Béla, m. k. erdő- tanácsos	59. ⁷⁵	3	—
1879. jul. 27. Apponyi Albert gróf földbirt.	200	40	—
1881. jan. 1. Ágh Gyula, püsp. urad. főerdész	160	8	8
„ okt. 16. Aladics Emil, m. k. erdész	80	4	7
1886. jan. 9. Ács Sándor járási főerdész	160	8	8
„ aug. 2. Adriányi Antal m. k. főerdész	160	8	8
„ nov. 12. Allender Frigyes hercz. erdész.	160	—	—

¹⁾ Az itt kimutatott alapítványi tőke az illető alapítvány teljes összegének azon részét képezi, mely folyó évi december 31-ig készpénzben még nem törlesztetett.

²⁾ A befizetések azok, melyek az 1886-ik évet illetőleg f. évi december 31-ig az egyesület pénztárába tényleg beérkeztek. A szerk.

Az alapítás ideje.	Alapított Tőke.	Tartozás.	Fizetés.
	1886-ik évre.		
	F o r i n t.		
1867. jan. 27. Batthyány Ödön gr. földbirtokos .	100	40	—
” ” 22. Batthyány Lajos gróf özvegye .	200	20	20
1868. jan. 30. Breuner Ágost gróf földbirtokos .	100	8	8
” ” 31. Beust Ödön báró földbirtokos .	100	40	—
” sept. 24. Böhm Ferencz erdőmester .	100	8	8
1869. sept. 15. Batthyány Elemér gr. földbirtokos	200	10	10
{ 1870. jun. 2. { Budapest } Pest 6 ⁰ / ₀ 100 frt }	. 300	32	—
{ Buda 5 ⁰ / ₀ 200 ” }			
1870. jun. 24. Borszéki Soma, minist. titkár .	90	6 ⁵⁰	—
” aug. 22. Barcsay Ábrahám főszolgabíró .	100	38	—
” okt. 6. Barta Frigyes erdész .	100	20	—
1874. ” 27. Broosz Alajos m. k. erdész .	160	6	6
1875. okt. 24. Balbach János m. k. erdész .	160	8	8
1876. febr. 20. Bolcza István gróf földbirtokos .	200	40	—
1876. márcz. 24. Berchtold Richárd gr. földbirt. .	200	10	10
1877. márcz. 22. Beiwinkler Károly földbirtokos	150	7 ⁵	7 ⁵
1878. febr. 12. Benedek György m. k. kat. erdőbeclő	160	68	—
” decz. 14. Bánffy Béla Gróf földbirtokos .	200	30	—
1879. okt. —. Bartha Sándor, m. k. erdész .	160	40	—
” ” 24. Biloveszky József, ur. erdész .	160	16	8
1880. febr. 20. Batyka János, kir. erdőfelügyelő .	40	2	2
1879. nov. 6. Baumann Antal, m. k. gépmester .	48	3	3
1880. decz. 5. Bencze Gergely, m. k. erdész .	160	32	—
” decz. 27. Bielek István, m. k. főerdész .	140	7	7
” decz. 26. Balás Emil, m. k. főerdész .	160	8	8
1881. jan. 1. Bérczi Márton, m. k. ellenőr. főerd. .	160	8	8
1881. okt. 10. Bobok Tivadar, erdész .	160	8	8
” nov. 1. Bereczky Gyula, m. k. erdész .	150	5	7 ⁵⁰
” ” 1. Benigny Gyula, m. k. erdész .	150	7 ⁵	—
” decz. 12. Briestyánsky Endre, m. kir. erdész	160	8	8
1882. aug. 25. Belházy Jenő, m. k. erdőtitkár .	80	4	4
1883. jan. 12. Boksa Gusztáv m. k. erdész .	150	14 ⁵	14 ⁵
1883. ápril 24. Dei conti de Bona Marino királyi főerdész	160	8	—

Az alapítás ideje.	Alapított Tarto- tőke.	Fize- zés. tés.	1886-ik évre. F o r i n t.
1883. decz. 22. Bánik György erdőgyakornok	160	8	8
1883. „ 22. Bencsik Sándor kápt. erdőgyakorn.	160	8	8
1884. szept. 29. Br. Bánffy Dezső földbirtokos	200	10	10
1884. nov. 4. Burdát János m. k. erdész	160	8	8
1884. nov. 4. Bokor Róbert k. erdészjelölt	160	8	8
1885. jan. 10. Bekény Aladár m. k. erdőgyakornok	160	8	8
1885. szept. 9. Bodor Zoltán, műsz. díjnok	150	15	15
1886. febr. 2. Bartsch Kálmán műsz. díjnok	160	8	8
1886. ápr. 3. Binder Richárd m. k. erdőgyakornok	160	8	8
„ nov. 14. Bogdán Géza m. k. erdőgyakornok	160	8	—
1876. jan. 16. Czirbesz Kálmán közalap. erdőrend.	100	38	—
„ nov. 1. Csasztkóczy Károly erdőmérnök	100	8	8
„ nov. 22. Czékus György m. k. erdész	160	8	8
1879. decz. 6. Ifj. Csasztkóczy Mihály, m. k. erdész	160	8	8
1880. febr. 14. Cseres Gyula, m. k. erdész	160	8	8
1880. decz. 14. Csipkay János m. k. erdész	160	8	8
1881. nov. 1. Chrenóczy-Nagy Antal m. k. erdész	150	7 ⁵⁰	7 ⁵⁰
1881. nov. 2. Csik Imre, kir. alerdőfelügyelő	160	8	8
1884. nov. 6. Csupor István, közal. erdész	160	8	8
1884. nov. 7. Cseh Pál főerdész	160	8	8
1886. márcz. 2. Csattogányi Béla m. k. edőgya- kornok	150	7 ⁵	7 ⁵
1869. aug. 18. Dettrich Flórián (örökösei) kincs- tári uradalmi ügyész	100	75	—
1869. sept. 16. Diner Mór fakereskedő	100	30	—
1870. márcz. 20. Dorozslai Adolf m. k. erdőtitkár	100	8	8
„ máj. 5. Deés város	75	8 ¹⁵	—
1876. jan. 25. Degenfeld Lajos gróf	200	50	—
„ nov. 2. Divald Gyula	160	16	—
1878. máj. 1. Dezső Zsigmond jár. főerdész	160	8	8
„ „ 13. Dessewffy Aurél gr. földbirtokos	200	10	—

Az alapítás ideje.	Alapított Tarto- tőke.	Fizet- zés. 1886-ik évre.	Fizet- tés.
	F o r i n t.		
1879. jun. 21. Dip old Imre, m. kir. főerdész	160	8	8
1880. febr. 26. Divald Béla, m. k. erdész	160	4	4
1880. dec. 16. Derecskei Károly, m. k. erdész	160	8	—
1879. okt. 20. Dernyei Antal, k. erdőfelügyelő	120	6	6
1881. „ 16. Dömötör Tihamér, k. alerdőfelügyelő	160	16	16
1882. aug. 23. Dapsy Frigyes, m. k. erdész	160	8	8
1883. márcz. 19. Dietz Sándor, tudom. egyetemi tanársegéd	140	7	7
„ ápril 29. Dercsényi Kálmán, m. k. erdész	160	16	16
1884. nov. 4. Debreczy Ödön m. k. erdészjelölt	160	24	10
1884. nov. 4. Derzsi Gábor m. k. erdész	160	16	16
1885. — — Domokos Sándor m. k. erdőszám- tiszt	160	7	8
1867. jan. 30. Erdődy István gróf földbirtokos	1000	100	100
„ márcz. 16. Gerdoveháki Ernust Kelemen földbirtokos	100	8	8
„ május 5. Erdődy Ferencz gr. földbirtokos	100	35	—
1868. febr. 13. Eperjes város	100	5	—
1870. aug. 1. Eibl Gusztáv m. k. főerdész	100	20	—
1875. jan. 19. Epstein Lajos fakereskedő	200	80	—
1876. jan. 3. Engl D. F. fakereskedő	100	3	—
„ sept. 1. Eggenhofer Albert fakereskedő	100	35	—
1878. decz. 15. Engl Sándor fakereskedő	160	8	8
1880. decz. 17. Eck Ferencz m. kir. erdőmester	160	8	8
1879. okt. — Ercsényi Ödön, m. kir. erdész- jelölt	160	24	—
1881. jan. 5. Ehrenhelms Ágost, m. k. erdész	160	32	—
1883. márcz. 29. Eszterházy Miklós herezeg ösz- szes javaira bíróság kirendelt zárgondnokság	200	20	20
„ okt. 15. Erdősi György, m. k. főerdőőr	160	22 ⁷⁵	5
1885. szept. 25. Emericzy Győző, m. k. erdész	140	16	15 ⁰⁵

Alapítás ideje.	Alapított Tartó- tőke.	Fize- zés. 1886-ik évre.	F o r i n t.
1868. febr. 1. Kisapponyi Frankner Antal jószágbirtokos	100	20	—
1870. okt. 6. Fóti Nándor m. k. erdész	100	16	—
1876. márcz. 20. Friedmann Ignác fakereskedő	100	16	8
1878. okt. 13. Földes János m. k. főerdész	100	5	5
„ nov. 15. Feilitzsch Arthur br., alerdőfelügy.	100	18. ₀₂	12. ₆₅
1879. „ 26. Füstös Kálmán, m. k. főerdész	160	8	8
1880. ápr. 15. Fenyves Lajos, m. k. faraktártiszt	160	8	8
1881. jan. 9. Faller József, m. k. erdész	160	8	8
1883. nov. 14. Fuchs Chajem fakereskedő	160	4	—
1885. — — Filipek Sándor, vár. erdőmester	160	8	8
1885. nov. 3. Ferencz Gyula, m. k. erdőgya- kornok	160	8	8
1886. decz. 3. Fűzy Zoltán m. k. műsz. díjnok	160	—	—
„ jun. 12. Gyürky Ábrahám grófnő	500	25	—
„ jul. 24. Gyürky Ábrahám gr. földbirtokos	500	150	—
„ aug. 30. Giller János főerdőmester	100	8	8
1868. márcz. 14. Gombossy János m. k. osztály- tanácsos	100	5	—
1869. sept. 15. Görgey Géza m. k. jószáigazgató	100	75	—
„ okt. 30. Garlathy Kálmán m. k. főerdő- rendező	100	5	—
1876. jun. 13. Gromon Dezső államtitkár és orsz. képviselő	200	10	—
„ sept. 8. Gáblencz Pál m. k. kat. erdőbecslő	100	30	—
1877. ápr. 4. Gräber Miklós földbirtokos	150	7. ₅	7. ₅
1877. máj. 23. Gondol Dezső m. k. erdész	160	42	20
1878. okt. 12. Győry Géza, urad. erdőmester	140	7	7
„ decz. 15. Gungl János m. k. közal. főerdész	160	16	16
1879. oct. 12. Győry Vilmos, m. k. erdőgyakornok	160	48	—
1880. máj. 6. Gyöngyössy Béla, k. erdőfelügyelő	160	8	8
1880. szep. 21. Grieszbach Ede, gondnok	160	8	—
1880. decz. 23. Guha Károly, m. k. faraktártiszt	160	8	—

Az alapítás ideje.	Alapított tőke.	Tarto- zás. 1886-ik évre.	Fize- tés.
	F o r i n t.		
1880. decz. 28. Gyenge Samu, m. k. erdész	160	8	8
1881. jan. 12. Györke István, m. k. számvivő főerdész	160	8	8
„ decz. 7. Gerő Virgil, közal. erdész	160	8	8
„ „ 8. Gesztes Lajos, főerdész	160	8	8
1882. aug. 24. György Endre orsz. képviselő	200	20	—
1885. jan. 6. Gabnay Ferencz, m. k. erdész- jelölt	160	8	8
1885. márcz. 12. Gáspár Béla, m. k. főerdész	160	8	—
„ — — Gerő Gusztáv, m. k. erdész	160	8	8
„ okt. 26. Glós László m. k. erdészjelölt	160	16	16
1886. ápr. 3. Gorzó László m. k. erdőgyakornok	160	8	—
„ „ 12. Garlathy Oszkár m. k. erdész	120	8	8
1867. ápr. 1. Hideghéthy Antal földbirtokos	100	30	—
1869. szept. 24. Haske Emil városi erdőmester	100	8	8
„ „ 24. Hoffmann Sándor m. k. főerdőtan.	60	3	3
1870. ápr. 26. Hoffmann Samu fakereskedő	100	60	—
„ aug. 1. Horváth Imre nyug. m. k. főerdész	100	75	—
1871. márcz. 15. Haasz Adolf fakereskedő	90	5	—
1872. márcz. 14. Hoffmann Antal nyug. közal. erdőm.	200	10	10
1876. máj. 1. Huszár István földbirtokos	200	10	—
1876. decz. 9. Halbauer István m. kir. erdő- számtiszt	160	8	8
1877. ápr. 8. Hammer Károly m. k. főerdész	150	7 ⁵⁰	7 ⁵⁰
1877. jul. 19. Hudák Lajos, erdész	160	24 ⁵⁰	—
1877. jul. 27. Helm Gyula j. főerdész	130	7	—
1877. okt. 9. Horváth Sándor, kir. erdőfelügyelő	160	8	8
1878. máj. 21. Horváth Béla m. k. erdész	160	8	8
1879. jun. 14. Hahn József, fakereskedő	200	70	—
„ nov. 15. Hubay Zsigmond, m. k. erdész	160	8	8
1880. jan. 1. Héczey Lajos, k. al-erdőfelügyelő	160	7	7
„ nov. 20. Hering Samu Coburg hercz. erdész	140	7	6
1877. nov. 24. Hangai Géza, k. alerdőfelügyelő	160	8	8

Az alapítás ideje	Alapított tőke	Tarto- zás	Fize- tés. 1886-ik évre.
	F o r i n t.		
1881. jan. 1. Horváth Lajos, m. k. főerdész .	130	7	—
1881. márcz. 18. Hantos János, m. k. erdőtanácsos	60	3	3
aug. 24. Harczer János, m. k. erdész .	80	4	4
" " 7. Hanzély István, m. kir. közalap. közp. főerdész .	160	8	8
1881. decz. 10. Havas Ágost, urad. erdőmester .	160	8	8
1882. jul. 24. Hoós Ernő, m. k. erdész .	160	8	8
1885. jan. 28. Hollós Ferencz, m. k. erdész .	160	8	8
" szept. 2. Harnisch és társa bútorgyár czég	140	7	—
" — — Hárs István, jár. főerdész .	160	8	8
" aug. 24. Hnbert Aladár, m. k. erdőgyakorn.	160	12	12
1886. nov. 18. Halász Géza m. k. erdőakad. tanársegéd .	160	8	8
1867. jun. 17. Ivánka Imre vasuti igazgató .	100	5	—
1876. máj. 2. Ivácskovics Prokop patriarcha .	200	70	—
1877. nov. 24. Jenőfi Jenő kir. alerdőfelügyelő .	160	8	—
1878. febr. 22. Inkey István földbirtokos .	200	10	—
1879. oct. 24. Janatka József, m. k. közalapítv. erdész .	140	7	7
1880. jan. 25. Jávorszky Albert, m. k. erdész .	160	8	8
1879. nov. 24. E. Jakab Imre, m. k. erdőgyakorn.	160	40	—
1880. sept. 21. Jánossy Dénes, m. kir. faraktár- gondnok .	59	3	3
1880. decz. 12. Jarinay Vilmos m. k. főerdész .	160	8	8
1880. decz. 22. Jambrich János örökösei .	140	7	7
1881. márcz. 1. Ihrig Eberhárd .	96	8 ₅	8 ₅
1883. sept. 11. Imre Dénes, m. k. erdőrendező	30	3	3
1884. febr. 21. Janthó János, k. alerdőfelügyelő .	160	8	8
1884. — — Iliesciu Jakab, ker. főerdész .	160	8	8
1885. — — Jákó Jenő, m. k. erdész .	160	16	—
1886. okt. 14. Janák László püsp. erdőgyakornok	160	8	8
1876. febr. 15. Horgosi Kárasz Imre földbirtokos	200	20	20
1867. márcz. 8. Kelemen Sándor földbirtokos .	100	30	—

Alapítás ideje.	Alapított Tarto- tőke.	Fize- zés. 1886-ik évre.	F o r i n t :
1867. márcz. 8. Kelemen Albert földbirtokos	100	30	—
„ aug. 7. Kovács Sándor földbirtokos	100	75	—
1868. ápr. 21. Kugler Lajos m. k. erdőtitkár	160	8	8
„ aug. 7. Kuhinka Ferencz földbirtokos	100	85	—
„ sept. 11. Kassa sz. kir. város	200	42	42
„ „ 23. Kádár István ifj. közalap. erdőmester	100	30	—
1869. jul. 24. Kolba Samu fakereskedő	100	20	—
„ sept. 15. Kohn Nátán terménykereskedő	100	20	—
1870. okt. 27. Kővári László m. k. erdőmester	100	9 ₁₀	9 ₁₀
„ „ 17. Kosztka Vilmos m. k. sóhiv. főnök	100	36	—
„ „ 24. Kallina Károly m. k. erdőmester	160	8	8
1871. jan. 12. Kalmár Tivadar m. k. főerdőmester	160	8	8
„ decz. 16. Kenessey Kálmán m. k. oszt. tanácsos	100	5	5
1872. aug. 15. Krausz József m. k. erdész	100	20	—
1877. okt. 19. Kürthy Géza m. k. erdész	100	10 ₇	10 ₇
„ „ 28. Kass Ede, m. k. ellenőrködő erdő- számvivő	40	11 ₅	11 ₅
1878. okt. 19. Krausz Géza városi erdőmester	150	7 ₅	7 ₅
1879. márcz. 7. Kőrös László, m. k. erdész	160	12	—
„ jun. 11. Kolczonay Antal, püsp. erdész	80	4	4
1880. jan. 1. Kern György, érseki urad. főerdész	160	16	8
„ aug. — Klein Ödön, k. erdőfelügyelő	160	6 ₁₅	6 ₁₅
„ okt. 16. Kronberger Mór és Miksa fake- kereskedők	160	24	—
1880. nov. 11. Konczwald Dániel, m. k. erdész	160	8	8
1880. decz. 13. Kabina, János kir. erdőfelügyelő	140	7	7
1880. decz. 26. Kossányi Róbert, m. k. főerdő- mester	120	6	6
1880. okt. 28. Khuen-Héderváry Károly gr., földbirtokos	200	10	—
1881. okt. 25. Kárász István m. k. erdész	130	7	7
„ „ 26. Korai Frigyes, m. k. erdész	80	8	12
1881. okt. 30. Kutrovich István, v. erdész	160	8	—
1881. nov. 1. Krajcsovicz Béia, k. alerdőfelügy.	158	8	8

Alapítás ideje.	Alapított Tarto- tőke.	Fize- zás.	tés. 1886-ik évre.
F o r i n t.			
1882. okt. 6. Kachelmann Walther	160	5	8
„ okt. 31. Kondor Vilmos m. k. erdész	160	8	8
1882. decz. 20. Kubina András, m. k. erdőgyak.	160	16	—
„ jan. 1. Kmetty János, m. k. erdész	160	8	8
„ jul. 26. Kiezler Náthán vállalkozó	160	8	8
1884. márcz. 21. Zarándi Knöpfler Károly járási főerdész	160	8	8
1884. ápr. 5. Kovács Gábor m. k. erdőgyakornok	160	8	—
1884. szept. 6. nemeskéri Kiss Miklós földbirt.	200	10	10
1864. szept. 6. nemeskéri Kiss Pál földbirt.	200	10	10
1884. nov. 3. Kubányi Endre m. k. erdőgyak.	160	8	8
1885. jan. 6. Kiss Ferencz, m. k. erdész	160	8 ₉	8 ₉
„ „ 6. Kauffmann Béla, k. erdőgyakorn.	160	8	8
„ „ 1. Keglevich István gr., földbirtokos	200	20	—
„ szept. 23. Kremnitzky Aladár, m. k. er- dőgyakornok	160	16	16
„ okt. 26. Kim Béla, járási erdőtiszt	160	8	8
1886. febr. 5. Kovács Áladár m. k. erdőgyakornok	160	8	—
„ „ 1. Kovács Géza m. k. erdész	160	8	8
„ nov. 22. Kellner György megyei erdőgondnok	160	8	8
1867. febr. 7. Liphay Béla báró	100	5	5
1867. aug. 7. László István földbirtokos	100	35	—
1869. aug. 30. Laitner Elek k. erdőfelügyelő	160	8	8
1869. sept. 25. Lőcse sz. k. város	100	5	—
1870. ápr. 26. Lehoczky János fakereskedő	200	20	10
„ aug. 16. Legányi Géza nyug. m. k. erdész	100	16	—
1880. decz. 16. Levitzky Albert m. k. erdész	160	8	8
„ „ 25. Lászlóffy Gábor, k. erdőfel- ügyelő	160	8	8
1880. decz. 29. Lesenyi Ferencz, m. k. erdész	160	8	8
1882. jun. 15. Lánczy Gyula, m. k. főerdész	40	2	2
„ aug. 25. Lator István m. k. erdőgyakorn.	160	8	8
1883. decz. 28. Lende Ede m. k. főerdész	160	8	8

Alapítás ideje.	Alapított Tarto- tőke.	Fize- zés. 1886-ik évre.	Fize- tés.
	F o r i n t.		
1884. febr. 11. Izsébfalvi Lavotha Albert kir. alerdőfelügyelő	200	10	10
1884. nov. 8. Lonkay Antal m. k. faraktártiszt	160	20. ²⁵	20. ²⁵
1885. febr. 15. Lange Pál, ker. erdész	160	4	4
„ szept. 26. Lehoczky Aladár m. k. erdőgya- kornok	160	8	8
1886 márcz. 25. Linszky Károly m. k. erdő- gyakornok	160	24	—
1886. nov. 11. Lopusny Kornél m. k. erdő- gyakornok	160	—	—
1867. jan. 24. Majthényi László báró, főispán	100	10	—
1867. jun. 23. Mátray Mihály földbirtokos	100	85	—
1868. jun. 23. Maros-Vásárhely sz. k. város	100	6	5
„ nov. 9. Markos György m. k. katast. igazgató	100	5	—
1869. sept. 15. Marschan József m. kir. jószág- igazgató	100	5	—
1869. — — Mikó Béla m. k. kohóvegyész	100	33. ⁷⁵	—
„ sept. 16. Mikó Péter, fakereskedő	200	10	—
1870. jun. 24. Máday Izidor, m. k. ministeri osz- tálytanácsos	100	24	16
1870. okt. 4. Micsky Zsigmond földbirtokos	100	20	—
„ decz. 18. Major Pál ministeri tanácsos	100	30	—
1875. sept. 2. Mjazzovszky Károly m. k. erdő- rendező	100	5	5
1877. nov. 20. Mester József k. al-erdőfelügyelő	160	8	—
1878. márcz. 9. Mandelik Dániel m. k. erdőm.	152	8	8
1879. jul. 10. Miske Imre báró, főispán	200	10	10
1879. nov. 3. Makutz Rezső, m. k. erdész	160	56	—
„ „ 6. Marczélly Gusztáv, m. kir. farak- tárgondnok	150	16	16
1880. decz. — Michlbach János m. k. ellenőr. főerdész	135	6. ⁷⁵	6. ⁷⁵
„ „ 31. Miljkovics Péter	160	16	—

Alapítás ideje.	Alapított tőke	Tarto- zás.	Fize- tés. 1886-ik évre.
	F o r i n t.		
1880. decz. 30. Molcsány Ernő, m. k. erdész .	160	8	8
1881. jan. 4. Muics István, m. k. főerdész .	40	2	2
„ „ 13. Mátyus József, m. k. főerdész .	160	8	8
1882. sept. 19. Metian Traján g. k. lelkész .	160	8	—
„ okt. 26. Mihálcsecs Miklós k. erdész .	160	8	8
1884. jun. 28. Molnár Károly m. k. erdészjelölt .	160	16	—
1884. nov. 7. ifj. Muraközy János városi er- dészsegéd .	160	8	8
1885. — — Merényi Gyula, m. k. erdész .	160	8	8
„ — — Mihályfi Mihály, m. k. erdész .	60	3	3
„ jul. 15. Menczl Gáspár, kat. erdőbecslő felügy.	160	16	—
1885. okt. 26. Missics Pál, m. k. erdészjelölt .	160	10. ₉₄	4
1886. okt. 14. Miklós Lajos urad. erdőgyakornok	160	8	8
1868. sept. 23. Nagy György m. k. jószágigaz- gató és kir. tanácsos .	160	16	16
1877. szept. 24. Neuberger Armin fakereskedő .	200	10	10
1878. márcz 8. Nagy Gyula k. erdőfelügyelő .	160	8	8
1879. decz. 2. Nagy László, öszt. alap. erdőg.	160	8	8
1881. ápr. 17. Nagy Gábor, m. k. pénzügymini- steri titkár .	160	8	—
1881. okt. 11. Nemes Gyula, közal. erdész .	160	16	—
„ decz. 7. Nádas Béla, m. k. erdész .	160	8	8
1883. jan. 11. Normann Ferencz gróf, földbirt. .	160	8	—
1883. aug. 31. Nadhera Pál oklev. erdész .	160	8	8
1884. nov. 6. Nagy Sándor főerdész .	160	21. ₈₂	—
1885. — — Nagy György, m. k. erdőgyakornok	160	16	16
1877. jun. 15. Szerémi hg Odescalchy Arthur, földbirt. .	180	9	9
1878. okt. 21. Ocsárd Károly m. k. faraktár- gondnok .	150	7. ₅₀	7. ₅₀
1880. jul. 26. Osterlamm Armin, k. erdőfelügyelő	147. ₂₀	8	8
1882. sept. 14. Ötvös Lajos m. k. főerdész .	62	7. ₅₀	12. ₅₄

Az alapítás ideje	Alapított Tartsz. 1886-ik évre.	Fizetés.	F o r i n t.
1883. máj. 23. Ormos Zsigmond ifj., alispán és orsz. képviselő	160	8	8
1867. jan. 19. Pálffy János gróf	100	30	—
„ „ 21. Mérki Piller Gedeon földbirtokos	100	8	8
„ okt. 15. Papi Balogh Péter f. tanint. igazg.	200	70	—
1868. febr. 2. Pálffy Mór gróf földbirtokos	100	30	—
1869. máj. 7. Prugberger József, m. k. minist. tanácsos	100	8	8
1870. febr. 23. Plech József m. k. erdész	140	8	8
„ okt. 9. Pellion Lajos, m. k. főerdész	100	5	5
1870. decz. 8. Pirkner Ernő m. k. főerdész	50	4. ⁷⁵	4. ⁷⁵
1874. decz. 7. Pausinger József m. k. erdőrendező	50	2. ⁵	2. ⁵
1876. okt. 15. Podmaniczky Géza báró	200	10	8
1877. nov. 22. Prónay Aurél báró, m. k. erdész	160	40	—
1878. okt. 12. Penty Albert, m. k. erdész	60	8. ⁵⁰	8. ⁵⁰
1879. márcz. 7. Perényi Zsigmond br., földbir.	200	10	10
1879. márcz. 29. Perczel Mihály, m. k. erdész	140	8	8
„ okt. 12. Prohászka Lajos, erdőmérnök	160	8	8
„ „ 22. Pisó Kornél, m. k. erdész	120	6	5. ⁰⁸
„ „ 24. Péch Dezső, m. k. főerdész	160	8	8
„ nov. 1. Ifj. Pischl Pál, m. k. erdész	120	6	6
1880. „ 20. Poldner Adolf, járási főerdész	160	8	—
„ decz. 16. Prorok Kajetán m. k. erdész	40	7. ⁵	7. ⁵
„ „ 20. Pukács Antal m. k. fiz. erd. számvivő	160	8	8
1880. decz. 20. Peller Ferencz m. k. főerdész	160	8	8
1880. decz. 24. Parti Evald, m. k. főerdész	40	1	—
1881. jan. 1. Prusinszky Károly, kir. alerdőfelügyelő	160	8	8
1881. jan. 16. Prodánovics János, m. k. főerdész	160	8	8
„ jun. 24. Prónay István, földbirtokos	160	48	—
„ decz. 8. Pálffy Alajos, főerdész	160	8	8

Alapítás ideje.	Alapított tőke.	Tarto- zás. 1886-ik évre.	Fize- tés.
	F o r i n t.		
1883. okt. 15. Pick Henrik	200	10	10
1883. decz. 22. Porubszky Károly erdőgyakorn.	160	8	—
1884. sept. 13. Párnai Attila m. k. erdész . . .	160	10. ⁹⁵	9. ³⁵
1885. márcz. 8. Parragh Béla, m. kir. erdő- gyakornok	160	8	8
1885. jun. 27. Pagura Antal	89	11. ⁵	11. ⁵
„ sept. 26. Preiszner Nándor, m. k. erdész- jelölt	160	16	2. ¹⁰
1885. sept. 27. Pachmajer Ottó, erdőakadémiai hallgató	160	16	16
1885. nov. 27. Páll Miklós, m. k. erdőgyakornok .	160	8	8
1886. nov. 12. Páyer Sándor m. k. erdőgyakornok	160	—	—
1886. jun. 27. Repeczky Ferencz	100	75	—
1869. sept. 29. Récsei Papp Albert urad. erdész	100	14	14
1870. ápr. 26. Reich Adolf fakereskedő	100	10	—
„ aug. 7. Rudnyánszky Pál m. k. kat. er- dőbecslő	100	8	—
1870. nov. 19. Rényi György m. k. honv. ezredes .	100	15	—
1875. nov. 13. Réti Alajos m. k. főerdész	100	5	5
1876. febr. 5. Radák Ádám báró földbirtokos . .	200	10	20
„ márcz. 10. Rochlitz Nándor m. k. főerdész	100	8	8
1876. nov. 1. Rochlitz Pál m. k. erdész	160	8	8
1878. ápr. 1. Radvánszky Géza br. földbirtokos	200	10	10
„ okt. 13. Révai Lajos m. k. erdész	160	10	10
1878. okt. 21. Révi József, m. k. fizető szám- vivő	130	6. ⁵	6. ⁵
1879. máj. 26. Rudics József báró földbirt.	200	20	—
1879. okt. 8. Rózsay Rezső, m. k. erdőrendező .	160	8	8
1880. máj. 25. Rutska Tivadar, k. főerdőfelügyelő	160	8	8
1881. jan. 30. Reman József, urad. erdőmester .	160	8	8
1882. márcz. 2. Rozinszky Béla, k. erdőfelügy.	160	8	8
1881. jun. 12. Róth Emil, városi erdész	160	8	8
„ „ 2. Reinfusz Bódog, erdőmester	160	8	9. ²⁵

Az alapítás ideje.	Alapított Tőke.	Tartozás.	Fizetés.
	1886-ik évre.		
	F o r i n t.		
1883. jan. 30. R ó m e r Frigyes m. k. fizető erdőszámvivő	160	8	8
1883. máj. 10. R á c z v e k e r d y Gyula uradalmi erdőtiszt	160	12	4
1884. jan. 27. R i n g l e r Károly közs. erdész	160	8	—
„ ápr. 17. R á c z v e k e r d y János, vár. főerd.	160	16	8
1885. okt. 26. R u t t k a y Géza, járási erdőtiszt	160	8	8
1886. márcz. 26. R a d v á n s z k y Béla báró főispán	200	10	10
1867. febr. 14. S z a p á r y Imre gróf	100	45	—
„ jul. 9. N a g y g y ő r i S z ő c s Károly m. k. főerdész	160	24	—
1867. aug. 7. S z o n t a g h Tivadar	100	35	—
1869. aug. 30. S c h u s s e l k a Gusztáv üveggyáros	100	8	8
„ sept. 15. S z m r e c s á n y i Nátán	100	80	—
„ „ 16. S t e r n Jakab fakereskedő	80	53	—
„ „ 21. S t e r n Jakab „	100		
„ „ 27. S c h e i n t Adolf m. k. erdőtanácsos	145	8	8
„ — — S z á s z v á r o s városa	100	24	—
1870. jan. 6. T o r n y a i S c h o s z b e r g e r Henrik	100	10	—
„ nov. 15. S p é r y Lipót m. k. erdőmester	95	35	—
1874. okt. 5. S u s a Manó	200	30	—
1875. aug. 21. S t e i n h a u s z József m. k. főerdész	100	5	5
„ sept. 10. S z o n t a g h Gusztáv m. k. főerdész	160	8	8
1876. jan. 28. S i m o n y i Lajos báró	200	10	10
1876. aug. 16. S á r k ő z i Miksa, járási főerdész	160	11 ²⁵	—
„ okt. 14. S z t.-E n d r e város	200	10	10
1877. ápr. 25. S á g h y Kálmán kir. al-erdőfelügyelő	160	8	8
1877. jul. 16. S z a l a y Sándor fakereskedő	150	40	—
1878. márcz. 9. S z k o k á n István k. alerdőfelügyelő	200	10	—
1877. nov. 27. S z t o k o s z a Géza erdőmérnök	160	8	—
1877. nov. 25. S z i l á r d Károly m. k. erdész	60	3	—
1878. máj. 28. S z ő c s Miklós k. alerdőfelügyelő	160	8	8
1878. okt. 13. S c h u s z t e r Oszkár m. k. erdész	160	8	—

Az alapítás ideje.	Alapított Tarto- tőke.	Fize- zés. tés.	
		1886-ik évré. F o r i n t.	
1878. nov. 1. Smetácsek Béla, primási főerdész	160	8	8
„ decz. 3. ifj. Szögyény László földbirt. .	160	40	—
1879. márcz. 12. Sztáray Antal gr., földbirtokos .	200	10	10
„ „ 29. Schwob Sándor, m. k. főerdész .	100	5	5
„ május 16. Szeniczey Odön, földbirtokos és orsz. képviselő	200	10	—
„ május 16. Szájbély Gyula, földbirtokos .	200	10	10
1879. május 26. Szitányi Bernát földbirt. .	200	10	—
„ junius 23. Schmidl Soma, fa- és kéreg- kereskedő	200	10	10
1879. októb. 30. Sényi Győző, járási főerdész .	160	8	—
1879. sept. 11. Soltész Nándor, m. kir. szám- vivő főerdész	152	8	8
1879. nov. 17. Schmidl Rezső, fa- és kéregke- reskedő	200	20	—
1879. nov. 29. Seeberg Adolf, m. k. főerdész .	160	8	8
„ „ 24. Schréter Salamon, fakereskedő .	200	10	10
1880. jun. 11. Schuszter Józs., m. k. erdészjelölt	160	32	—
1880. aug. 9. Sziklay Lajos, m. kir. erdész .	160	8	8
1880. okt. 28. Stassevics József, m. k. főerdész	30	6. ₂₀	6. ₂₀
„ „ 15. Szarvassy Alajos, m. k. erdész .	160	8	8
„ dec. 20. Scultéty Náthán m. k. erdőmester	160	8	8
„ decz. 30. Solti Arnold, k. erdőfelügyelő .	110	11. ₅	11. ₅
„ decz. 31. Székely Adolf, m. k. főerdész .	160	8	8
1880. decz. 25. Sümegh Vilmos, m. k. főerdész .	160	8	8
1881. jan. 8. Szepesi Gusztáv, m. k. erdőm. .	60	8	8
„ „ 15. Steinsdorfer József, m. k. erd. .	160	8	8
„ „ 27. Sternberg Frigyes	200	10	10
„ márcz. 15. Széchény Sándor gr., földbirt. .	160	8	8
„ „ 15. Sztankovánszky János, „ .	160	8	8
1881. nov. 1. Simon Gyula járási főerdész .	160	8	8
„ decz. 8. Székely György, megyei erdőtiszt	160	8	8
1882. aug. 16. Siegmund Adolf vár. erdész .	160	8	8
„ oct. 26. Schmidt János erdőbíró	145	3. ₅	3. ₅

Az alapítás ideje.	Alapított Tarto- tőke.	Fizet- zés. és. 1886-ik évre.	
		F o r i n t.	
1882. decz. 18. Székely Mózes m. k. erdőgyakorn.	160	8	8
1883. jan. 19. Stéger Antal okl. erdész	127	6. ₅₀	6. ₅₀
1883. jun. 9. Schölcz Ottó közbirt. erdőmester	160	8	8
„ dec. 22. Szantner János erdőgyakornok	160	8	—
1884. nov. 8. Szalóki Hugó. m. k. erdész	160	24	4. ₇₅
1885. márcz. 19. Simonisz Frigyes, m. k. fő- erdész	160	8	8
1886. febr. 10. Sternecker Antal m. k. erdő- gyakornok	150	7. ₅₀	—
1886. okt. 23. Súlyok Géza erdőgyakornok	200	8	8
„ „ 14. Sclachta László m. k. erdőgya- kornok	160	—	—
1886. nov. 15. Schmidt Károly m. k. erdőgya- kornok	160	—	—
1867. jan. 17. T i s z a László földbirtokos	100	5	—
„ aug. 6. T ö r ö k Sándor országgy. képviselő	100	90	—
1868. febr. 11. Temesvár sz. k. város	100	11	—
„ sept. 24. Treis János kápt. erdőbíró	100	75	—
1876. okt. 31. Tomcsányi Gusztáv, m. kir. erdőmérnök	100	5	5
1876. decz. 9. Taferner István m. kir. erdész	160	8	8
1878. okt. 21. Törzs Kálmán, k. alerdőfelügyelő	160	8	—
1877. nov. 25. Tölgy Vilmos, k. főerdész	160	8	8
1879. máj. 9. Tavasi Gyula, m. k. erdész	120	6	6
1880. decz. 10. Tanos Pál főerdész	160	16	16
„ „ 29. Trauer Gusztáv, m. k. főerdész	160	8	8. ₅₀
1881. aug. 20. Törzs István. városi erdőmester	160	23	—
1885. — — Tóth Gyula, jár. főerdész	160	15	15
„ jul. 15. Tschuppik Róbert, vár. erdőm.	160	8	8
1886. márcz. 28. Trattner Károly m. k. raktár- gondnok	160	8	8
1886. okt. 14. Temesváry Béla m. k. erdőgya- kornok	160	—	—

Az alapítás ideje.	Alapított Tarto- tőke.	Fize- zés.	Fize- tés.
			1886-ik évre.
			F o r i n t.
1879. okt. 25. Ujházy Dénes , m. k. közalapítv. erdőmester	130	13. ⁴⁰	13. ⁴⁰
1883. jun. 18. Urbanovszky Béla m. k. erdő- számvivő	160	32	32
1868. jan. 1. Veszprém város	100	8	—
1869. jul. 30. Vallás és közoktatásügyi ministerium	200	20	—
1880. nov. 13. Vertány Lajos , kat. erdőbecslő	60	12	—
1870. okt. 1. Várjon Géza m. k. főerdőmester	100	8	8
” ” 6. Vadászfy, Jenő m. k. közalap. farak- tárgondnok	100	8	8
1872. máj. 28. Véssei Ferencz , kir. erdőfelügy.	120	11. ³⁰	11. ³⁰
1877. márcz. 17. Ifj. Városov Károly földbirtokos	150	7. ⁵	7. ⁵
1878. okt. 13. Vanke Sándor primási erdőmester	100	8	8
1879. nov. 15. Vadas Jenő , m. k. főerdész és erdő- őri szakiskolai igazgató	160	8	8
1880. szept. 18. Velicska Lajos	100	10	—
1883. febr. 16. Vadas Gyula m. k. erdész	160	8	8
1884. jan. 1. Várnai Sándor	160	8	8
1867. jan. 17. Wenckheim László báró	100	30	—
” febr. 20. Wenckheim Béla báró	100	30	—
1873. nov. 29. Wágner Vilmos m. k. bányatanácsos	80	7	7
1875. jan. 23. Wallfish Ch. és fiai fakereskedők	100	58	—
1879. oct. 23. Würsching Frigyes , m. k. er- dész	160	8	8
1882. jun. 18. Wágner Gusztáv m. k. főerdész	100	6	6
” ” 26. Wolfinaui Wolf Attila m. k. erdő- számviszt	100	10	10
1867. jan. 20. Zay Albert gróf	200	10	10
1870. ápril 26. Zúcky Károly közjegyző	200	10	10
1876. decz. 16. Zarka Miklós m. k. osztálytanácsos	200	10	—

Az alapítás ideje.	Alapított Tartó- Fize- tőke. zás. tés. 1886-ik évre.		
	F o r i n t.		
1876. márcz. 16. Zilah város	200	10	10
1878. decz. 14. Zichy Jenő gróf földbirtokos	200	20	—
1879. jun. 9. Zünke Kornél földbirtokos	200	10	—
1882. jan. 16. Záreczky Pál m. k. erdész	160	8	—
1884. nov. 30. Zuffa Antal k. erdész	160	8	8

II. Rendes tagok.

	Tartozott. Fizetett.	
	frt.	frt.
A rcz Károly m. k. fizető erdőszámvivő	8	8
Akadémiai ifjusági kör Selmezbányán	8	8
Alberty Gusztáv m. k. főerdész	8	8
Albert József urad. erdőtiszt	8	8
Antal Vincze, m. k. erdővéd	8	8
Antony Károly hercz. erdész	8	8
Ajtay János műszaki díjnok	16	16
Azor Alajos m. k. erdőőr	8	8
Ajtay Sándor műsz. díjnok	8	—
Andrássy Gyula gr. ó-fenesi erdőfelügyelői hivatala	8	8
Antal Miklós műsz. díjnok	8	8
Adler Lipót fakereskedő	8	—
Apáty László m. k. erdőgyakornok	8	—
B oglutz Béla urad. erdész	8	8
Barlay Sándor m. k. főerdész	8	8
Bereczky Sándor káptalani főerdész	8	8
Binder Vilmos, m. k. főerdész	8	8
Bükhely Antal püsp. főerdőmester	8	8
Berghold Károly kölerdész	8	8
Bánffy Zoltán báró földbirtokos	8	8
Bachó János m. k. erdész	8	8
Bistey Ede főkápt. erdőmester	8	—
Bunyitay Gyula erdőmester	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Boboth Ede közalap. erdőmester	8	8
Baiersdorf Károly	8	16
Bydeskúthy Sándor, jószágfelügyelő	8	8
Bartha Gyula, k. alerdőfelügyelő	7	7
Bedross József, prim. főerdész	8	8
Bernárd József, m. k. erdész	8	8
Sipeki Balás Béla, erdőfelügyelő	8	8
Bohn Gyula, földbirtokos	8	—
Bertók Soma, urad. erdész	16	—
Balogh Kálmán, közalap. erdészjelölt	8	8
Baliga Róbert vár. főerdész	8	8
Belházy Károly, erdőispán	8	—
Bortos Lajos, vár. erdész	8	—
Bodó Károly, m. k. erdészjelölt	20	5
Bélteky Antal, erdőőr	8	8
Bradovka Károly hercz. erdészsegéd	8	8
Bendly Adolf erdész	8	8
Barrois Sándor megy. erdőmester	8	8
Budovszky János vár. erdész	8	8
Boros Mór erdőgyakornok	24	—
Brodszky Gyula Coburg hercz. erdészsegéd	8	8
Binder József erdőmester	6 ₃	8
Bielek Nándor urad. erdészsegéd	8	—
Barna György erd. ellenőr	8	8
Blattny Ernő katast. erdőbecslő	5 ₆₉	5 ₆₉
Balás Árpád gazd. akadémiai igazgató	8	16
Bodor Jenő m. k. segéderdőrendező	8	8
Dr. Borbás Vincze egyet. magántanár	8	8
Bende Mihály végz. erdőakad. hallgató	8	8
Bérczy Elek erdőgondnok	8	8
Berényi Frigyes m. k. erdőszámvizsgáló	8	8
Burian Ferencz segéderdész	8	—
Borköles József m. k. erdőgyakornok	8	—
Bócz Géza m. k. erdőgyakornok	8	8
Burián János urad. alerdész	8	8
Báttyel Mihály urad. erdész	12	12

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Buchalla Samu urad. erdész	8	8
Barvics Károly urad. főerdész	8	8
Brezovszky József főerdész	8	12
Ifj. Banhof Károly vár. erdőmester	16	16
Boeskey Antal m. k. erdőőr	8	8
Becky Emil földbirtokos	8	8
Boitner Gyula urad. erdőgyakornok	8	8
Boriszlavszky János erdészsegéd	8	4
Borsos István okl. erdész	8	8
Bidló Ignác főerdész	8	8
Breckner József járási főerdész	8	8
Ballás Ákos m. k. erdőgyakornok	8	—
Balogh Dezső m. k. erdőgyakornok	8	—
Bodor Gyula m. k. erdőgyakornok	8	—
Brandenburg Ferencz m. k. műszaki díjnok	8	—
Borsitzky Gyula m. k. műsz. díjnok	8	—
Bossányi István	—	—
Betűfy Jenő megyei erdész	—	—
Csaszgóczy Mihály id. m. k. erdőmester	8	8
Chászár Károly erdész	8	—
Conrad Gusztáv jár. erdőmester	8	8
Cornides György m. k. ellenőrző főerdész	8	8
Czieminszky Benő kat. erdőbecslő	40	8
Collinászy Flóris m. k. erdész	8	8
Czobor Adolf m. k. főerdész	16	—
Csomor Mihály, körerdész	16	—
Churavi Károly, főtisztartó	8	8
Czinzer Károly, urad. erdőmester	8	8
Capesius Frigyes erdész	8	8
Czibulka Soma urad. erdészsegéd	8	8
Cseh Bertalan püsp. urad. erdőmester	8	8
Cserei Gyula m. k. erdőszámtiszt	8	—
Cservenka Antal erdészeti díjnok	—	—
Chramosta Sándor erdészsegéd	—	—

	Tartozott.	Fizetett.
	frt.	frt.
Döry József m. k. erdőszámtanácos	8	8
Dusbaba Antal m. k. főerdőr.	16	—
Dittrich Ferencz főerdész	8	8
Dobsina város	8	8
Decani Ernő	16	—
Dufek Elek, pagonyerdész	8	8
Dávid János, jár. erdész	8	8
Drexler Ignác, köreerdész	8	8
Dénes Géza, m. k. erdész	29	12
Dobos Elek, urad. erdész	32	6
Adelsheimi Dunst Károly urad. erdész	8	8
Dellin Frigyes urad. erdész	24	24
Dologh Jenő erdőmester	24	12
Deil Jenő iparkamarai titkár	8	8
Diószeghy Lajos megy. ker. erdőgondnok	20	—
Dóbl Miklós m. k. miniszt. erdőszámvevőségi igazg.	8	8
Daits Pál, m. k. műszaki díjnok	8	8
Deutsch József, fakereskedő	12	—
Donáth Károly, megyei főerdész	16	16
Donth Károly, urad. erdészsegéd	8	7
Deák Géza, m. k. erdészsegéd	8	—
Demeczky Jenő, m. k. műszaki díjnok	8	8
Demárcsik Béla, boszniai államerdész segéd	—	—
Eltzenbaum Róbert főerdész	16	16
Ertl Gusztáv m. k. erdőrendező	8	8
Eszterházy Miklós Móricz gróf	8	8
Engl A. és fiai fakereskedők	8	—
Eősz Ferencz urad. számvivő	8	8
Erdődi György, megy. ker. erdőtiszt	7	7
Eresényi István, m. kir. erdész	20	—
Eresényi Béla, m. k. erdész	8	8
Eckhárd Rezső megyei erdész	8	8
Erős Gyula m. k. erdőszámtiszt	8	2
Epstein Vilmos népbankigazgató	8	8
Esztegar Bálint	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Ebergényi Béla erdőakad. hallgató	8	16
Eránosz Antal János erdőakad. hallgató	8	8
Érsek Árpád erdőakad. hallgató	8	8
F arkas Pál erdőmester	8	8
Fugerth Károly főerdész	8	8
Faller Károly kir. erdőmester	8	8
Farkas Rezső erdész	8	8
Figura József vadász	8	8
Füzy Alajos közs. erdész	8	8
Fleischer János vár. erdőmester	8	8
Felső-magyarországi bányapolgárság	8	8
Felsőbánya város	8	12
Öreg. Fogassy Gyula urad. köreerdész	26 ⁹⁸	—
Floch Henrik dr. lovag, földbirtokos	8	8
Friedrich Béla, számtartó	8	8
Frank Lajos főhercz. erdész	8	8
Fábri János urad. erdész	8	8
Florschütz Ede urad. erdész	8	8
Fuhrmann Ferencz erdész	8	8
Földvári József m. k. főerdész	8	8
Frits Gyula püsp. erdőgyakornok és segéderdő- rendező	8	8
Faludi Lajos m. k. edőr	16	—
Frank Vincze erdész	7 ⁴⁰	8
Faázt Lajos	8	8
Fischl Ferencz	8	8
Fuchs Frigyes főerdész	8	8
Förster Gyula erdőgyakornok	8	8
Farkas György Coburg hercz. erdészsegéd	8	8
Fischle Frigyes m. k. közal. főerdész	8	8
Földvári Antal m. k. főedőr	8	8
Ferencsik Ödön m. k. műsz. díjnok	8	8
Flatt Károly urad. tiszttartó	8	8
Fercsek Ferencz urad. erdőgyakornok	8	4
Földes Tamás erdőakad. hallgató	8	—

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Fekete János m. k. műsz. díjok	8	—
Fischl József m. k. műsz. díjok	—	—
G alló József m. k. erdész	8	—
G otthilf Ede fa- és terménykereskedő	8	—
G anovszky Gusztáv m. k. főerdész	8	8
G öllner Antal m. k. számvivő főerdész	8	8
Dr. G ünther Antal ügyvéd	8	8
G ombossy Ferencz m. k. főerdész	47	—
G olmécz István, urad. főerdész	8	8
G ölnicz bányaváros	8	8
G öttmann Venczel, erdőtiszt	7	9
G áts Károly, köreerdész	8	8
G raf Adolf, erdőmester	8	8
G uckler Károly, fővárosi erdőtiszt	8	8
G ubányi Antal, vállalkozó	32	—
G aszner Imre, erdőtiszt	8	8
G ergő Károly m. k. erdőszámtiszt	8	—
G hyczy László m. k. erdőszámtiszt	8	8
G ruber Károly vár. főerdész	8	8
G leim Károly erdőmester	8	8
G ábel Gusztáv urad. erdészsegéd	8	8
G éczy Lajos	4 ⁴³	8
G irtl Mihály erdész	8	8
G ondos Alajos m. k. főerdőőr	8	8
G iller János főerdész	8	8
G óts Mihály famester	8	16
G oró Ferencz járási főerdész	8	—
G yörke Károly műszaki díjok	8	8
G lós Alajos urad. erdész	14	5
G uha Viktor Coburg hercz. erdőmester	8	8
G reiner Lajos Coburg hercz. erdőrendező	16	16
G ründl Gyula m. k. erdőgyakornok	8	8
G réger Géza m. k. erdőgyakornok	8	8
G odina Lajos m. k. erdőgyakornok	8	—
G öldner József m. k. erdőgyakornok	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Giller Ede erdész	8	—
Gyöngyössy István m. k. főerdész	8	8
Gasperek Pál megyei erdész	8	8
Gotthárd József erdőakad. hallgató	8	—
Geschwind Lipót erdőakad. hallgató	8	—
Horn József főerdész	8	16
Hauszner József, m. k. fiz. erdőszámvivő	8	8
Havas János urad. főerdész	8	8
Harvich Ernő számadé erdész	8	8
Hofmann Zeno erdőmester	6	—
Halpert Náthán fakereskedő	16	16
Halász F. Antal m. k. erdőmester	8	8
Hönig Alajos erdőfelügyelő	8	8
Hauszner József m. k. épít. mérnök	8	8
Halmai Ágost m. k. nyug. erdőtanácsos	8	8
Hómann Bálint tisztartó	8	16, ³¹
Havas Sándor, ny. államtitkári helyettes	8	8
Hrebenda Pál főerdész	8	8
Halliardszky Samu jószágigazgató	8	8
Hönsch Manó, m. k. számvivő ellenőr	8	8
Herfourt László, főerdész	8	8
Hajós Gyula, kir. alerdőfelügyelő	8	8
Hoffmann Ármin	24	—
Horáczek István, főerdész	8	8
Herczog Adolf, vár. erdész	8	8
Hirspech Ágost. erdész	8	8
Ifj. Hoffmann Sándor m. k. közal. erdész	8	8
Kamnitzi Hoffmann Antal urad. erdőmester	8	8
Horváthi Ferencz m. k. erdészjelölt	8	8
Herbst Gyula préposts. erdész	16	—
Hennel József erdőakad. hallgató	24	—
Hancke Richárd erdőrendező és főerdész	8	8
Herrmann Károly jár. erdőgondnok	8	8
Hoffer Tivadar városi erdőtiszt	8	8
Hengye Frigyes m. k. erdőszámvizsgáló	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Hercz Miksa fakereskedő	8	—
Habán Nándor urad. főerdész	8	8
Hoffmann Gyula erdőfelmérési mérnök	16	16
Hell János kir. főerdész	8	8
Hajdu János erdőgyakornok	8	8
Hinka László	8	8
Hirt Emil erdőmester	8	8
Hayden Antal urad. körvadász	8	8
Helm Erwin Coburg hercz. erdőmester	8	8
Horváth Dezső urad. tiszttartó	8	8
Hoznek Gyula hercz. ellenőrző erdész	8	8
Hangay Antal érs. vadász	16	—
Herdina László	8	—
Haller János gróf földbirtokos	8	8
Hellner Sámuel m. k. erdőgyakornok	8	8
Hiblján János urad erdőgyakornok	8	8
Hegedüs Antal m. k. erdőőr	8	8
Hensch Emil erdőakad. hallgató	8	8
Halász József erdőakad. hallgató	8	—
Husek Ferencz végz. erdőakad. hallgató	8	—
Ihrig Vilmos, m. k. alap. erdőmester	8	8
Janicsáry Sándor földbirtokos	8	8
Jánosi Kálmán, m. k. erdész	8	8
Jakabfy Miklós, földbirtokos	16	—
Janoviczky Zsigmond vár. főerdész	8	8
Jenek Rezső urad. erdőmester	40	—
Jákói Géza urad. erdész	8	8
Jakab József m. k. erdészjelölt	8	16
Iváncsó Bertalan m. k. erdész	8	8
Janik Károly urad. erdészsegéd	8	8
Jeschek Sándor oklev. erdész	8	8
Jász Károly urad. erdőgondnok	8	8
Imecs Béla főerdész	8	8
Jenny Bertalan kápt. urad. erdész	8	—

	Tartozott. frt.	Fizetett frt.
Jausz Sándor műsz. díjnok	16	16
Jurkovich János Coburg hercz. erdész	8	8
K ocsy János m. k. számvivő főerdész	8	8
Kutrovác Károly főerdész	8 ²⁵	8 ²⁵
Krascsenics Imre főerdész	8	8
Korény Gyula erdőmester	8	8
Kovátsi Mihály m. k. kat. erdőbecslő	8	8
Kákossy László erdész	8	8
Kobera Károly pagonyerdész	8	8
Kelemen Márton m. k. főerdész	6	9 ⁶⁶
Kőszeg sz. k. város	8	—
Krause Géza m. k. erdész	16	16
Kemény Kálmán báró földbirtokos	8	8
Kozelka Pál főerdész	8	8
Kubicsek Károly gőzfűrészmalmi gond. és m. kir. póstamester	16	—
Kendefi Emil m. k. erdész	8	8
Kovács György erdész	8	—
Kárpáti Lajos, m. k. erdész	8	8
Kovács Gyula polgármester	8	8
Koch Ede erdőmester	8	8
Krivány János Aradmegye árvaszéki levéltárnoka	8	8
Sárossi Kapeller Ferencz, m. k. ministeri titkár	16	—
Kiefert Frigyes, erdőmester	8	8
Kis-Horváth József, erdőm. segéd	24	8
Kovács Albert, iskolaszéki elnök	8	8
Kallivoda Albert, közalap. erdész	8	8
Krticska Vincze, főerdész	8	8
Köttbaum Flóris, főerdész	8	8
Kauffmann Albert, Coburg hercz. erdőmester	8	8
Kárász Imre, tiszttartó	8	8
Kasparék Pál, főerdész	8	8
Kustár István, érs. alerdész	—	8
Koszinszky Alajos hercz. urad. erdész	8	8
Kocsis Ferencz erdész	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Kézmárky Sándor püsp. erdész	8	8
Kuttka Kálmán megyei t. főjegyző	8	8
Kittler Adolf urad. főerdész	8	—
Kvassay János urad. erdész	8	8
Karczag Béla főbérő	8	16
Kalmár Gyula urad. főerdész	8	8
Kofranek Gusztáv erdőakad. hallgató	16	—
Kornis Géza	20	5
Kiszely Gyula urad. erdészsegéd	8	—
Kőrös László m. k. erdőszámvivő	8	4
Kelecsényi Ferencz m. k. erdész	8	8
Krátky Lajos m. k. közalap. erdőőr	8	8
Kunsch Mátyás urad. erdőgyakornok	8	—
Kernács Gyula erdész	8	8
Kostiálik István erdőgyakornok	32	—
Környei Ferencz, m. k. erdészjelölt	12	12
Kretinszky Reinhold, urad. főerdész	8	16
Kendi Károly, m. k. erdőőr	8	8
Keszthelyi Mór, m. k. gépművezető	16	—
Kubinyi Ferencz, alerdész	8	8
Kovács Béla, m. k. erdészjelölt	8	—
Kögl Árpád, erdőakad. hallgató	8	—
Kasolczán Döme, erdész	8	8
Kelety Lajos, m. k. faraktártiszt	8	8
Krausz Dávid erdőbirt. és fakereskedő	16	—
Korén Ödön m. k. közal. erdőgyakornok	8	8
Koreck Nándor o. m. állampálya társ. főerdész	16	2
Kunsay Gyula érs. vadász	16	—
Kummer Károly erdőgyakornok	8	8
Kleissl Gyula erdészsegéd	8	8
Kollmann József m. k. erdőszámírt	8	8
Kremnitzky Emil műszaki díjnok	8	—
Kovács József urad. erdőgondnok	8	8
Klausznitzer Vilmos erdőakad. hallgató	8	8
Klaudiny Kálmán m. k. műsz. díjnok	8	—
Kostyenszky Béla erdőakad. hallgató	8	—

	Tartozott. Fizetett.	
	frt.	frt.
Kovács Pál erdőakad. hallgató	8	—
Káspár József m. k. erdész	8	8
Kabina Emil m. k. műsz. díjnok	—	—
Lehmann János m. k. közal. erdész	8	8
Leitner Endre urad. erdész	24	—
Lokcsánszky Flóris urad. erdész	8	8
Langhammer József erdész	8	8
Liedermann Emil m. k. kat. erdőbecslő	8	8
Lönhard Frigyes, m. k. főerdész	8	8
Lux Vilmos m. k. faraktártiszt	8	8
Landerer Arthur m. k. közalap. erdész	8	8
Leszler Alajos, m. k. erdővéd	8	8
Langhammer Gyula, m. k. erdőbecslő	8	—
László István, m. k. erdész	8	8
Lányi Adolf, erdész	8	8
Lengyel Ödön m. k. erdőszámízt	8	8
Laukó Sándor, püsp. erdőmester	12	8
Linsky Antal, erdőmester	5	—
Lauschmann István, erdőtiszt	28	28
Listvány Antal, főerdész	8	8
Lenhárd Antal, főkápt. erdőmester	8	8
Lövy Dávid fakereskedő	8	8
Löwendhal Ernő üzletvezető	8	8
Lumnitzer Béla m. k. erdőgyakornok	8	8
Loeszl József erdőmester	8	8
Laurencz János m. k. fizető erd. számvivő	8	8
Lehóczky János m. k. erdőgyakornok	8	8
Lux János, Coburg hercz. erdőrendezői segéd	8	8
Lollok József segéderdész	8	8
Lür Máté, főerdész	8	—
Lázár Ernő, orsz. képviselő	16	—
Lucze Soma, alerdész	8	8
Lohr Antal m. k. erdőgyakornok	12	12
Lászlóffy Géza m. k. főerdőr	8	8
Liiftner István Coburg hercz. fűrészgondnok	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett frt.
Dr. Loncsár József jogakadémiai tanár	8	8
Lilge Károly urad. erdőgyakornok	8	8
Lipka Árpád urad. erdészsegéd	8	—
Lorencz Jenő m. k. műszaki díjnok	—	—
M isselbacher Nándor m. k. faraktártiszt	8	8
Máhr Károly erdőmester	8	8
Mányay Imre m. k. közalap. erdész	8	—
Miksó Imre oklev. gazdász	8	16
Molnár István erdész	8	8
Melczér Aurél, erdőfelügyelő	8	8
Mátzon Ede közalap. erdész	8	8
Marsovszky Mór földbirtokos	8	8
Meinhold Hubert m. k. erdőbecslő	24	—
Mazanetz János erdőmester	8	8
Magyar-óvári és bellyei főhercz. urad.	105	105
Mihályfy István, m. k. katast. erdőbecslő	8	8
Marosi Ferencz, m. k. erdőmester	8	8
Müller Rezső, urad. körerdész	8	—
Modor város	8	—
Ifj. Müller Rezső, erdész	8	8
Muskó János erdővéd	8	—
Malachovszky László városi tanácsnok	6 ⁵	6 ⁵
Mixkovszky Károly m. k. erdész	8	12 ²¹
Móricz Sándor erdőtiszt	8	8
Mayer Gyula urad. főerdész	16	—
Mayer Károly urad. erdőgondnok	8	8
Müller Henrik, püsp. főerdész	20	9
Mitták Vilmos erdész	8	8
Medgyessy József főerdész	8	8
Martinovich Gyula közalap. számtartó	8	8
Mayer Lajos erdész	16	—
Mozolovszky Adolf m. k. erdész. számtiszt	8	—
Meiszlinger Gyula erdész	16	—
Majer József jár. erdész	8	8
Markaczán Ferencz, m. k. faraktárőr	16	—

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Mihálik Rezső, alerdész	8	8
Müller Róbert, Coburg hercz. erdőgondnok	8	8
Márek Károly, járási erdész	8	8
Mairovicz Mór, fakereskedő	8	8
Manhalt József, m. k. főerdőr	8	8
Magyar Imre, földbirtokos	16	—
Miskolczy János m. k. erdőgyakornok	8	—
Méhes Péter műszaki díjnok	12	8
Murinay György erdőőr	8	8
Molnár János m. k. erdőőr	8	8
Martiny Antal érs. fővadász	16	—
Matavovszky Árpád m. k. erdőgyakornok	8	8
Mattanovich Károly m. k. műszaki díjnok	8	8
Muzsnay Géza erdőakad. hallgató	8	8
Mészáros János erdőakad. hallgató	8	—
Mike Imre m. k. erdőgyakornok	8	—
Meiszner G. magkereskedő	8	8
N ozdroviczky Miklós városi erdőmester	8	8
Nahóczky Andor erdész	16	16
Novák Ferencz polgármester	8	8
Nitnausz Gyula m. k. közal. főerdész	8	8
Novotny Károly urad. erdész	32	—
Nagy Károly m. kir. erdőrendező	8	8
Nürnbergger József urad. főerdész	8	8
Nováček Róbert, osztr. á. vasuttárs. erdész	16	—
Nagy Pál fakereskedő	8	8
Nemes Károly m. k. erdész	16	16
Nádassy József főerdész	8	—
Dr. Novák Károly m. k. erdészeti főorvos	8	8
Nadhera Ferencz, alerdész	16	16
O dor Ignác erdész	8	8
Onódy István, m. k. erdész	12	4
Ősi Marosszék havasa birtokossága	8	—
Okolicsányi Lajos erdész	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Onody Ferencz m. k. erdész	16	—
Orlovszky Gyula vár. erdész	8	8
Oberrecht Béla, m. k. erdészjelölt	8	—
Ormai Kálmán, m. k. erdőgyakornok	8	—
Orbán János m. k. főerdőr	8	8
Oláh József hercz. erdőgondnok	—	—
P intér Ferencz főkáptalani erdész	8	8
Pethő Lajos erdész	8	8
Penszl Antal m. k. kataszt. erdőbecslőbiztos	8	8
Party Mihály főerdész	8	—
Palkovics Károly prim. főerdész	8	8
Pischl Pál id. m. k. főerdész	8	8
Pfalz Károly m. k. erdőmérnök	8	8
Papp Ferencz alerdész	8	8
Petzrik Antal erdész	8	8
Polifka Alajos fővadászmaster	8	—
Pávlik József főerdész	8	8
Patzl Jenő főerdész	8	8
Petrus Márton megyei erdész	8	8
Pehán Gusztáv erdőmaster	8	8
Petrus József káptalani főerdész	8	8
Plecheisz János urad. főerdész	8	8
Pozsony sz. k. város	17. ²⁵	5. ²⁵
Preszler József, körerdesz	8	8
Polák Ferencz erdész	8	—
Pilássy Endre, vár. erdész	8	8
Philipp Károly, főerdész	8	8
Pap György, erdővéd	8	4
Philippi Mihály erdőmaster	8	8
Pánczér József vár. erdőmaster	8	8
Pálos Konrad jár. főerdész	8	8
Partos Vilmos okl. erdész	12	8
Preszler József prim. körerdesz	8	—
Pékh József, jár. főerdész	8	8
Pultz Ferencz urad. főerdész	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Póhl Mórícz főerdész	8	8
Papp Győző számtartó	8	8
Pitschmann Károly városi erdész	8	8
Dr. Polgárdy Lipót kinest. orvos	8	8
Pálka Gyula m. k. erdészjelölt	8	8
Peltzmann Adolf pagonyerdész	8	—
Polcz Albert kereskedő, iparkamarai tanácsos	8	8
Pirkhofer Endre főerdész	8	8
Pavetics Ferencz főerdész	5	5
Porubszky Gyula jár. főerdész	8	8
Petrus Márton, m. k. műszaki dijnok	8	8
Pataky János, m. k. erdőőr	8	8
Pankovits Béla, erdőgyakornok	8	8
Popu Ágoston, erdész	15	—
Popovits Partenie, fakereskedő	8	8
Patay Gusztáv, erdész	8	8
Plech József, m. k. erdőgyakornok	8	8
Praxa Béla, erdőmester	8	—
Prohászka Alfréd erdőőr	8	8
Pilecz Otto urad. főerdész	8	8
Papp György erdőtiszt	8	8
Podhráczky András Coburg hercz. erdőmester	16	16
Péczer Mihály vidék erdész	8	8
Pájer István erdőgyakornok	8	8
Polgár József urad. erdész	8	8
Prokop József vidék erdész	8	8
Prebenár József erdőakad. hallgató	8	—
Puskás Ferencz m. k. erdőgyakornok	8	—
Polnisch Árpád urad. erdészsegéd	—	—
Puskás Jenő erdészsegéd	—	—
Persik István urad. erdész	—	—
Pál Tamás m. k. műszaki dijnok	—	—
Riedl Ödön erdőmester	8	8
Rend Domokos m. k. erd. pénzt. ellenőr	8	8
Ráth Iván urad. igazgató	8	8

	Tartozott. Fizetett.	
	frt.	frt.
Rajzinger Antal erdész	8	8
Rácz Vendel körerdész	8	8
Rochlitz Sándor erdőmester	8	8
Roxer Vilmos m. k. katast. erdőbecslőfelügyelő	8	7 ⁵⁰
Rakusán Károly erdész	8	8
Reichard Sándor erdőmester	8	8
Rozinsky János m. k. erdőmester	8	8
Rima-Szombat város	16	16
Ritter Károly m. k. erdész	8	8
Rowland Róbert, erdész	8	8
Riffer Nándor, főerdész	8	8
Rácz Imre, m. k. erdővéd	8	—
Romy Gyula, tiszttartó	16	—
Roch Ferencz körerdész	8	16
Rosenstingl Antal urad. erdész	32	20
Russ Miksa, m. k. erdővéd	8	8
Rinaldi Otto, főerdész	8	8
Reisz Kálmán, m. k. erdőőr	8	8
Richter Mór, osztr. á. vasuttárs. főerdész	8	—
Rozinszky László, urad. erdész	8	8
Rejtő Adolf, m. k. erdőgyak. és erdőakad. tanársegéd	8	8
Rochlitz Gyula m. k. erdőakad. tanársegéd	8	8
Ruzsovcics József főhercz. urad. erdész	8	8
Riesz László ker. főerdész	8	8
Rupprecht Antal m. k. erdészjelölt	8	—
Retter Frigyes városi erdész	8	8
Rónai Árpád urad. erdész	8	8
Rusznják Tamás urad. erdészsegéd	8	8
Rignáth Ödön, m. k. erdészjelölt	8	8
Rottler József, megyei jár. főerdész	8	8
Rebek József, ker. főerdész	8	8
Rudda Imre, erdész	8	8
Roszinszky János m. k. erdőgyakornok	8	—
Riesz József v. erdőgyakornok	8	8
Rákóczy Samu m. k. bányamérnöksegéd	8	6
Rolland Gusztáv v. erdőmester	16	16

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Regenhardt Pál m. k. erdőgyakornok	16	—
Rozsnai János	8	4
Ráner Sándor m. k. erdőgyakornok	8	8
Rappensberger András m. k. erdőgyakornok	8	8
Rőhrich Márton m. k. erdőgyakornok	8	8
Rónai Antal m. k. erdőgyakornok	8	—
Ratkovszky Károly m. k. erdőgyakornok	8	—
Rajtsán János m. k. erdőgyakornok	—	—
Steinmann József m. k. erdőbecslő	16	16
Schurina József erdész	8	8
Schmidt Ferencz ifj. urad. erdőmester	8	8
Somkerekki Gusztáv, m. k. főerdész	8	8
Schuszter Mihály m. k. erdőmester	8	8
Tóthi Szabó Sándor k. erdőfelügyelő	8	8
Szönyey István erdőgondnok	8	8
Strobl Lajos főerdész	8	8
Szóllósy János megyei főerdész	8	8
Szimon Károly főerdész.	8	8
Schaitl Károly főerdész	16	—
Schuszter Constantin, kassai püspök	8	8
Schuller Dániel fakereskedő	8	8
Szantner Gyula főkápt. erdész	8	8
Súlyok Zoltán	8	8
T. Szabó Lajos erdész	8	—
Szoika Gyula m. k. főerdész	16	16
Sipéky Ágost közbirtokos	8	24
Schmidt Arthur erdész	8	8
Salix Gyula m. k. főerdész	8	8
Soós Ferencz erdőmester	8	—
Suha Rezső, városi erdőmester	4,9	9,75
Szt.-György város	8	8
Selmezbánya sz. k. bányaváros	8	8
Siebel Mihály erdész	16	—
Scholtes Henrik ker. főerdész	8	8
Schmidt Ignác főerdész	8	8

	Tartozatt. Fizetett.	
	frt.	frt.
Szegedy-Ensch Károly, báró, földbirtokos	8	8
Sporzon Pál, akadémiai tanár	8	8
Szentpáli Kázmér, erdészjelölt	8	8
Schmutzer József, m. k. erdész	8	8
Szálka Albert, m. k. erdőőr	15. ⁷⁵	—
Sechter Samu, fakereskedő	24	—
Spanyol Géza, m. k. erdész	19	—
Schumichrast Gyula, erdész	8	8
Schwiegut Ferencz, vár. erdész	5. ⁶⁷	5. ⁶⁷
Szigethy János, „ „	8	8
Sziklai Emil, m. k. erdész	40	—
Sailer György, m. k. erdőszámtiszt	16	—
Szemők Pál földbirtokos és okl. erdész	8	8
Székely József m. k. erdészjelölt	8	—
Szilágyi Bertalan m. k. erdész	8	8
Szkálák Károly erdész	8	8
Szekeres István urad. erdész	8	8
Szatmáry Ferencz erdész	8	8
Strauch János m. k. erdőszámtiszt	24	—
Sümegh Ignác erdőrend. gyakornok	8	8
Szentiványi Gyula kir. ítélőtáblai tanácselnök	8	8
Schwábik Ferencz urad. erdész	8	8
Szeitler Ferencz urad. erdész	8	8
Sülle Antal főerdész	8	8
Sander János erdész	8	8
Szokolóczy József m. k. erdőgyakornok	8	8
Sztokosza Gyula közalap. erdőgyakornok	8	8
Szuchár Béla m. k. erdőszámtiszt	16	—
Schumichraszt Mihály m. k. erdőgyakornok	8	8
Szalay József erdőmester	8	—
Szmik Gábor elnöklő főerdész	8	8
Scholtz Miksa erdész	8	8
Schreiber Károly ker. főerdész	8	—
Strompf Pál munkács-urad. főerdész	8	8
Schudik Nándor erdészsegéd	8	8
Selmeczi akad. ifjuság „selmeczi társulata“	8	—

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Spielmann Károly m. k. erdőőr	16	—
Sternberg Salamon fakereskedő	16	—
Schmidt Jenő erdőőr	8	—
Schausek György m. k. főerdőőr	8	8
Somoghi Lajos m. k. erdőgyakornok	16	16
Szentimrey Dániel m. k. erdészjelölt	8	8
Suttha Ignác erdész	8	8
Sulyán Sándor erdőmérnök	24	—
Seidner Bernát fakereskedő	8	8
Schannen Ede m. k. faraktárgondnok	8	8
Stark Ferencz m. k. erdőszámtiszt	24	—
Schustek Mór végz. erdőakad. hallgató	4	—
Schmidt Román pagonyerdész	8	8
Szinger Gyula erdőgyakornok	16	8
Schweitzer Antal m. k. erdőőr	8	8
Stelek Lajos körvadász	8	8
Szvorényi Pál m. k. erdőőr	8	8
Szőcs Dénes erdőgyakornok	8	—
Szarmány Ferencz m. k. erdőgyakornok	16	—
Skrbek Károly erdész	8	8
Szőllősy Rezső m. k. erdőgyakornok	16	16
Spiegel György erdőőr	8	8
Sztaváts Norbert ker. főerdész	8	8
Dr. Sárkány Miklós szt.-benedekrendi apát	8	8
Schwertführer Rezső erdész	16	—
Szifft Adolf hercz. erdőmester	16	8
Schmidt Gáspár erdőtitkár	8	—
Schulcz János m. k. erdőgyakornok	8	8
Szifft Gyula Coburg hercz. erdészsegéd	8	9
Szakrajda János prép. ispán	8	—
Szepesházi Kálmán Coburg hercz. erdészsegéd	8	8
Székely István m. k. erdőgyakornok	8	8
Schilhavy Lipót erdész	8	—
Salamon Lajos m. k. erdőgyakornok	8	—
Szalagyi Emil m. k. erdőgyakornok	8	8
Schlesinger Adolf fakereskedő	8	—

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Szimon Béla urad. erdőhivatali tiszt	8	—
Staffa Emil m. k. erdőgyakornok	8	—
Szigethy Rezső m. k. erdőgyakornok	8	—
Selmeczi „Erdélyi kör“	8	—
Szabó József erdőakad. hallgató	8	—
Spotkovszky József urad. segéderdész	—	—
Tost Gyula m. k. osztálytanácsos és közalap. főtiszt	8	8
Tatarek Rezső erdész	8	8
Teschler János főerdész	8	8
Tauber Manó fakereskedő	8	8
Thalhammer János erdész	8	8
Teleky Sámuel gróf földbirtokos	8	—
Török Gábor m. k. gazd. tanint. tanársegéd	8	8
Trnovszky Márk m. k. erdész	8	8
Téglás Gábor, reáliskolai tanár	9. ⁷⁵	9. ⁷⁵
Trsztjánaszky László, alap. erdészjelölt	8	8
Tomin János, erdész	8	8
Tanádi Emil oszt. m. állam. vasut. társ. erdész	8	7. ⁸⁵
Torday Sándor vár. erdőtiszt	8	8
Teuchert Károly erdőmester	8	8
Tatarek János urad. erdészsegéd	8	—
Tribalszky János m. k. erdész. számtiszt	8	8
Thyr János erdészsegéd	8	8
Tindly József erdőmester	8	8
Tatarek Károly erdész	8	8
Tabacssek József műsz. díjnok	8	—
Tóth Miklós m. k. erdőgyakornok	8	8
Teuchmann József m. k. erdőőr	8	8
Tersánszky Mihály „ „ „	8	8
Traub István urad. erdész	8	8
Tornai Gyula m. k. erdőgyakornok	8	8
Thober Sándor főkápt. erdőbíró	16	—
Tigermann Sándor szaklapíró	8	8
Tuchmayer József urad. főerdész	8	8
Ifj. Tavassy Lajos Coburg hercz. erdészsegéd	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Takács Miklós erdőakad. hallgató	8	8
Tagányi Gábor m. k. fizető számvivő	8	—
Traxler Lajos vidék erdész	8	—
Tóth Lajos m. k. fővadász	—	—
U jlaky István v. erdőmester	8	8
Ujsághy Zsigmond m. k. számvivő főerdész	4	4
Udvardi József erdészsegéd	6	—
V ibiral János erdész	8	8
Velics Rezső m. k. erdész	8	8
Voelker Frigyes m. k. erd. számvivő	8	8
Vendler Nándor urad. főerdész	8	8
Véssey Mihály, földbirtokos	8	8
Vidovszky László, jószágfelügyelő	8	8
Vodicska Ferencz erdőőr	8	8
Vintila György erdőmester	8	8
Várnay Ödön m. k. erdész	40	—
Visnyovszky Antal erdészjelölt	8	8
Vassányi Aurél m. k. erdész	8	8
Vécsey József báró földbirtokos	8	8
Ifj. Varga Dániel	8	—
Velics János m. k. erdészjelölt	8	—
Vozdánzky József m. k. erdőőr	8	—
Vilncz Gyula szolgabíró és birtokos	8	8
Velancsics István erdőakad. hallgató	8	8
W allandt Sándor m. k. számtanácsos	8	—
Wágner János erdész	8	8
Weizskopf Alajos, Coburg hercegi erdőmester	8	8
Wolfmayer Gusztáv erdész	8	8
Wazinszky József, főerdész	8	8
Winternicz Vilmos, erdőmester	16	16
Wilde Ferencz, urad. főerdész	6	8
Weisz Dániel, m. k. irod. erdővéd	8	8
Weidmann József, osztr. á. vasut.-társ. erdész	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Weigl Róbert erdész	8	8
Werner Emil urad. erdész	8	8
Winkler Ferencz erdőmester	8	8
Wellebil Károly főerdész	8	8
Wagner Sándor földbirtokos	8	8
Weress Sándor m. k. erdőgyakornok	8	8
Wuja Dusán fakereskedő	16	16
Wiener Adolf fakereskedő	8	8
Wenk Gyula m. k. erdőszámtiszt	8	8
Witt Frigyes urad. főerdész	8	8
Waldt Román főerdész	8	8
Wrabecz Antal urad. erdészsegéd	8	—
Weisz Gyula egy évi önkéntes	8	6
Winkler Miklós erdőakad. hallgató	8	—
Zachar József erdőbíró	8	8
Zachár Gyula m. k. faraktártiszt	8	—
Závodnik István urad. pagonyerdész	8	8
Zivuska József városi erdőmester	8	8
Zednik József m. k. erdész	8	8
Zsarnay János erdőmester	8	8
Ziegelhoffer Mihály, ker. számadó erdész	8	8
Zirin György, urad. erdész	8	8
Zathureczky Gyula, földbirtokos	8	8
Zachár Jakab m. k. erdész	8	—
Zaminer Ede városi erdőmester	8	8
Znamenák János urad. erdész	8	8
Zachár István m. k. erdészjelölt	8	8
Zachár József m. k. erdőgyakornok	8	8
Zsegura Mihály m. k. erdőőr	8	—
Záretzky Tivadar urad. erdőbíró	8	8
Zdebonszky József jószágigazgató	8	8
Zsivánovics Zsiga m. k. erdőgyakornok	8	8
Zúdor Béla erdőakad. hallgató	8	8
Zbinyovszky Lajos urad. erdész	8	—

III. Tiszteletbeli tagok.

- a) Hazaiak : **Hajós József** királyi tanácsos.
Kemény Gábor báró, földbirtokos.
- b) Külföldi: **Weber Henrik**, erdészeti író.

IV. Pártoló tag.

Albrecht Császári és királyi Ausztriai Főherczeg Ő Fensége.

Az „Orsz. Erd. Egyesület“ igazgató választmánya.

(A választás történt az 1884. évi szeptember 15-én és illetőleg 1885. évi szeptember 27-én tartott rendes közgyűlésen.)

Elnök: Gróf Tisza Lajos Ő Excja, Ő csász. és ap. kir. Felsege valóságos belső titkos tanácsosa, országgyűlési képviselő stb.

I. alelnök: Kálnoki Bedő Albert, országos főerdőmester és ministeri tanácsos, az erdészeti államvizsgabizottság elnöke, stb.

II. alelnök: Báró Bánffy Dezső, Szolnok-Doboka és Besztercze-Naszod megyék főispánja.

Választmányi tagok.

- Abrudbányay Béla m. k. erdőtanácsos, lakik Szászsebesen.
 Andrássy Gyula gróf földbirtokos, lakik Budapest.
 Balás Vincze, m. k. erdőmester, l. Budakesz.
 Belházy Emil, m. k. főerdőtanácsos, l. Budapest.
 Bikkal Nándor, m. k. erdőigazgató, l. Marm.-Sziget.
 Bothó Imre, kir. erdőfelügyelő, lakik Debreczenben.
 Divald Adolf, hercegi erdőtanácsos, l. Kis-Marton.
 Eleőd Jóna, ügyvéd, l. Budapest.
 Fekete Lajos, m. k. erdőtanácsos, l. Selmeicz.
 Garlathy Kálmán, m. k. főerdőrendező, l. Budapest.
 Ghyczy Emil, földbirtokos, l. Budapest,
 Havas József, kir. erdőfelügyelő, l. Budapest.
 Hoffmann Sándor, cultusministeri főerdőt., l. Budapest.
 Hómann Bálint tisztartó, l. N.-Kovácsi.
 Illés Nándor, kir. főerdőtanácsos, l. Budapest.
 Kallina Károly, m. k. erdőmester, l. Gödöllő.
 Nemeskéri Kiss Pál, földbirtokos, l. Gödön.
 Khuen Héderváry Károly gróf, Horv.-Szlavonország bánja és földbirtokos, l. Zágrában.
 Luczenbacher Pál, fakereskedő, l. Szobb.

- Máday Izidor**, földm. ministeri osztálytanácsos, l. Budapest.
Rónai Antal, m. k. főerdőtanácsos, l. Budapest.
Rutská Tivadar, kir. főerdőfelügyelő, l. Budapest.
Scholtz Rezső, m. k. osztálytanácsos és erdőigazgató l. Besztercebánya.
Sóltz Gyula, kir. főerdőtanácsos, l. Selmecz.
Szabó Adolf, kir. erdőfelügyelő. l. Kassa.
Széchenyi Pál gróf, földmivelés-, ipar- és kereskedelmi m. k. minister, és földbirtokos, l. Budapest.
Szécsi Zsigmond, erdőakadémiai tanár, l. Selmecz.
Tisza László, földbirtokos, l. M.-Csán (Királyhágón tul.)
Tomcsányi Gyula m. k. erdőmester, lakik Zsarnóczán.
Vanke Sándor, primási erdőmester, l. Nyerges-Ujfalu.

Titkár :

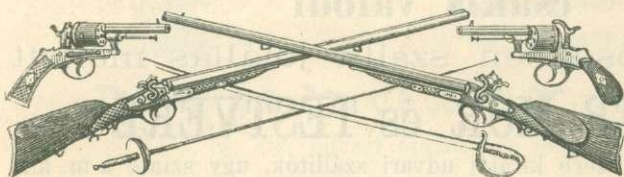
Horváth Sándor. (Hivatali helyiség : Lipótváros, alkotmány-
 utca, 10. sz.)

Hirdető-melléklet az „Erdészeti Lapok“ 1886. évi XII. füzetéhez.

Az „Erdészeti Lapok“ mellett mérsékelt közlési díjért a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadatnak.

Dijszabályzat. Az első negyven (40) sorért soronként negyven (40) krajczár, az erre következő husz (20) sorért, illetőleg a 41 egész 60-ik sorig, soronként harmincz (30) krajczár, míg a 60-ik soron felül következő minden sorért egyenként husz (20) krajczár számíttatik.

Táblázatok nyomdai szabály szerint kétszeres árral számíttatnak.

**Fontos utazók-
nak, vadászoknak
tiszteteknek
és másoknak.**

**Revolverek, fegyve-
rek, vadászati esz-
közök,**

különféle egyenruhák, valamint a fegyverszakba vágó mindennemű czikkek

Bécs, Ottakring
Festgasse 11/13.

GASSER LIPÓT

Raktár Bécs,
I. Kohlmarkt 8.

fegyvergyára által, jótállás mellett legjobb minőségben és legolcsóbb áron szállíttatnak

Illustrált árjegyzékek bérmentve és ingyen küldetnek.

P á l y á z a t.

187. szám. Brassómegeye területén a szászmagyarosi s esetleg rozsnói erdőgondnoki állások betöltendőek. Mindkettővel 1200—1200 frt évi összes járandóság van egybekötve. Elnyerni akarók kellőleg felszerelt kérelmüket a hirdetés megjelenésétől számítandó három hét alatt nyujtsák be alulírott bizottsághoz.

Brassómegeye közigazgatási erdészeti bizottságának Brassó 1886. évi november hó 9-én tartott üléséből.

Ronn Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Kincstári és urodalmi
erdőtisztek és erdőőrök
 részére akár
teljes egyenruhákat
 akár pedig
egyes darabokat
 valamint az
 egyenruhához tartozó egyes részeket
csakis valódi

tartós minőségben szállít jótállás mellett

TILLER MÓR és TESTVÉRE

osztrák cs. kir. és szerb királyi udvari szállítók, ugy szinte a m. kir.
 hadsereg szállítói

Budapesten, Károly-laktanya.

Kimerítő árjegyzéket kívánatra küldünk.

Hirdetmény.

Mindennemű

erdőtiszti és katonai egyenruha, vadász- és civilruha

legjutányosabb árak mellett megrendelhető

ROSENTHAL H.-nál

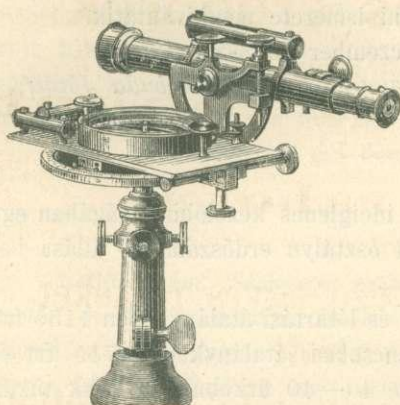
az „arany sisak“-hoz.

A m. kir. vallás- és közoktatási nagyméltóságú miniszterium, köz-
 alapítványi erdőtisztek és erdőőrök egyenruha szállítója.

Budapest,

Haas-féle palota, Gizella-tér 1. szám.

Ő Felsége által 1876-ban nagy arany éremmel kitüntetve.

Erdei boussolákat,
tájéoló eszközöket, theodolitokat,
szintező eszközöket,
mérő asztalokat, távcsöves vonal-
zókat,
térmérőket (planiméter), mérőszala-
gokat, mérőléczeket,
f a - á t l a l ó k a t,
s általában mindenféle
felmérési eszközöket,
a legpontosabb szerkezetben szállit

N e u h ö f e r és **f i a**

cs. kir. udvari optikus és mechanikus,

Bécs, Kohlmarkt, 8. szám.

(Műhely: V. Schlossgasse, 1.)

*Árjegyzék bérmentve ingyen küldetik, a szokásos eszközök készletben tartatnak.
Javítások elfogadtatnak és pontosan teljesíttetnek.*

P á l y á z a t o k.

5450. szám. Körmöcz szab. kir. és főbányavárosánál ujonnan rendszeresített 1200 frt évi fizetéssel, 48 ürköbméter tűzifajárandósággal, 240 frt lakbérrel és utazási díjakkal javadalmazott erdőmesteri állomásra ezennel pályázat nyitattik.

A megválasztandó erdőmester, kinek hivatalos székhelye Körmöcz városa, köteles a városi nyugdíjalaphoz a szabályszerű illetékekkel hozzájárulni, miáltal nyugdíjogsultságot nyer.

Pályázók felhivatnak, hogy folyamodványaikat az 1883. évi I. t.-cz. 12. §-ában, illetőleg az 1879. évi XXXI. t.-cz. 36. §-ában előirt minősítés igazolására szolgáló bizonyítványokkal, továbbá eddigi alkalmaztatásukról szóló okmányaikkal, ugyszinte megfelelő egészségi bizonyítvánnyal és végül a keresztlevéllel felszerelve, legkésőbb folyó

évi december hó 31-éig az alulirt városi tanácshoz nyujtsák be, megjegyeztetvén, hogy pályázóktól a magyar és német nyelvnek teljes és a tót nyelvnek legalább a szóbani ismerete megkivántatik.

Körmöcbányán, 1886. évi december hó 3-án.

Chabada József,
polgármester.

164. szám. A hétfalusi erdők ideiglenes kezelőbizottságában egy első osztályu erdész és egy másod osztályu erdőszámvivő állása betöltendő.

Előbbivel fizetés, lakpénz, uti- és lótartási átalányképen 1155 frt, utóbbival fizetés, lakpénz és rovancsolási átalányképen 715 frt és mindkettővel tövön kiszolgáltatandó 40—40 ürköbméter bükk tűzifa élvezete van egybekötve évenként.

Elyerni akarók törvényben előirt kellékekről szóló okmányokkal felszerelt kérelmeiket ezen hirdetés megjelenésétől számítandó három hét alatt nyujtsák be alulirott bizottsághoz, megjelölvén a fentiektől netalán eltérő óhajtaikat is.

Brassómegeye közigazgatási erdészeti bizottságának Brassó 1886. november hó 9-én tartott üléséből.

Ronn Gyula,
kir. tanácsos alispán.

2913. szám. Az alulirt erdőhivatal kerületében két IV-ed osztályu erdőőri és egy IV-ed osztályu raktárőri 200—200 frt évi fizetés és állományszerű illetményekkel javadalmazott állomás megüresedvén, azok betöltésére ezennel pályázat nyittatik.

Az ezen állomásért folyamodó honpolgárok kérvényei csak azon esetben fognak tekintetbe vétetni, ha legkésőbb 1887-ik évi január hó 31-ikig benyujtandó folyamodványban hiteles bizonyítványokkal igazolandják, hogy 1-szor az erdőtörvény 37-ik §-ában megszabott minősítést és az állam hivatalos nyelvét szóban és írásban birják; 2-szor ép testi és lelki erő mellett hibátlan beszélő-, látó- és halló-képességgel birnak és 3-szor hogy életkoruk 24 évét betöltötték és 40 évnél nem korosabbak. — Apatin, 1886. november hó 30-án.

M. kir. erdőhivatal.

5648. szám. Resinár községben az erdőtiszti állomás betöltendő és e célból a pályázat 1887. évi január hó 28-áig azon megjegyzéssel nyitattik, hogy a pályázati kérvények fenti határnapig alulírott hivatalnál beadandók és hogy az 1879. évi XXXI. tv.-czikben körülírt képesítés, illetőleg minősítés kimutatandó. Az állomással összekötött javadalmazás 600 frt fizetés és 6 öl tűzifa.

Nagy-Szeben, 1886. évi december hó 23-án.

A járási szolgabírói hivatal.

5460. szám. Szakolcza szab. kir. városnál egy 1000 frtnyi évi fizetés és 24 m kemény tűzifa élvezetével egybekötött erdőmesteri állomás a városi képviselőtestületnek 1886. évi 152. sz. a. kelt határozata folytán választás útján állandóan betöltendő.

Pályázni kívánók felszöllittatnak, miszerint okmányokkal felszerelt kérvényeiket, melyben honpolgárság, a jó sikerrel végzett szaktudományok, erdőakadémia teljes bevégezése és az erdészeti államvizsga, eddigi alkalmaztatás, valamint a magyar és tót nyelv tökéletes birása kimutatandó, 1887. évi január hó végeig a városi hatósághoz nyujtsák be, megjegyezvén, hogy az erdőmester a folyó mér-tani munkálatokat, különösen pedig a városi üzemtervnek kiigazítását, illetőleg elkészítését is véghezvinni köteles.

Kelt Szakolczán, 1886. évi december 23.

Sebesy József,
polgármester.

7243. szám. Horvát-Szlavonország területén lévő államerdők kezelésénél szervezett s eddig még be nem töltött 360 frt segélydíjjal kapcsolatos erdőgyakornoki állomások betöltése iránt ezennel pályázat nyitattik, és pedig a zágrábi kir. erdőigazgatóság kerületében négy, az ottocsácsi kir. erdőhivatal kerületében öt, üresedésben lévő erdőgyakornoki állomásra.

Pályázni óhajtók felhivatnak, hogy folyamodványaikban igazolják, miszerint birnak azon általános és szakképzettséggel, mely az államerdészeti hivatalnokoktól egyáltalában megkívántatik, s e végből szükséges, hogy folyamodványaikat következő okmányokkal szereljék fel

1. Keresztlevéllel.
2. Erős- és ép testalkatot, különösen jó látó-, beszélő- és hallóképességet igazoló — kincstári erdészeti orvos, megyei főorvos vagy honvéd törzsorvos által kiállítandó — bizonyítvánnyal.
3. Érettségi bizonyítvánnyal.
4. A selmeczi erdészeti akadémián, vagy más hasonrangu felsőbb erdészeti tanintézetben nyert bizonyítvánnyal, mely utóbbiból azonban kétségtelenül kideríthető legyen, hogy a folyamodó mindazon tantárgyakból eredménnyel vizsgázott, melyek a selmeczi kir. erdészeti akadémia hallgatói részére előírva.
5. A hivatalos horvát nyelv, vagy esetleg más szláv nyelv teljes ismeretét igazoló okmányal. És végre
6. igazolandó a folyamodó részéről, hogy tetteles hadkötelezettségének eleget tett.

Az erdőgyakornokok szolgálatban való előléptetésre csak az esetben tarthatnak igényt, ha a felsőbb erdészeti államvizsgát belsőföldön letették, és ha a horvát nyelvben járatlanok, azt időközben elsajátították. Az így felszerelt folyamodványok 1887. évi február hó végéig az alulírott kir. erdőigazgatósághoz beterjesztendők.

Kelt Zágrábban, 1886. évi december hó 29-én.

Kir. erdőigazgatóság.

4. szám. A magyarországi kegyestanítórend mernyei uradalma-hoz tartozó szentmiklós (Somogy megye) és dörgicsei (Zalamegye) állomásokon két erdőőri állomás pályázat útján betöltendő, pályázhatnak kik az erdőőri szakvizsgát letették, s ezt eredeti szakvizsgálati bizonyítvánnyal, az erdőőri szolgálathoz megkívántató erős egészséges testalkatuk, nemkülömben eddigi szelid jómagaviseletüket elfogadható hiteles okmányokkal igazolni képesek.

Javadalom mindegyik állomásnál külön: szabad lakás, 100 frt o. é. készpénz, 4 mm. buza, 9 mm. rozs, 1 db tehén, és egyévesig 1 db üsző, 2 db anya és egyévesig 4 db sertéstartás nyári legeltetésre, 8 ürköbméter hasábtüzifa, 23 kg konyhasó, 2000 □ öl tavaszi föld, 100 □ öl kertiföld, 100 □ öl kenderföld, 400 □ öl rét, 3 mm. etetni való tavaszi szalma, s részesül az esetleges % illetőségben.